

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎN E

Yıl: 11 / Sayı: 122 / Şubat 1992 / 4.- DM

Kürdistan, tarihinin en görkemli kalkışına hazırlanıyor

Kürdistan insanı ve doğasının feryatlarını dindirmenin tek yolu: Sömürgeciliği tasfiye etmek

Kürdistan olağanüstü bir dönemden geçiyor. Bu olağanüstülük herşeyde damgasını vuruyor. Kürdistan doğasından insanına kadar herkes, herşey bu olağanüstülüğün etkilerini yaşıyor. Tarihimizin en önemli süreçlerinden birini yaşadığımız süreç. Oyle ki, Kürdistan halkının kaderi bu sürecin yol açacağı gelişmelerin serine bağlı hale gelmiş bulunuyor.

Sürecin özelliği, ulusal kurtuluş mücadelemizin ulaştığı aşamada devrim ile karşı devrim arasında bugüne kadar olmadığı boyutta keskin bir hesaplaşmanın yaşanacak olmasında yatıyor. Gerek ulusal kurtuluş güçlerimiz ve gerekse uluslararası

ve yerli dayanaklarıyla birlikte olum-kalım savaşı vermekte olan sömürgecilik tüm güç ve olanaklarıyla bu yeni süreçte damgasını vurmaya çalışıyor. Sürecin önemi de bundan

kaynaklanıyor. Bugüne kadarki savaşımın keskin bir dönemeci olması, onu yakıcı kılıyor.

Devrim ile karşı-devrim arasındaki savaşım her alanda kızışıyor.

1992 yılı savaşımın boyutlanacağı bir yıl olacağını daha yilin ilk günlerinde ortaya koydu. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini her ne pahasına olursa olsun ezme iddiasında

olan sömürgeciler, kiş koşullarını kendileri için bulunmaz bir nimet addettiler. Gerilimin kiş koşullarında hareketsiz kalacağını, doğaya yenik düşeceğini, oysa kendilerinin üstün teknolojilerine dayanarak ağır kiş koşullarına hakmiyet kuracaklarını ve böylece gerillaya bitirici darbeler indireceklerini hesapladılar. Böylelikle Ocak ayından itibaren Kürdistan'da gerilimin önemli hareket alanları olan dağlarımızı, Cudi başta olmak üzere bombardımanla tabii tutular. Bombardımanlarla Kürdistan'ın kuzeyinden güneyine, doğusundan batısına kadar birçok alanı hedeflediler. Kürdistan semaları güllerce, hat-talarca top ve bomba sesleriyle yanı-lardı. Hava bombardımanlarına ka-radan da komando güçlerinin ope-rasyonu eşlik etmeyi planlayan TC, bu planları hayata geçiremedi. Zira Kürdistan son yılların en ağır kişni yaşıyor; birkaç metreyi bula

Devamı 2. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Türkiye soluna yönelik eleştirel değerlendirmesi ve tüm devrimcileri çağırışı:

Türkiye'de yeni bir devrimci süreç başlarken solun durumu ve görevler

Hem Kürdistan'da yürüttüğümüz devrimci mücadelelerin etkisi ve hem de doğrudan yaptığımız çalışmalarla Türkiye'de yeni bir devrim süreci-

nin başlamakta olduğunu söyleyebi-liriz. Böyle bir başlangıç noktasında iken, kendisini bu sürecin içinde gören güçlerin geçmişini ve bugün-

kü durumunu bir kez daha derli to-pu-lu değerlendirmek ve görevlere doğ-ru sahip çıkılması konusundaki çağ-ırımızı bir kez daha yinelemek yararlı olacaktır.

Arkadaşların çeşitli sol hareket-lere yönelik eleştirilerini toparlama-mız gerekiyor. Bu hareketlerin duru-mu tam bir arapsaçına dönmüştür, hatta tukeniş yaşanıyor. Yeni toplum projeleri geliştirmek surada kalsın, toplumun var olan olumlu değerleri-ni bile yozlaştırmaktan öteye gide-miyorlar. Hatta denilebilir ki, devrim-ci toplum projesini yozlaştıran anla-mında objektif olarak gericiliğe hiz-met etmek gibi bir konum içinde bu-lunuyorlar. Bu konumlarıyla toplu-mu çekim gücü olmayacakları açık-tır. Mevcut solun topluma güven ver-mesi, model sunması ve kişilikleriyle çekici olması söz konusu değildir.

Devamı 22. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

Ayaklanma taktiği üzerine tezler ve görevlerimiz

Partileşme hareketi, silahlı mücadele ve gerilla çalışmaları günümüzde bizi gerçek bir ayaklanma sorunuyla karşı karşıya getirmiştir. Kürdistan'da gerçek bir devrim, güçlü bir ayaklanmaya dayanmadan gelişemez. Hatta silahlı sıkı eylemlerle hazırlanmayan bir ayaklanma da sonuç alamaz. Bir başka gerçeklik, gerillanın, gerillaya beslenmeyen ve gerillaya beslenmeyen bir ayaklanmanın da sonuca gidemeyeceğidir. Devrimci, bir parti bir anlamda basitten karnasaja giden bir ayaklanma sorunu gündemine koymadan devrim yapamayacağı gibi, ayaklanmanın gerilla tarafından beslenmesi ve korunması esas alınmadan, bu temelde gerillayı sağlamca oturtmadan ve netleşmeye ulaş-tırmadan devrimi gerçekleştiremez.

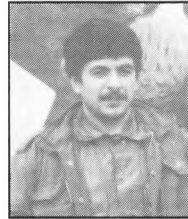
Ayaklanmanın planlı biçimde hazırlanmasıyla özellikle Güney Kürdistan'da görüldüğü tarzda aniden doğan elverişli koşullar temelinde or-taya çıkışı arasında farklar olmakla birlikte, Kürdistan tarihinde öneki-ri bolca görüldüğü gibi, kend. başına ele alındığında sağlam bir stratejiye dayanmayan bir ayaklanma sonuçta derin yıkımlara uğramaktan kurtul-maz. Partimizin bu konuda izlediği çizgi, esas itibarıyla doğru bir çizgi-dir. Kürdistan tarihinde ilk kez yenilmeyen ve giderek gelişme sağlayan bir ayaklanma sürecine olamak hazırlanmıştır. Hem yakın geçmişte ve hem de günümüzde pasifizm yıkıldığını, çok planlı ve örgütsüz ayaklanma tehlikesinin de önüne geçilebilir. Düşmanın özellikle yıkım amacıyla kullanılabileceği politikalarının aşılması için büyük çaba harcanmıştır.

Son birkaç yıl içinde gerçekleştirdiğimiz serihlandılar deneme nite-liğinde olup, halka belli bir cesareti vermiş, bilinçlenme ve örgütlenme olanağı kazandırmıştır. Dolayısıyla günümüzde ayaklanmayı bir uygulama sorunu olarak gündemleştirmek gerçektir. Partinin artan bir öneme-lu bu konunun üzerine eğilmesi, sorunu her yönüyle irdelemesi ve tecrü-besini buna katması büyük önem taşımaktadır. Denilebilir ki, şimdi bu

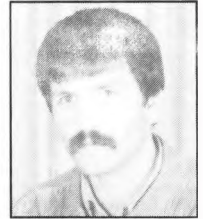
Devamı 14. sayfada

1991 Atılımının öncü komutanları

Mervan ve Hayri yoldaşlar, şahadetleriyle 1992 yılı zafer yolumuzu aydınlatıyorlar!

Aydın ADSAY (Mervan)

Mehmet Salih ŞAHİN (Hayri)

Mervan ve Hayri yoldaşların devrimci mücadele ve yaşamın, multeciliğin reddine dayalı, soylu bir kişisla başlayıp Kürdistan'ın donuklarında şahadetle noktalanın kalhrmanca bir kaynağa dönüş hareketidir.

YAZISI 6. SAYFADA

Amed Halkına Rapor:

“Yersiz kayıplara yol açan eksiklik ve yetmezliklerden arınalım; halkın beklentilerine layıkıyla cevap verecek yetkinliğe ulaşalım!”

Kime dayanıyorduk? Serihlandıya yeni yerinden oynatan Amed halkına. Nere-de olursa olsun, şehirlerine, gerillalarına bütün her şeyiyle ve canı pahasına sahip çıkan Lîcê halkına. Yoksul, yurtsever ve özerkli Paşûr (Kûşî) halkına. Mîs, Çewîk (Bingöl) halkına. Bu halk mücadele için ne yapmadı ki? Emrinize neler sunmadı ki? Serihlandı dedi, alyarca sürdü. Savaşçı adayları dedi, salınlamıza akın akın gönderip göçtü. Örgütlenme dedi, örgütlendirdi. Muazzam bir birlik yarattılar. Para dedi, para; silah dedi, silah verdiler. Ser verdiler, büyük acılara, şikâyetlere katıldılar, ama bize zarar gelmesin diye sır vermediler. Yüzler, binler vahşetin kol gezdiği zindanlarda dirindiler. Yemediler, yedirdiler. Giyme-diler, giydirdiler. Sevdiler, saydılar, her zaman korudular.

YAZISI 9. SAYFADA

Mavan (Samanlı) karakol baskını eyleminin planlanmasında ve hayata geçirilmesinde birinci derecede rol oynayan ARGK Komutanı bir yoldaşı yapılan rapora yazıyoruz.

“Askeri açıdan Mavan yeni bir süreci başlatmıştır. PKK'nin siyasal çizgisinin askeri alanda yetkin bir uygulamasıdır. Silahlı-silahsız bütün kuvvetlerimize saldırın, intikam ve zafer talimatıdır!”

YAZISI 20. SAYFADA

Şubat ayı bu çerçevede TC güc-
leri ile çeşitli dış güçler arasında
yoğun temasların gerçekleştirildiği
bir ay oldu. Bu temasların ön eme-
rlerinden biri, TC Başbakanı De-
mirel'in ABD'ye gerçekleştirdiği ge-
zi çerçevesinde yaşanan, ABD Baş-
kanı Bush ile görüşen Demirel'in, te-
mel gündem maddelerinden biri o-
rakla Kürdistan halkına karşı orta-
mucadele çerçevesinde yapılacak
üzzerinde durulduğundan kuşku
yok. **Abdullah ÖCALAN** yoldaşın
netçe ortada koyduğu çerçevede,
bu gezide Kürdistan halkının yak-
laşan ayaklanmasından dolayısıyla dev-
riminin bölünmesi için orta kararla-
ra varılmıştır. ABD'nin Ortadoğu'da
ki çikarları ve dünya jandarmalığı,
Kürdistan'daki gelişmelerle tüm gü-
cüne muhalefeden kaçınmaması
gerekirmektedir. Bu temelde TC'n-
in Kürdistan halkının katliamları yo-
nelik planlarında ABD den en büyük
destek görüyor: eşyanın tabiatı ge-
reğidir. Nitekim Bush, Demirel'in z-

yareti sırasında, "Türkiye'nin terörizme karşı mücadelesini destekliyoruz" diyerek, katilim da dahil TC'nin her türlü yönlemlerine karşı iş yaptığını. Demirel bu gazide CIA başkanı ile bir görüşme yapıyor ve CIA yaptığı açıklamada, "PKK'ye destek veren ülkelerle baskı yapacağımız ve bunlar hakkında TC'ye istihbarat vereceğimizi" belirtti. Bu, elbetteki yeni bir olay değil, ama bu açıklama, yönelimlerin daha da katmerleşeceğini ifade etmektedir. Nitekim, son dönemlerde, PKK'ye destek verdiği iddiasıyla Suriye'nin dört bir taraftan sıkıştırılması söz konusudur. Yalnızca ABD değil, Almanya ve Avrupa emperyalistleri de bu yönlü cabalaları yoğunlaştırmışlardır. Suriye'ye, "Abdullah ÖCALAN ve PKK'yı sınırışı et" şeklinde yoğun baskı uyguladığı bizzat bu çevrelerce açıkça ifade edilmiştir. Aynı şekilde, Bekaa üzerinde denetim kurması için Suriye sıkıştırılmaktadır. Libya ve İran'a yönelik baskılara, etkileme cabalaları hız verilmiş bulunmaktadır. ABD'li üst düzey yetkililer PKK'ye yönelik peşpeşe demeciler vermektedir. TC'nin "terörizme" karşı mücadelesinin mesruluğun beyinlere empoze etmeye çalışmakta. Türkiye'ye çeşitli gizli-açık zayırlar gerçekleştirilmektedir. Bunlar, artan ve önümüzdeki dönemde daha da açığa ve yoğunlaştıracak olan şu ortaklığın açık ifadeleridir.

Bu baskı hareketinin bir parçası olarak TC Cumhurbaşkanı Özal da İran'ı ziyaret etti. Ortak bir toplantıya katılmak adına da olsa, gerçekleştirilen bu ziyarete İran'dan TC'nin katilim politikasına destek istemesi olağışı yüksektir. Ancak Demirel'in ABD'den İran'a yönelikliği suçlamaların İran'da tepkiyle karşılanmaması ve muhtemelen TC'nin katilim politikalarına ortak olmanın reddedilmesi nedeniyle, bu gezinin hemen ardından Demirel'in İran'a yacağı gezi iptal edildi.

TC'nin Kürdistan halkını ve öncüsü PKK'yı kuşatma hareketi çerçevesinde en yoğun diplomatik atakların yapıldığı bir ülke de Almanya oldu. Çeşitli partilerden milletvekillerinden oluşan bir heyet Almanya'da resmi olmayan, ama yüksek düzeyde gerçekleştirilen görüşmelerde, "PKK'nin yasaklanıp sınırışı edilmesi" talep etti. TC İçişleri Bakanı ve diğer bazı yetkililer de aynı doğrultuda açıklamalar yaptılar. Daha önce TC Cumhurbaşkanı Özal da Almanya Başbakanı Kohl'e yazdığı bir mesajda, "PKK'nin sınırışı edilmesini" talep etmişti. Kohl de yaptığı bir açıklamada, "zor günler içinde yanlarında bulunan TC'nin ilklerini unutmadığımız ve karşılığında vereceğimizi" ifade ediyordu. Bütün bu gelişmeler ve TC basınının yoğun kampanyaları, Almanya'nın müdahaleye yönelik saldırı ve kompolarının daha yeterli görülmüştüğü ve daha fazlasının istendiğini gösteriyor. Oysa Almanya kendi bağımsız politikasıyla zaten Kürdistan üzerinde çeşitli oyunlar tezgahlanmakta ve PKK'ye en büyük düşmanlığı sergilemektedir. Ancak TC'nin iddiası, Alman yasalarının elverişli olduğu kadar bu müdahalemin lehine hiçbir çalışmaya izin verilmemesidir. Bunun için de ulusal kurtuluş mücadelesini hizmet eden tüm legal kurum ve kuruluşlar hedef gösterilmektedir.

Diğer yandan geçtiğimiz dönemde ARGK Genel Karargah Komutanlığı yayınlanan bir bildiride Alman devleti Kürdistan halkının mücadelesine karşı TC'ye verdiği destekten dolayı uyarılıyor ve bu tutumun devam etmesi halinde Almanya'nın Türkiye'deki kurum ve kuruluşlarına yönelik eylemler geliştirileceği

leceği açıklanıyordu. ARGK açıklamasında, Almanya'nın Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı işlediği suçları şöyle sıralanıyor:

"Türk devletinin hakimiyet imha etmek amacıyla geliştirdiği özel savaşta, başlangıcından beri Alman hükümetinden büyük bir destek aldığı bilinmektedir. TC'nin Kürdistan'da yürüttüğü kırılı özel savaşta Alman hükümeti finans ettiği gibi, Özel Tim adı verilen katilim birliklerinin doğrudan eğitilmesi, her çeşit silah yardımının yapılması da yine Alman hükümeti tarafından gerçekleştirilmiştir. Alman hükümetinin daha teknik silahları vermesi ve her yardım, daha fazla Kürdistan ulumule sonuçlanmaktadır. En son Doğu Almanya'dan 140 bin civarında katilimci marka silah ile son teknik Alman malı tankların da TC'ye verildiği bilinmektedir ve TC özel timleri ile kontrolgiri birlikleri bu silahlarla şimdi Kürdistan'da katilimci düzenlemektedirler. Şimdi Cizre ve Kulpa halkımızı ezme için tutulan tanklar da, kontrolgiri birlikleri elinde her gün sokak infazlarında kullanılan katilimci koflar da 1991 yılı içinde Helmut Kohl hükümetinin TC'ye verdiği yeni hediyeledir.

Bütün bunlarla kalmayan Alman hükümeti, TC'nin halkımıza ve onun birinci öncüsü olan PKK'ye karşı çeşitli iftira ve karalama kampanyalarına eşlik etmekte ve dünyada e-sine ender rastlanılan bir tarzda, kendi hukuk sistemini de zorlayarak açığı uyduruk davaları insanlarımızı yıllardır rehin tutmakta, onları bir şantaj unsuru olarak kullanmakta ve alçakça tutumunu halen sürdürmektedir. Tarihle Türk-Alman dostluğunun Kürt ve Ermeni halkının katledilmesinde ne kadar önemli rol oynadığı iyi bilinmektedir. Şimdi de Alman hükümeti, bu dostluktan dem vurarak, bu iki hükümetin birbirini zor dönemlerde desteklediğini belirtir, TC'nin bu zor döneminde de yanında olacağını açıkça vurgulayarak, Kürdistan halkına karşı TC'den yana taraflar olduklarını ilan etmişlerdir."

ARGK'nin bu açıklamasına cevap olarak bir açıklama yapan Almanya İçişleri Bakanlığı, "PKK'nin Türkiye'deki eylemleri tümüyle terör. PKK'nin tehditlerini ciddiye alıyoruz, alacağımız önlemleri biliyoruz" diyor. Bu tehdit dolu açıklama yeni dönemde de Almanya'nın TC'ye desteğini sürdürdüğünü işaretli oluyor.

TC, emperyalist güçlerle ele Kürdistan devrimini boğma çalışmalarını salt bu düzeyde sınırlı tutmuyor, bu güçleri bizzat askeri müdahale gücü olarak devreye sokmaya çalışmaktadır. Bu çerçevede Çekiç Güç'ün Kürdistan'da kalış süresini sürekli uzatmakta ve daha aktif biçimde savaşa katılmalarını istemektedir. Hatırlarsanız bu güçler bizzat katilimciydi. Aynı şekilde son günlerde burjuva basınına yansyan haberler ve bazı TC yetkililerinin açıklamaları göstermektedir ki, TC, NATO güçlerini savan açığı cephesinde de harekete geçirme amacındadır. Bu temelde NATO dan Kürdistan'a çok uluslu tüm komandırlarını resmen talep etmiştir. **Abdullah ÖCALAN** yoldaş, TC'nin bu politikasını şöyle ifade ediyor:

"Özellikle Demirel-inönü hükümetinin halka şefkat, PKK'ye rahmet' adı altında yürüttük istediği komplo çok daha sinsi bir karşı-devrim çabasıdır. Son günlerde Çekiç Güç'ün devreye sokulması şu konusudur. Son Bestler saldırısında bu açığı çıkmıştır. Bunu sahtekarca yapıyorlar. Yayılan haberlere göre, Çekiç Güç sözünün PKK'ye yardım etmiştir. Bu çok büyük bir sahtekarlıktır. Bulanıklığı artırmak için bunu

yaptıklarını sunuyor. Çekiç Güç'ün Saddam rejimine karşı ve dolayısıyla Kürtleri korumak için değil, tam tersine PKK'nin önderlik ettiği tahsilat bir ulusal kurtuluş mücadelesine karşı konuşlandırıldığını ortbas etmek istiyorlar. Utanmaz Türk burjuva basını da kasıtlı bir biçimde, 'Çekiç Güç PKK'ya yardım ediyor' propagandasıyla kitleleri sarılandırmak istiyor. Basının birinden bir buçime kayması kanımca bu nedendenedir. Çekiç Güç'ün halka karşı olma konumunu gizlemeye ve Kürt halkına şinin göstermeye çalışıyorlar.

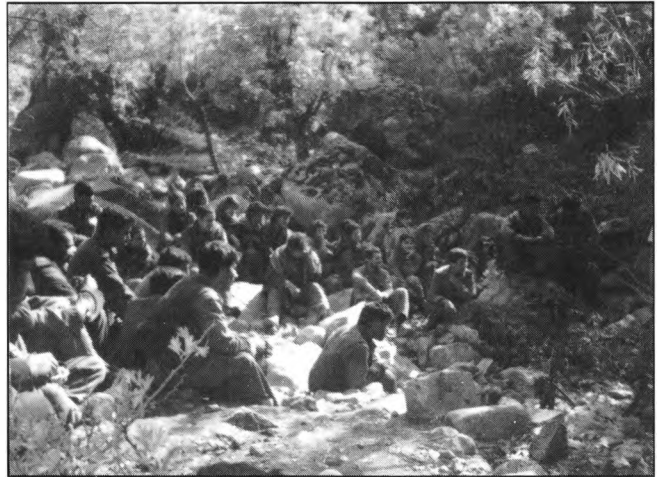
Bu durum çok somut olarak şunu gösterir: Türk devleti, Güney Kürdistan'daki ajanlarının bu işi tek başlarına götürmeyeceklerini anladığı için, Çekiç Güç'ü incirlik ve Pirinçlikte tutuyor. TC'nin, işi biraz da mütefakirine havale etmek istediği belli oluyor..." (lagy)

TC'nin çağırılana uygun olarak Çekiç Güç ve NATO tümeninin Kürdistan'daki savaşta aktif katılımı, Kürdistan sorununu salt siyasi açıdan değil, askeri açıdan da uluslararası bir sorun haline getirecektir. TC'nin karşısında güçsüz kaldığı ve artık hakim olmadığı Kürdistan halkını boyunduruk altında tutmasında bu gelişim belki TC açısından bazı avantajlar doğurabilir ama, orndan daha fazla risklere yol açacağı ve Kürdis-

yaptı. Bu açıklanan görüşmeler dışında da bazı istihbarat yetkilileri ve askeri yetkililerle görüşüşüğü yanında çeşitli kaynakların haberleri oldu. Görüşmelerin temel gündem maddelerinden biri: daha doğrusu başta geleni: Güney Kürdistan'ı Kuzey'e ve PKK'ye karşı müdahaleydi. Tam da bu görüşmeler sürecinde ABD'nin özel bir temsilcisi de Ankara'ya gelerek görüşmeler yaptı. Barzani eski ve yeni bazı Kürt milletvekilleriyle de özel görüşmelerde bulundu. Görüşmeler sürecinde Barzani ısrarla bağımsızlık yanında bir talepleri olmaksızın, devlet kurmak peşinde olmadıklarını, Nisan ayında yapılacak seçiminde sadece yerli yönetimleri belirlemek ve karışıklıklara son vermek amacını taşıdığını, Türkiye ile iyi ilişkiler içinde bulunmak istediklerini vurgulayıp durdu. Daha sonra yaptığı basın toplantısında, Türkiye yönetimi ile aralarında hiçbir görüş farkı olmadığını, sınır güvenliği için önerilerinin, sınır şeridi boyunca yerleşim alanlarını inşa edilip halkın buralara yerleşmesini ve sınırların korumasının sağlanmasını öngördüğünü, PKK ile savaşmasını kendi görevleri olmadığını, ancak PKK'nin Devrimci Devletin, kendi topraklarında (Kuzey-Batı Kürdistan'da) eylem yapmasını istediklerini, Çekiç Güç'ün

gizli bir ayaklanma sürecinden çekiyorlar ve bir uluslararası karşı-devrim bloku gibi kümeleniyorlar. (...) I-KDP bu olumsuzluğunu o denli ileri götürmektedir ki, yurtdışındaki katilimlere kadar gidebilmektedir. I-KDP'nin kırk-elli yıldan beri emperyalizmin elinde ele tehlike maşa olduğu açıkça ortaya çıkmıştır. Bu örgüt son derece komplocu, ta 1960'lardan beri en ufak bir gelişmeyi engelleyen, bütün Kürdistan çapında dürtük yurtdışları, aydınların ve devrimciler kaleden bir güçtür. İlk defa PKK bu oluşuma doğru bir teşhis koydu. Bununla birlikte pratik önlemler de alarak onu teşhir ve tecrit etti. Aynı zamanda onu başarılı olamaz duruma düşürdü.

İşte tam da bu noktada bu güçler Washington ve Ankara ile çok açık ve içiçe ilişkiler geliştirmeye başlamaktadırlar. Bu somuttur. Ankara görüşmelerinde tezleri Kürdistan ayaklanmasını pratikte ve hatta güçlük olarak nasıl önlenilebileceğine ilişkin ortak bir çalışma içine girdiklerini sunuyor. Demecilerden bu kaçmak zor değildir. Bu yeni bir durumdur. Bu aslında eskiden güc kapaklı biçimde yürüttükleri komploculuğun ve Kürdistan halkına dayattıkları tehlikeyi bir ayanlığı açığa çıkararak zayıflatılması anlamında yeni bir durumdur..." (lagy)

tan devrimini uluslararası çapta geniş bir kamuoyu desteğine kavuşturacağı da açıktır. Aynı şekilde emperyalistler de böyle bir çiliğiliği işbirliğe eğer, yeni bir Vietnam daha başlatma olacağını iyi bilmektedirler. Emperyalistler Irak'a yönelik saldırılarında 'Vietnam sendromu'nu yendiklerini iddia ediyorlar ama, Kürdistan'ın Irak olmadığını da iyi biliyorlar.

TC ve emperyalistler Kürdistan devrimini ve öncüsü PKK'yı boğma hazırlıklarını yoğunlaştıran, katilim da dahil çok yönlü saldırı hazırlıklarında bulunurken, Kürdistan'daki işbirlikçi güç ve kişiler ile kendine "ayrılık" salftını takan, ama tüm söz ve eylemlerine özel savan yetediği rolünü oynayan bir kesim Türk ve Kürt "aydın"larını da amaçları doğrultusunda harekete geçirmekten gen kalmıyorlar.

Şubat ayı TC'nin bu doğrultudaki faaliyetlerinin de yoğunlaştığı bir ay oldu. Bu çerçevede I-KDP lideri Mesut Barzani'nin resmi Ankara ziyareti gerçekleştirildi. Ankara'nın daveti üzerine ziyareti gerçekleştiren Barzani, bir devlet başkanı gibi karşılandı. Özal, Demirel, İnönü ve İçişleri Bakanı Çetin ile görüşmeler

Irak'taki görüşmeler sonuçlanana kadar kalmasını talep etdiklerini ifade getirdi.

Bütün bu açıklamalardan çıkan sonuç şu olarak ş: Barzani TC ile her konuda işbirliği yapmaya hazır. PKK'nin Güney Kürdistan'da konumlanması ve TC'ye karşı silahlı mücadele vermesine karşı. Bu açıdan PKK'nin Güney Kürdistan'dan çıkarması için her türlü yolları mubah görüyor, çünkü kendisine göre bu topraklar PKK'nin müdahale alanı değil, dolayısıyla PKK burada konumlanma hakkına da sahip değil!

I-KDP'nin TC ve emperyalizm ile içinde bulunduğu ihanetçi ilişkinin özünü Genel Sekreter Abdullah ÖCALAN yoldaş şöyle ifade getiriyor:

"(...) Barzani'nin temsilcisi Demirel ile gizlice görüşüyor. Kanımca aldıkları bu son önllemler sonucunda birlikte gece gündüz Güney'deki çalışmalara dâbelir vuruyorlar. Bunun somut örnekleri vardır. Ankara'da yurtdışları yetkileri bu kadar bilmaz kendilerini katletmeye kadar gidiyorlar. Bu anlamda ne denli göçürsün olduktan ortaya çıkıyor. Bizzat okuduğumuz bildirilerinde de bu yönlü yaklaşımlarını ifade getiriyorlar. Ortaya çıkan sonuca göre, bunlar

TC'nin PKK'yı tecrit ve imha politikasında yedek güçler olarak devreye koyduğu Kürt küçük-burjuva reformistleri de son dönemlerde faaliyetlerine çeşitli biçimlerde hız vermeye başlamışlardır. Bunların rahça geri dönüp siyasi sahnesinde kendilerini biçimleni dönlü oynamaları için, geçitmiş dönemde TC, vatançşıktan çıkarılanları yeniden vatançşığa almasını yanında bir karar tasarısı hazırladı. Burjuva köşe yazarları da çağrı üstüne çağrı yapıyor, "barışçı" Kürt aydınlarını PKK'ye karşı mücadelesini yükseltmelerini, onu eleştirmelerini ve kendi faaliyetlerini yoğunlaştırmalarını istemektedirler. Binbir türlü teşvikle yüreklenicirip tezgahlarırla arena ya sürülen bu işbirlikçiler, onlara yıldır pusuda bekledikleri günün nihayet geldiğini düşünerek, tüm güçleriyle rollerini oynamaya çıkmışlardır. Geçmişte ve bugün özellikle Almanya'nın hazırlayıp piyasaya sürmeye çalıştığı TKSP (Özgürlük Yolu, KOMKAR) tek başına amaçlarına yeterince cevap veremediğinden, şimdi daha geniş bir çerçevede çeşitli güçleri de katarak yeni oluşumlar ortaya çıkarmaya çalışıyorlar. Bu çerçevede "Kürt İnsan

ARGK Genel Karargah Komutanlığı

Türkiye ve Kürdistan gençliği!

Faşist ordu saflarında Türk ve Kürt halklarına karşı savaşma!

Hepimiz görüyoruz ki, ülkelerimizde, Türkiye ve Kürdistan'da çok önemli ve anlamlı gelişmeler yaşanıyor. Özgürlük isteyen, ulusal haklarını isteyen, kendi kendisini yöneticisi olmak isteyen Türk halkı ile, faşist ve sömürgeci TC devleti arasında sekiz yıldır süren amansız bir savaş var. Yine ekme, iş, özgürlük ve demokrasi isteyen Türk halkı ile, bir avuç zenginlin koruyucusu olan TC devleti arasında yaşanan amansız bir mücadele söz konusu. Bu savaş ve mücadelenin içinde bulunduğumuz 1992 yılında daha da büyüyeceği ve herkesi içine alan büyük bir toplumsal olay haline geleceği çok açık.

Bu durum, yaşanan bu olaylar ve gelişmeler, herkesten çok siz gençleri, Türk ve Kürt gençliğini ilgilendiriyor. Çünkü, bu olayların sonucu sizin geleceğini tayin edecek. Ya özgür ve demokratik bir ortamda işe ve ekmeğe sahip olarak insanca yaşayacağınız ya da tüm bunlardan yoksun olarak, faşist baskı ve zulüm altında bir avuç zengine kölelik etmek durumunda kalacağınız. Burada, bu tarihi dönem noktasında tercihi doğru yapmak gerekiyor.

Çünkü, yaşanan olayların içinde herkesten çok siz gençler varınız. "Vatan görevi" denerek, "millî görev" denerek, "vatan ve millet borcu" denerek askere alınıyor, silahlandırılıyor ve olayların ortasına sürülürsünüz. İşsiz ve aç bırakılarak polis, korucu ve paralı asker olmaya zorlanıyor ve yine silahlandırılarak halkın üzerine gönderiliyorsunuz. Ne için? Bir avuç zenginlin zevk ve sefa içinde yaşaması için! Amerikan emperyalizminin çıkarlarını savunmak için! Kimin üzerine gönderiliyorsunuz? Bunun cevabı çok açık: Grey yaprak emeğinin karşılığını almak ve açıklan kurtulmak isteyen işçilerin. Ürününün karşılığını almak isteyen köylünün. Özgür ve demokratik eğitim isteyen öğrencinin. Özgürlük, ulusal kurtuluş, eşitlik ve kardeşlik isteyen Kürt halkın. Yoksulluk ve pahallıktan kurtulmak isteyen halkın.

Çok açık ki, burada bir oyun var. Sizler, çok çeşitli biçimlerde aldatılarak ve zorlanarak, içinden çıkılmaz ve bir üyesi olduğunuz halka karşı, kardeşinize, ailenize, yakınınıza ve yoksula karşı savaştırılıyorsunuz. Yoksul ve haklı insanları öldürüyorsunuz ve de oluyorsunuz.

Sizler askere alınırken yapılan "vatan ve millet" edbiyatının hepsi yalandır. Sizleri askere alanlar hangi vatan ve milletin söz ediyorlar? 12 Eylül 1980'den beri bütün yönetim onların elindedir. Hükümetler bir kukladır, tüm devlet yönetimi ordunun ve generallerin, paşaların elindedir. Peki ne yaptılar bu sürede? Çok açık ki, zengini daha çok zengin yaptılar. Yorguncuyu, soyguncuyu, kaçakçıyı, her türlü sahtekarı daha çok koruyup palazlandırdılar. Halkı ise aç, işsiz, aç, ekme parasına matmak, pahallılık ve yokluk altında iler hale getirdiler. Tam bir faşist baskı ve zulüm düzeni kurdular. Yüzbinlerce ve milyonlarca insanı içkenceden geçirdiler, binlerce dürtüst insanı katlettiler. Ülkede demokrasinin ve özgürlüğün kırıntısı bile bırakmadılar. Türkiye ve Kürdistanı, her türlü zenginlik kaynağı ve insan emeğiyle birlikte Amerika'ya ve Avrupa'ya peşkeş çektiler. Türkiye insanını, Amerika ve Avrupa'nın çıkarı için, onların daha çok petrole sahip olması için, Ortadoğu'nun müslüman halklarına düşman ettiler. İşte yine Demirel Amerika'ya gitti. Sizlerin kanı üzerinde ABD'ile pazarlık yapı. Ordunun gücünü, yani sizin kanınızı Amerika çıkarları için pazarlamaya çalıştı. "Ordumu istediğiniz yere sürersek, istediğinize karşı savaşırız, yeter ki bize para verin" dedi. Peki nerede kaldı "vatan ve millet" görevi? Vatan-millet görevini yerine getirmek bunlar mı?

Çok açık ki, ortada "vatan ve millet görevi" diye bir şey yok. TC ordusunun vatanı ve milleti koruduğu sözleri tam bir yalandır. Tersine, vatanı ABD'ye ve NATO'ya satan bir güçtür. Millet üzerinde, halk üzerinde en vahşi zulüm ve sömürü yönetimini kuran bir güçtür. İyi biliyoruz ki, ordu, ABD ve NATO yardımıyla yaşıyor. MIT'in, generallerin, kontr-generallerin Türkiye'nin ABD veriyor. Peki ABD'den maas alanlar hiç Türkiye'nin çıkarlarını korurlar mı?

"Düşmana karşı vatani savunmak", "vatan borcunu ödemek" sözleri tam bir aldatmacadır. Genelkurmay Başkanı ve diğer generaller birçok kez açıkladılar: "Düşmanımız dışta değil, içtendir" diyorlar. Yani vatani düş düşmana karşı savunmak diye bir dertleri yok, zaten Türkiye'ye dışardan saldırın düşme daha yok, onların düşmanı içtendir. Peki kim içteki düşmanları? Çok açık ki, emeğinin karşılığını istemeyen işçiler, ürününün bedelini istemeyen köylüler, ekme para isteyen memurlar, özgürlük, eşitlik ve kardeşlik isteyen Kürt halkı, özgürlük ve demokrasi isteyen öğrenciler ve tüm halk!

Onların düşmanı işte bu güçler oluyor. Onlar, zenginlerin ve Amerika'nın hizmetinde oldukları için, Türk ve Kürt halklarını kendilerine düşman olarak görüyorlar. Fakat halka karşı kendileri savaşmıyorlar. "Vatan ve millet görevi, borcu" diyerek sizleri askere alıp silahlandırarak, halkın üzerine, kardeşlerinin üzerine gönderiyorlar. Yani sizleri, kardeşleri savaştırıyorlar. Sizlere insan katlettiyorlar ve sizin kanınızı döktüyorlar. Peki bu oyuna dur deme zamanı artık gelmedi mi? Türk ve Kürt gençleri kendi halklarına karşı savaşabilirler mi? Halklarımızda, Türk ve Kürt halkına "düşman" diyen bir ordu, TC'nin faşist ordusunun saflarında daha fazla askerlik yapılabılır mı? Gençliğin yeri, Türk ve Kürt halklarının safları değil mi?

Türkiye gençliği!

Türk halkının yoksul ve iyi niyetli evlatları!

Son günlerde Şirnex (Şırnak)'te, Çolamerğ (Hakkari)'de, Sêrt (Sirt)'te yaşanan olayların ya içindesiniz ya da kendi benliğinizde yakından hissediyorsunuz. Kar yağdı, dağlardan çığ koptu, köyler ve karakollar çığın altında yıkılıp gittiler. Yüzlerce insanımız öldü ve yaralandı, kırsal ortasında evsiz-barksız kaldı. Bu arada yüz elliye yakın asker öldü, yüzlerce de yaralandı. Türkiye'nin her tarafında halkın genç evlatları bu biçimde yaşamını yitirdi. Peki neden böyle oldu? Bu kadar insanın ölmesinin sorumlusu kim veya ne? Bu soruları derinden düşünmemiz ve doğru cevap vermemiz gerekiyor.

Genelkurmay Başkanı, ordu ve devlet yöneticileri diyorlar ki, "Doğal afet oldu", "Yapılacak bir şey yoktur". Hayır, bu da çok açık bir yalandır. Ortada "doğal afet" diye bir şey yoktur. Kürdistan'a, Şirnex (Şırnak), Çolamerğ (Hakkari) ve Sêrt (Sirt)'e her kırsal köy kar yağıyor. Ama hiçbir kırsal bölge çığ gelmedi. Evler ve karakollar böyle yıkılmadı. İnsanlar ve askerler böyle öldemedi. O halde "doğal afet" diye bir şey yok. Çıkıyor biliyoruz ki, Türk ordusu, son yıllarda bu dağların ormanlarını her yakıtı. Bu yüzden dağlar artık kar tutmaz hale geldi. Yine iyi biliyoruz ki, Türk ordusu, Ocak ayında bu dağların günlerce ve haftalarca bombaladı. Kırsal ortasında yapılan bu bombardıman dağların ahenğini bozdu. Yaşanan çok olay bu nedenlerle meydana geldi. Her yıl askerde insan vardı, ama bu kırsal bölge çığ altında kalarak ölmüyordu. Peki neden bu kırsal oldu? Çünkü, karaköt ortasında askeri dağlara sürdüler. En güvenli yerlere karakollar diktiler. 26 Aralık 1991 tarihinde TBMM'de yapılan konuşmaları hatırlayalım. Genelkurmay ve Ecevit'in Ocak ayı boyunca sürdürdükleri tartışmaları hatırlayalım. Peki bir fırsatçı, askeri süremli ve Kürt halkını susturalım" diyorlardı. Önce söylediler ve sonra da yaptılar. Demek ki, bu kadar askerin böyle ölmesi "doğal afet" nedeniyle değilmiş. Bilinçli bir politikanın uygulanması sonucuydu. Çünkü, onlara göre, askerin canı yoktu. Donsa da, çığ altında kalsa da veya vurulsa da kendileri açısından bir önem arzetmiyor. Onlar, kendi canlarını çok iyi koruyorlar, siz askerleri, yoksul halk evlatlarını ise soğuga, kara, dağa, ateşin üzerine sürüyorlar. O halde, bu oyuna artık gelmeyin! Onların dedikğini yapmayın!

Çok açık ki, işledikleri suçun hesabını da vermiyorlar. "Doğal afet" deyip geçiştiriyorlar. Böyle bir olay başka bir ülkede olsa, sorumluları hemen görevden alınıp ve hesap sorulur. Meclis olaya derhal el koyar ve sorumluları ortaya çıkarır. Fakat Türkiye'de "Sarıkaşık Kırmızı'nın soruşturması" bile Osmanlı Meclisi yapmıştı, fakat TBMM hiçbir şey yapamıyor. Halk evlatlarını sahip kılmıyor. Tersine, zenginlerin ve emperyalizmin çıkarları için sizleri daha çok ölüme göndermenin yollarını planlıyor. O halde, kendi kaderinizi kendiniz sahip کنید! Suçluların bulunmasını ve cezalandırılmasını isteyin! Böyle bir ordu, faşist ve halk düşmanı bir ordu, askerlik yapmayın, askere gitmeyin, firar edin! Eğer savaşmak istiyorsanız, halk saflarına geçin ve faşist orduya karşı savaşın! Türkiye'de de halk gerilisi geliyor, onlara katilin ve halk için savaşın!

1992 yılında Kürdistan'da savaş çok daha büyüyecektir. Genişleştirecektir, halk topyekün ayaklanma halinde. Kürt halkı Türklerle kardeşken değildir. "Türkiye"yi bölmek, Türkleri yok etmek istediği" biçimindeki sözlerin hepsi yalandır. Kürt halkı sadece özgürlük istiyor, ulusal haklarına kavuşmak, eşit ve kardeşçe yaşamak istiyor. PKK ve Kürt halkı bunun için mücadele ediyor. Bu mücadele, Türk halkında da bir kurtuluş mücadelesidir. TC ordusunun Kürt halkına karşı savaşmasının Türk halkına hiçbir yararı yoktur, siz askerlerin bu savaş-

tan elde edeceğinizi hiçbir şey yoktur. Tersine, Türk halkı ve sizler, bu savaş nedeniyle çok büyük zararlar görüyorsunuz. Savaşın sadece zenginler ve Amerika çıkarı sağlıyor. Askerle alınan sizler, onların çıkarları için Kürt halkının üzerine sürülüyorsunuz. Kendi çıkarları için, yoksul Kürt halkını size katlettiyorlar. O halde, bu oyuna da gelmeyin! Bir avuç zenginlin ve Amerika'nın çıkarları için yoksul Kürt insanını öldürmeyin! Kendinizi birer halk düşmanı ve katil haline getirmeyin! Zira her an siz de ölebilirsiniz. Zaten bir yandan gerillanın ve halkın mücadelesiyle, diğer yandan karda-kışta her gün ölüyorsunuz. Zenginlerin ve Amerika'nın çıkarları için ölme kabul etmeyin! Asker olarak Kürdistan'a gitmeyin! Zorla göndermek isterseler firar edin! Savaşmak istemediğinizi söyleyin ve bunda diretin! Kürdistan'a gitmek zorunda kalırsanız da kaçıp gerillaya katilin. Kürt halkının saflarına geçin! Gerilladan ve Kürt halkından kardeşçe dostluk göreceksiniz. Subaylarınızın size anlattıkları yanlış yalandır. Şimdiye kadar esir düşenler bile en yakın dostlukla karşılanmırlardı. PKK'nın her Kürt halkın yaklaşımdır. Bu kardeşliğe kardeşçe karşılık verin!

Yurtsever Kürdistan gençliği!

Devrim sizindir. Kürdistan sizindir. Devrim ve Kürdistan sizin geleceğinizdir. O halde, devrimci savaş, ulusal kurtuluş savaşı sizin savaşınızdır. Bu savaşta yığıt birer nefer, birer kahraman olarak katilin!

Biz Kürt halkı savaşçı bir halkız. Kürt insanı yığıt ve savaşçıdır. Fakat şimdiye kadar her aldandınız ve aldatılmışsınız. Yığıtlığınız ve savaşçılığınız kendiniz için kullanılmamış. Kullanmak istediğinizde işe geçecek davranış ve sonuç alamamışsınız. Çoğunlukla her başkaları için, hatta düşmanlarımız için savaşmışsınız. Onları için iyi savaşçı olmuştuk, fakat kendimiz için değil. Başkaları için sağlan askerler olmuştuk, fakat kendimiz için değil. Çoğu zaman düşmanlarımız için kendimize karşı, kendi ülkemize ve halkımıza karşı savaşmışsınız. Bunun sonucunda da dünyanın en geri, en birlikless, adız, kırımlı, tarihten silinmenin eşliğinde gezen halkı haline gelmiş. Kuşkusuz bu bir kader değildir. Bunun önemli sebepleri vardır. Ağalar, beyler halka karşı emtişler, düşmanlarımız kurnaz ve zalim (im). Savaş ve iyi niyetli insanların katalanları çıkarılmamış. Ancak şimdi bütün bunları yapıyoruz. Her türlü gerillayı kırıyor ve halk olarak kendimize geliyoruz. PKK'ı yendiğimiz adımı, kırımlıyı ve özgürlüğümü kazanıyoruz. Son birkaç yıldır bunun en görkemli olaylarını yaşıyoruz. Sizler için, gençlik için yepyeni bir gelecek doğuyor. Bu, her zaman ele geçmeyecek, ek tahsil her fırsatçı. Sizin fırsatınızdır. O halde, bu fırsatı iyi değerlendirin! Bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine, ulusal kurtuluş savaşına her şeyinizi katın!

Sekiz yıldır süren kurtuluş savaşımız çok önemli bir düzeye gelmiştir. Halk kurtuluş ordumuz ARGK, büyük bir güçte olmuştur. Halkımızın birliği güçlenmiş ve halk günlük olarak serhildanı yaşar, düşmana karşı özgürlük için savaşır hale gelmiştir. 1992 yılında savaşımız tüm Kürdistan capında çok daha büyüyecektir. Halkımızın ayaklanması, ülke capında, ulus capında gelişecektir. Kürdistan, tarihinde yaşamadığı bir devrime sahne olacaktır. Halkımız, ulusal meclisi, ordusunu ve hükümetiyle yepyeni bir kuvvet olarak dünyaya çıkacaktır. O halde, kız ve erkek namuslu her Kürt gençnin, Kürdistanı gencin yeri, halkımızın bu insanına katılacak. Bunun dışında kalmak, Kürdistan'a ve Kürt halkına karşı suç işlemektir.

Yurtsever Kürdistan genci!

Gerçeği gör ve şunları yerine getir:

- Düşmana asker olma, Kürt halkının askeri ol!
- Halka karşı savaşma, faşist-sömürgeci TC'ye karşı savaş!

- Faşist TC ordusunda askere gitme, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu'na katıl!
- Olaylara seyirci kalma, yığıt bir nefer olarak Kürdistan halkının saflarına yerini al ve kahramanca savaş!

- Yaşasın Kürdistan ve Türkiye halklarının kardeşliği ve mücadele birliği!

- Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve her türden gerillik!

ERNK

(Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi)

men ilke mücadelesinin bir gereği olarak kabul ettiğimiz silahlı mücadelemizin ve parti eğitiminin merkezi olan parti okuluna nihayet kavuştum. Tekrar belirtiyim, bu isteğimiz belirlenirken küçük-burjuva, maceracı, anlık duygulardan ve hayalperest düşüncelerden tamamen uzaktim. Kavuşmam, yıllardır bastırılmış, söndürülmüş, soysal ofula öfke ve onurumuzun, ulusal gururumuzun PKK'nın şahsında şahlanış ve bunun bize cüzda olsa bir yansımasıdır. Geç olarak farkına vardığımız ulusal gerçeklerimiz parçalanıyor, bölük pörçük ediliyor, bunun yanında Kürdistan toplumunun fertleri olan bizi de kendiliğinden ulusal gerçekliğimize büyük ölçüde yabancılaştıran ve aynı zamanda robotlar gibi düşündüren (toplumsal anlamda) ulaştırılan ve kişiselleştirilen azgın, barbar ve canı bir güce karşı savaşma isteğinin bir ürünüdür."

Siyasi-askeri, bir bütün olarak derslere katılımı çok içten ve militandardır. Dyebliriz ki, kavrama ve dönüştürme özellikleri ile eğitimin en fazla yararlanan ve kısa sürede en fazla gelişmeyi sağlayan yoldaşlardan biri Mervan yoldaştır. Eğitime sadece bir öğrenci olarak değil, aynı zamanda, diğer yoldaşlara eğitimlerinde destek ve yardımcı olarak bir öğretmen gibi de katılır. Akademik yönetime göre görev alır. Büyük sorumluluk ve görev bilinciyle, kendisini her gün düşmana karşı birleşen, öfke ve savaşım gücünü her gün bir kat daha artıran Mervan yoldaştır. 1988 yılı yazına gelindiğinde artık eğitimin, hazırlığın tamamlanmış, tipki namıyla sürülmüş bir merminin gibi düşmana saldırmaya hazır. Mücadeledeki kişiliği bilimsel, partiyel ve Parti Önderliğine olan bağlılığı, vatana ve yoldaşlarına olan sevgisi daha bir perçinlenmiş ve ulusal kurultay devrimizin zaferine olan inancı daha da sarsılmaz olmuştur. Sadelik, dürüstlük, temizlik, uygarlık, fedakarlık en fazla bu yoldaşın kişisel eğitimi ifade buluyordu. Kişilik özellikleri bakımından bir PKK militanı ve bir ARGK komutanı idi. Gelişen, ilerleyen ve zafer için gelecek vadedilen en genç komutanlarımızın başında geliyordu. Eğitim sonunda ulaştığı düzeyi ve yaptığı hazırlığı sağladığını en iyi yine Mervan yoldaşın kendi kaleminde kayıtlarını buluyoruz:

"Kürdistan'da kımın suçlu, kımın haklı olduğunu burada öğrendik. Bu tarihi yargılamayı Parti-Cephe-Ordu silahlılarıyla yapıp hesabını sormak her Kürt insanının, her partilinin görevidir. Ben de görevi şahsı yapıyorum. İstenilen çalışma tarzı ve militanlık ölçütleri ile halkımız yazıyıllardır dinmeyen acılarının, ofkesinin, kınının sözcüğü süsüne ve bunu da her düzeyde temsil edebilecekime dair inancım sonsuzdur. Bu amaçla ve bu ruhla partiden ilke mücadelesine katılma işini istiyorum. Ülkenin her alanında görev alabilirim."

Mervan yoldaştan dost, düşman ve mücadele kavramları çok nettir. Bu yönüyle O, kendini ve toplumu çözümlemiş bir kişilik olarak kabul ettirir.

1988 yazında gerilla savaşımızın kalbi durumundaki Botan Eyaleti'ne aynı bastığı gibi Mervan yoldaşın en büyük bayramdır. Kendisini savaşın sürükleni üzerinde, teorik olduğu kadar, pratik olarak da yoğunlaştırmak için ne lazımsa onu yapıyor. Savaşın ustalık gereklerini en taraflarına, savaş yasaalarını pratik işlemleri, bizzat savaşarak öğrenir. Hıçbir savaş tecrübesi olmadığı halde, O daha işin başında, birliğini iyi örgütleyen, iyi yürüten, iyi eğiten ve cesurca savaşabilen bir komutandır.

Savaşaktı başarısının paralel olarak, ARGK'deki görev ve sorumluluğu da giderek artar. IV. Kongre öncesinde sırası ile Qılban (Uludere), Gabar, Cüdi ve Garzan alanlarında komutanlık düzeyinde düşmana karşı savaşır. Ataklık, canilik ve yoldaşlık ilişkilerindeki gövneni yoldaşlık belirlenim özellikleri, savaşta daha da olgunlaşıp gelişmiş ve daha bir anlam kazanmıştır.

1990 Aralık'ta gerçekleştiren IV. Ulusal Kongremiz, Mervan yoldaşın için devrimci yaşamında ulaştığı bir zirvedir. Başarılı sayılabilecek bir savaş pratiğinin ardından, böylesine tarihi bir eyleme katılması, O'nda devrimci olgunlaşmayı doruğa çıkardı. Kongre hazırlık çalışmaları sırasında bir delege olarak değil, tartışan, üreten ve çözümleri bir delege olarak oldukça aktif katılımla çalışır. Üstün bir morale ve şevkle kalışır. Kongreye sunduğu rapor içerik bakımından oldukça zengin ve kapsamlıdır. Raporunda geçmiş pratiği bir bütün olarak, her yönüyle irdeler, sorgular ve yargılar. Şüphesiz kişi olarak kendisini de bunun için de hak ettiği yere oturtur. Partinin IV. Ulusal Kongresi'nin üst, mücadele ve savaş sorunlarına en iyi düzeyde çözümler üretmek, en başta feodal komplocuk, kemalist iktidarcılık ve burjuva liberalizmi gibi her türlü sapma ve tasfiyeciliğin mahkum edilmesinde ve önümüzdeki süreçte taktiksel planlamasında Mervan yoldaşın da kendi çapında katkılı sözcüsüdür. Nitekim IV. Kongre'de MK üyeliğine, yine ARGK Askeri Konsey üyeliğine seçilmiştir. O'ndaki bu istikrar ve devrimci gelişimin pratiğine yansımalarıdır.

O, Kongreye gidilirken, hazırladığı özetleri raporunda ortaya koyduğu görüş ve çözümlerine göre görevi ne denli güçlü yerine getirdiğini tartışması olarak kaniatılmaktadır.

"IV. Ulusal Kongre gibi bir gerçekliğe doğru giderken, bu tür yaklaşımlar içinde bulunmak kabul edilemez. Mutlaka ve mutlaka radikal bir dönüşümle IV. Ulusal Kongre gerçekliğine cevap verecek kişilik seviyesine, taktik hatta uygulamaya bilecek taktik önderlik seviyesine ulaşmalıdır."

Günümüzde devrimimizin, ulusal kurultay savaşımızın gelişme alanları her zamankinden daha fazladır. Yetersizlikler yaşanmasına rağmen, mevziler tek edilemezdir. Yoğun katliamlar vardır. Gelişmesin ve derinlesin açılım imkanları hayli fazladır. Halk derinleşen sahiplik edebilecek, fiili olarak katilabilecek komandadır. İntifadları yaygınlaşarak sürecektir. TC, her zamankinden daha fazla bir bunalmış içerisinde. İkkel milliyetçilik iltis emmiştir, mücadelede gerçek anlamda ulusal düzeyde gelişime imkanı doğmuştur ve Güney Kürdistan gibi çok değerli bir alan müthiş kulanma imkanları doğmuştur. Burada büyük ordulaşma hareketi geliştirilebilir.

Uluslararası planda Kürt sorunu köklüme bir biçimde gündeme o-turmıştır. Savaş daha da geliştirilse pek çok dost edinne durumu olacak ve Kürt sorunu kendisini daha da dayatacağıdır.

Tüm parti yapısının partiyeye, Parti Önderliğine ve parti çizgisine son derece bağlılığı vardır. Bu çok önemli objektif bir gerçekliktir.

Kısacası, uluslararası durum, TC'nin durumu, halkın durumu, partinin durumu şu hâlede kalmıştır: Eğer parti taktiğini göste gerçirmeyen, yanlışlığı, yetmez tüm anlayışlar asılıp ki partinin önderlik hatlarını kesinlikle hak kılıncağına inanıyor muydu? Bu planlama ve düzenlemeye ulaşırsanız büyük gelişmeler yaşan-

Botan'a bin selam!

10 Nisan 1991, Garzan Eyaleti'ne, 4. Kongre sonrası yapılan değerlendirme çerçevesinde girdiği tarih oluyor. 50 civarında savaşçıını kademeli olarak eyleme girmesi, yani bunun dalgarı biçiminde gelişmesine insana fetih duygusu veriyor. Evet, görevidir fethetmek. Elimizden alınsa, lime lime bizden koparılan Kürdistan'ımızı tekrar fethetmek! Fetih duygusu beni coşutuyor. Esasında her Kürdistanlı coşutmalı. Bizler bize ait olanı almaya çalışıyoruz. Bu anlamdaki "feti" kanlı bir fetihtir ve yapılması gereken de bu olmalıdır.

Garzan, Kürdistan'ın en güzel eyaletlerinden biri olma özelliğindedir. Yoğun nüfus potansiyeli ve daha gelişkin sosyalleşme seviyesi var. Kavrama ve anlama yetenekleri daha yüksek insanların yurtseverlik duyguları da hayli fazla. Bu, Garzan'ın tabii güzelliğinden ve tarihi nedenlerden kaynaklanıyor. Tük (Tatvan), Xizan (Hizan), Bédilis ve Xızır (Şivan)'da yazın bile tepelerinde kar eksik olmayan, yemyeşil, kuzu ve koyun senaryosuna koçerlinin başlınsa ve içli türkülerinin birbirine karıştığı bir ormanı düşünün. Süreki bir canlık, süreki bir üretim ve bunca güzelliğin içinde açık giden bir hayat. Kürdistan burada bir başka güzeldir.

Yine bir yandan içinde binlerce köyün varolduğu uçsuz bucaksız Garzan, Misric(Kurtalan) ve Sêrt ovası. Geceleri dağdan bakıldığında ışıklar göz kırpan binlerce köy ve Sêrt, Misric merkezleri. Dağların zirvesinden alta doğru bir bakış insana güzeli Kürdistan'ı daha da sevdirebilir. Birşey söyleyelim mi? Kürdistan'ın gezmemizin, tanıyanın yurtseverlik duyguları da zayıflar bence. Gıyaben sevmek bir başka, içinde olup görmek, görmek; işte böyle sevmek bir başka. Herhalde birbirinden farklı. Garzan'ın güzelliğini ne kadar anlatsam bile yeterince yapamam. Görmen, tanımak gerek. Kişi gibi görüp tanıdığınız oranda da daha fazla sever.

Bu güzelliği kirleten içgüç bir şey var; o da malumunuz TC'dir. Askeri, polisi, çetesi ve emvair türlü kurumlarıyla bu uğursuz aygıt, kirlileyen bunca güzelliğiyle yığılmalı, o güzeli oltan, suları potinleri ile kirlileyi, igrileyiyor.

Güzellik düşmanlarına savaş açmak ve anlamda anlaşılır oluyor. Garzan'a girdiğimizden bir yana, sırtlanlar ve çakallar soyundan Türk devleti aygıtı, zorlu ve yeni bir alan olması itibarı ile amansız bir irade isteyen bir mücadeleye girişti. Yürütmekte olduğumuz bu mücadeleyi daha önderimiz APO'dan ve Botan'daki yoğun tecrübemizden kuwet olarak sürdürebiliriz. Gerçekten yeni alanlarda bundan önce süreki kayıplar verilirken, bilim şimdi kayıplar vermemizin temelinde Botan savaş tecrübesi yatmaktadır. Bize savaş, savaşmayı, TC'yi ve onun taktiklerini Botan tanıttı. Bizlerin ARGK'nın sağlam birer savaşçısı olma özelliğini Botan vermiştir. Bu anlamda Botan'ın unutmuyoruz, unutmayacağız.

Botan'dan ayrılma 3-4 ay oldu. Yeni ayrıldık sayılır. Fakat daha şimdiden Botan'ın özledim. Geçit vermeyen dağları, şırı şırı akan soğuk suları ve yüksek dağların doruklarını özledim. Merguman'ın muhteşem ormanlarını, yüce Kela Memé dağının uzaktan gördüğüm gizemli güzelliğini, her zaman bende tatlı ırpıltılar uyandıran Herokel dağını ve yine her zaman bize iş gövreni, değeri de unutulmaya-cak kadar büyük olan Bestler'i unutmak mümkün değil. Hele Cüdi'yi unutmak mümkün mü? Düşmana inat süreki direnen Cüdi'yi.

Ben Küzey Kürdistan'a ilk girişte faaliyet alanım Cüdi idi. Cüdi'nin ismini daha önce de duymuştum. Onun için Cüdi'den kalmak beni sevindirdi. Deriyé Kera'ya her iniş ve çıkışta yamaçlarda yetişen rıwanlardan toplayarak yemek, Cüdi'nin zirvelerinde gündüz veya ay ışığında yürüyüş halinde olmak insana ne kadar zevk veriyor, değil mi? Cüdi bizim için o kadar güzel, fakat düşman için de o kadar kasvetli ve korkulu. Her adımda pusuya düşme korkusu, mayına çarpma hisleri düşmanı kahrediyor. Kürdistan halkının derinlik mücadelesinde ilk kalelerimizden olan Cüdi, TC'nin kaybettigi önemli mevzilerden biri oluyor. Büyük cesaret, fedakarlık ve şehitlerimiz kanıyla kazanılan bu değeri mezinin manevi önemi de hayli fazla. Mevzimizi koruyup güçlendirelim.

Yine Agit'lerin dışarı Gabar dağı gözümde tutuyor. Çok açık söyleyeyim. Bu kadar olaştık, fakat Gabar kadar şirin, Gabar kadar güzel ve Gabar kadar gerilla eleverşi, gerillaya kukac akan bir dağı görmedim. O birbirine berzayya çukurlar, sık ormanlığı ve

genişliği Gabar'ı gerilla için vazgeçilmez hale getiriyor. Gerillanın Gabar'da darbe yemesi mümkün değildir. Yeter ki biraz kurallara göre hareket edilsin. Hareket ve gözlik kurallarna göre davranalım. O zaman Gabar gerillayı korur. Konuyu kanatlarını açıp bizi düşmanın ulaşamayacağı bagına doğru çeker, çeker gider mi? Elbette çeker. Eğer Gabar'da şehit vermişsek suç Gabar dağının mı? Hayır hayır, ikiye bölünmüş ve sahtekar değildir. Gabar'ımız aynı anlamalı. Gereken değeri verelim.

Kısacası, yoldaşlar, Botan bizim yaşam kaynağıdır. İnsanı, dağları, ovaları ve yüzlerce şehitimizden her karış toprağındaki anıları ile Botan'ı unutmak ne mümkün! Botan şehitlerini diyardır. Mücadelemizde Kürdistan'ın en iyi evlatlarını kanları bu toprak parçaları üzerinde hake tazeliğini korumaktadı. Botan toprakları değeri şehitlerimizin mukaddes kanlarıyla harmanlanmıştır, işte bundan dolayı yeni yaşam Botan'dan çıkacaktır. İlk zaferler Botan'da kazanılacaktır. İlk özgür vatan panosu Botan'da şekillenecektir. Çünkü orada ölümsüz komutanımız Agit'in, yüksek askeri kişiliği temsil eden Erdal'ın, savaşçıların kalbine çok salan Sarı Hüseyin'in, ırtırcı bir vuruş tarzına sahip olan Harun'un ve savaşçıların çok kısa bir sürede mmtika komutanlığına büyük bir gelişme hissiyle gelen Şirnexi Erdal'ın emekleri ve kanları vardır. Bunca ölümsüz şehidin mukaddesi verip kan döküğü Botan ilelebet ARGK gerillalarının bir kalesi olacaktır. Bunu hiç kimsenin değiştirmeye gücü olmaz.

Bu mektubu Xana Hewêl (Baykan)-Motki (Mutki) sınırını teşkil eden bir dağın doruklarında yazdım, Botan'ı ve Botan'daki yoldaşların düşüncüyü ve gerçekleştirdiğini. Buradaki dağlar Botan gibi heybetli mi? Evet, heybetli dağlar var. Fakat Botan bir başka güzeldir. Botan'ın kötlümlerine, aksine muazzam güzelliğinden olan bir eyleyimiz. Yüksek zirveleri, platoları, Bestler'i andıran arazileri ile, uçsuz-bucaksız ovaları ile Garzan da Kürdistan'ın şırı beldelerinden biridir. Şu anda bile Xana Hewêl-Motki sınırında zirvede oturup bu satırları yazarken Xızır'ın engebeli ve sarp dağları, Xana Hewêl'in geniş ovası, Misric merkezi ve çimento fabrikasının gövresi kirliten duvarlarını ve göz alabildiğince uzansın: ...asını görebiliyoruz. Yanda ise Hoz (Kozluk) ya uzanan, üstünde oturdumcu, eğer devam edersek bizi Mala Aliyê Yunus'a götürerek dağı silsilesi var. Xana Hewêl, Hezo'ya, oradan Farqin (Silvan)'e uzanan ve arkı tarafında Motki olan bu dağ çok stratejik. Mala Aliyê Yunus bu dağlarda çarpmış ve destanları yaratmış. TC'nin askerlerine teslim olmaksızna elele tutuşarak aktınlı sulara kendilerini bırakan 6 kadının destansı hikayeleri hala kaniyiyor. Erkeklerin namuslarını korumak için gösterdiği kahramanlıkların halen dinlemek mümkündür. Burada direnen tohumları var. Fakat kurumaya yüz tutmuş bir fidan gibi sarmış vaziyette. Yeni baştan sulamak ve kuruyan dalları budamak gerek. Bu da bizim vazifemiz.

Biliyor musunuz yoldaşlar, bu ovaya isinamıdır. Karşındaki ovaya bakarken bir anda korkuyoruz. Süreki dağda kalma alışkanlığından olacak. Acaba bu dağ ovaya nasıl faaliyet sürdürebilir? Oradaki arkadaşların işi bizimkinden daha zorlu. Şu anda bulundukları zirvede 12 kişi bulunuyor. Bu güçle bile çatışıp çemberi yitirilebilir. Dağlar bizi koruyabilir. Ama ova! Dağın sarplığı bize iş olurken, ovada arkadaşlar da sıyal iş yaratmak zorundadır. Yoksa bu uçsuz-bucaksız ovada nasıl kendini koruyup faaliyet gösterebilirsin!

Kısacası savaş zorludur. Ve bir o kadar da yaratıcı işi istiyor. Bu mücadelede hake yapan ezilir, yok olur. Derin düşünceli güçlü karar vermek lazımdır. Bu önemde en iyi düşünüş kararlarına ulaşan, sağlam planlara gelmiştir, savaş kanununun güçlü uygulayan kazanır, başka çıkar yol da yok. Eskiden bir yetersizlik yaşıydık. Ama şimdi geriye dönüp baktığımızda bunları görebiliyoruz. Yaşadığımız bastıkları insanı öfkeliyordü. Yeter artık, tarih bizden olağüstü cabalar, kahramanlıklar beklerken ve mutlaka da öyle olmalı lazımdır tarih karşısında basit kalmak içgüç bir tutum oluyor. İşte bu anlayışla bu mektubunuzu yazarken Botan'daki binlerce arkadaşla binlerce selam ve saygılarını sunuyorum. Garzan'da mücadele eden biziñin aklından Botan çıkmıştır. Ve anıları tazeliğini süreki koruyacaktır.

Mervan (Aydın ADSAY)

Şehit Dr. Kendal (Nurettin Hacı MUHAMMED) şehit Hayri (Mehmet Salih ŞAHİN) ve şehit Kara Ömer yoldaşlar

ması kaçınılmazdır. Yani sorun taktik önderliğin oturtulması, zaferi garantileyen parti çizgisinin yaşam tarzının hakim hale getirilmesi ve Parti-Cephe-Ordu faaliyetlerinin planlanması ve sağlıklı bir düzenlenmeye oturtulmasıdır. Yani merkezleşme, kurmaylaşmadır.

Dönem, intifadlar dönemi; dönem, gerilla savaşının yoğunlaştırılarak, derinleştirilerek, ikili iktidara, hükümete ulaşma dönemidir. Dönem, parti çizgisinin sağ tasfiyesi tutuma karşı zafer kazanma dönemidir.

Yine kongremiz, reel sosyalizmin yaşadığı sorunlar gözönüne getirildiğinde bilimsel sorunların PKK şahısında yeniden zafer kazanması anlamına gelecektir.

IV. Ulusal Kongre geçeceği kırsaca bu çerçevede ele alabiliriz.

Partimizin bu dördüncü en üst zırvanesi giderken elbette büyük düşünmek ve kendini görevlere, sorumluluklara hazırlamak gerekmektedir. Önümüzdeki süreçte TC ve hatta emperyalizme kıran kırana bir mücadeleye yaşanacaktır. En önemli sorunumuzun ise taktik önderlik sorunu olduğuna şüphe yoktur. İste, kişi kendisini bu görevlere hazırlamalıdır. Benim her ne kadar partilerde, yönetimin yanında, gerilla savaşının, kitlenin örgütlenmesinin geliştirilmesinde önemli yetersizliklerim varsa da, önemli bir tecrübe birikimine ulaştığım kanısındayım. Partinin, Parti Önderliği'nin özellikle II. Ulusal Konferans'ta geliştirildiği ve daha sonra da geliştirilen eleştiriler ve genelleştirilen tüm çözümlemeler çerçevesinde kendimi önemli oranda tanıyabıldığımı söyleyebilirim. Yanılgıları IV. Kongre geçeceği, çizgisi temelinde gözden geçirecek kendimi yenileyebileceğime inanıyorum. IV. Kongre bu anlamda, benim açımdan kendimi düşünme, geçmişime, yoluma firsatdır. Bununı iyi değerlendirecek, beni taktik önderlik hatfından uzaklaştıran, parti çizgisini hayata geçirmemi engelleyen, onu korumamı engelleyen yanlış anlayışlarımı üzerine radikalce giderek aşacak bana inanıyorum. Pratik yaşamı içerisinde buna karşı günlük mücadele edeceğim.

Tekrar edeyim, her ne kadar önemli yetersizliklerim olsa bile, partinin emrettiği taktik önderliğe ulaşma kendimde aşama kaadedeceğime inanıyorum. Bu anlamda partinin bana vereceği tüm görevlere hazır olduğumu belirtirim. Kendime güveniyorum ve başaracağımıza da inanıyorum."

IV. Kongre'den aldığı güçle 1991 yılına üstün moral ve coşku ile yürüyen Mervan yoldaş, 1991 Mart'ına kadar bulunduğuu Avağüz eğitim kampının sorumluluğunu yaptı. Kampı, bir yandan IV. Kongre çizgisinde,

emri altındaki yoldaşları eğitirken, öbür yandan Garzan Eyaleti'ne yapılabilecek çıkışın planlamasını gerçekleştiriyordu. Çünkü Garzan Eyaleti'ne IV. Kongre gerçekleştirmesi için birliği ile birlikte eyalete yerleşmek tarihi görevi en başta Garzan Eyalet Komutanı olarak Mervan yoldaşın omuzlanıyordu. Bu görevin ağırlığı ve öneminin bilincinde olarak, 1991 yılı Mart ayında komutasındaki Garzan Grubu ile birlikte Avağüz'den Garzan Eyaleti'ne doğru yolda çıktı. Birliğin başında yürüyen, başı dik ve mağnır bir eda ile tarihi yolculuğa tebessüm ediyorcu. Yola çıkamadan önce içtima halindeki yoldaşlarına öz olarak şu konuşmayı yaptı: "Yoldaşlar! Kazanmaya ve Garzan Eyalet'i fethetmeye gidiyoruz. Görevimiz ağır, ama bir o kadar da yücedir..."

8 Mart 1991 tarihinde Avağüz'den Garzan'a yürüyüş başlar. Cudi Dağı'na varıldığı tarih 12 Mart 1991'dir. Birlik istemeyerek de olsa meydana gelen bir karşılaşıma sonucu sömürgeci ordu güçleri ile bir gün boyunca çatışmak zorunda kalır. Birliği, düşman güçler çembere alıp kuşatmıştır. Çıkış yolu düşman tarafından tıdluğuu için, klavuz köylüler de geri döner. Birlik bir savaşçıların şehit verir; ama, aldığı görevi yerine getirmeye kesin kararlıdır. İrade ve azmin gücünü ilerleyecek, Botan'a geri dönmeyecektir. Komutanı ve savaşçıları birliğin ortaklaşa aldığı karar budur. Bu zor koşullarda Mervan yoldaşın güven verici komutanlığı önemli rol oynar ve sömürgeçliğe inat geçit vermeden yalnız ve sarp dağlara tırmanışa geçer. Kar, soğuk ve fırtınalıyama amansız bir savaşçı girilecek, gece boyunca yapılan 12 saatlik çetin bir yürüyüşten sonra birlik hem sömürgeci ordunun çemberini, hem de geçit vermez dağları aşmayı başları. Yoluna devam eder. Bestiler muntazasına Kela Memé Dağı'na diğer bir birliktle buluşmayı gerçekleştirecek.

Burada ortaklaşa Garzan Eyaleti'ne yönelik yeni düzenlemeler yapılır. Eyalet yönetimi Mervan yoldaşın sekreterliğindedir. Şehit Hayri ve şehit Dr. Kendal yoldaşlardan oluşur. Eyalet 3 ayrı bölgeye bölünür. Birlikler de buna göre ayrılır. Garzan Eyaleti'ne ilk müdahale yürüyüşünü Mervan yoldaş gerçekleştirecektir. Garzan eyaleti gücünün bu şekilde eyalete aktarılmasını tarihi müdahalenin yapıması Mervan ve Dr. Kendal yoldaşların da birlikteli ile birlikte bölgelelerin ulaşmalarıyla 1991 Nisan'ında sağlanır.

Güçün bölgelelerine yerleşmesini ardından, hem bahar atılımına geçer. Hedef, yıllardır bir türlü oturtulamayan yerli; oturtmak ve düşmana indirilen politik-askeri darbe-

ler oranında serihildanları bütün şehirlerde göçürlemek, eyaletteki iktidarı güçlü bir çıkışla giderilebilmek. IV. Kongre kararları ancak bu şekilde hayata geçirilme şansına kavuşabilecekler. Bu süreçte sömürgeci ordu güçlerine karşı birçok silahlı eylem, çetelere ve işbirlikçilere karşı birçok cezalandırma ve kamulaştırma eylemi gerçekleştirildi. Cephe çakmaları kışal kesimde olduğu kadar şehirlerde de yoğunlaştırılarak, Garzan Eyaleti'de önemli bir serihildan merkezine dönüştürüldü. Yaşanan pratik, kuşkusuz dönemin taktikğine tam anlamıyla tekabül etmese de, o yönlü harcanan bütün çabaları ifade etmekteydi ve bunda da Eyalet Komutanı olarak Mervan yoldaşın rollu ve emeği çok büyüktü.

Mervan yoldaş, "1992 yılı faşist Türk sömürgeçlerine zehir etme" şiarı ile bir yandan kişidenem hazırlıkları büyük coşku ve mücadele azmı içinde yürütürken, diğer yandan Sert, Elit (Balman) gibi merkez ve bölgelelere de uzanarak, buraları da faaliyet alanına katmaya çalışıyordu. Zira bu merkezlerdeki karışıklıklar gidermek ve buraları sağlamak, özü, güvenilir birimlere kavuşturmak, hem dönem ve hem de Garzan Eyaleti açısından çok önemliydi. Bu aynı zamanda bir partitilimatıydı. O, devrimci görev ve ulusal kurtuluşu öylesine sevdalıydı ki, bu bölge ovalık olmasına rağmen, kendin koruma endişesi hiç bir zaman örtü talmat ve görevleri önüne koymayıp, hatta çoğu kez devrimci görevleri heyecan ve coşku içinde buna imhal da ederek, boğmeye müthiş yoldu. Belki bu noktada Mervan yoldaşın gerekli tedbir ve duyarlılığı göstermediği, hatta amatörce davranıldığı söylenebilir. Böyle olsa bile, bu O'nun devrimci, partiyeye ve devrimci görevlere yürekleme bağlı olmasına ya açıklanabilir. Ancak, Evet, Mervan yoldaş bu yönleim içindeyken işlendiği köy olan Serti'nin Aybarcan köyünde kaçpence bir ihanete uğradı. Bir ihbar sonucu 20 Aralık 1991 tarihinde, köye baskın düzenleyen sömürgeci ordu güçleri tarafından şehit edildi.

Mervan yoldaşın önünde dev boyutlu görevler vardı. Başarabilecek tarihi görevlerdi bunları. Böylesine soyul bir yürüyüşün sahili olan genç bir komutanlığın şahadeti, bizim açımızdan büyük bir kayıp olsa da, asla ve asla bu tarihi görevlerin başlanılması önünde bir engel oluşturamayacak. O'ndaki ataklığı, cesareti, derin irtisverileği, teorik gelişkinlik ve pratik uygulayıcılığı kendimize rehber alarak, yarın birliği görevleri mülaka ve mülaka bizler tamamlayacak ve anısını zaferlerde yaşatacağız.

Hayri (Mehmet Salih ŞAHİN) yoldaş

Hayri yoldaşın şahadeti, gerek kendisi, gerekse partimiz açısından hiç de sineye çekilemeyecek ve içe sindirilemeyecek bir talihsizliktir. Hem de büyük bir talihsizlik. 1992 yılında iç şehidi de olan Hayri yoldaş, şehit düşen Mervan yoldaşın yerini doldurmak ve Garzan Eyalet Sekreterliği, aynı zamanda da komutanlığı görevini omuzlamak için yol alırken, üzerine çiz düşmesi sonucu 3 yoldaş ile birlikte şehit düştü. Bu çiz düşmesi olayı buzer açısından 1992 yılının en uğursuz olayıdır. Ve önemli sonuçları çıkarmaya değer bir olaydır. Talihsiz bir kaza biçiminde de olsa, Hayri yoldaşın şahadeti; karşış, açık-susuzluk demeden verilen savaşın azgın sömürgeçliğe karşı olduğu kadar, çetin doğa koşullarına karşı da verilmesi gerektiğini bir kez daha bize gösterdi.

Hayri yoldaş, Rha (Urfa)'nın Heweng (Bozova) ilçesi Kubuk köyünde yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi. Devrimcilikle iç tanışması, 1975 yılında İse öğrencisi olarak gerçekleşti. O yıllar Bozova, MHP'li faşistler tarafından büyük ölçüde terbiye edilmeye çalışılan bir ilçeydi. Hayri yoldaş sınırlı sayıda genç arkadaşla ile birlikte anti-faşist mücadelede ön saflarında yer alarak, bu faşist tırmanışa dur demeye çalıştı. Bundan dolayı İsedan sürüldü. Devrimci kişiliği henüz gelişmemiş, ekonomik problemlerin de etkisi ile ülkeyi terk edecek, çözümü Avrupa sahalarına çikmakta buldu. Geldiği Paris'te emperyalist kültür ve yoz yaşam içinde yitip gitmek, en azından özünü koruyup yaşatabilmek için parti hareketimiz ile ilişki kurdu. Bunda, ülkedeki genel gelişmelerin de yoğun etkisi vardır. Parti hareketimiz ile tanışması 1980'de gerçekleşti. Bu önemli olayı, Partimizin IV. Kongresi'ne sunduğu özetleştiri raporunda şöyle dile getiriyor:

"Kurdistan ulusal kurtuluş mücadelesine 1980 yılının başında Avrupa'ya alandık. Katılımını sağlayan emtelerinin başında ulusal ve sınıfsal özellikler gelmekteydi. Yine genelde iktisadi düşüncüye sempati duymayan ve birçok tanıdık arkadaşın parti saflarında yer alması ve en önemlisi de partimizin sömürgeçlere karşı yürüttüğü mücadeleleri yaratmış olduğu etki beni bağımsızlık mücadelesine katılmaya götürdü."

Hayri yoldaşın parti saflarına katılması çok bözdü. Öyleki Fransız devleti kurar kurmaz, ışıncıların birapik devrimci görevlere koşturmuş. 1980-85 arası dönemde Avrupa'nın birçok alanında, yerel ve bölge yönetimler düzeyinde sorumluluk yüklenip çalışmaları katılır. 1985 yılı ortalarında itibaren ise, Avrupa Merkezi içinde yer alarak, örgütsel ve politik çalışmaları yoğunlaştırır. Bu süreçte ideolojik politik yönetime ilmini ileri derceden olmasa da, yapaarak, kendisi için Avrupa sahasının aktif ömrünü doldurduğu sonucuna varır. Soyul kararları vermenin zamanı gelmiştir. 1986 Haziran'ında hem PKK III. Kongresi'ne katılmak, hem de göreceği, askeri ve siyasi eğitim arından, savaş cephesine katılmak üzere, merkezi okulumuz AKADEMİ'ye Mahsum Korkmaz'a gelir. Bu olay, Hayri yoldaş için devrimci yaşamında tarihi bir başlangıç, ondan da öteye bir yeniden doğuş ve kendini yeniden yapma eylemidir.

III. Kongre'nin kendisi üzerinde bıraktığı müthiş etki o denli büyük olmuştur ki, IV. Kongre platformuna sunduğu raporunda da olaya önemli

bir yer ayırmaktan kendini alamamıştır:

"Diyebiliriz ki, partiyi ilk defa doğru temellerde tanıdım bu süreçte başlar. Daha önceki yıllarda, her ne kadar sorumlu düzeyinde faaliyet yürütüyordum da, bu oldukça yüzeysel ve şematik bir tarzda olmuştur. Dolayısıyla partiyi III Kongre sürecinde tanıdım; kişi olarak benim için, özellikle devrimci mem konusunda önemli bir hususu teşkil eder."

III. Kongre'den bu denli ileri derceden etkilenmiş olmasına rağmen, Kongre sonuçlarını özümsemeye, kavrama ve uygulamada önemli ölçüde yetersiz kaldığını vurgulayarak, Kongre çalışmalarındaki ve sonrasında duruma oldukça özeleştirel yaklaşabilmektedir.

Kongre sonrası Lübnan çalışmalarına sorumlu olarak katılır. Burada gücüne kendin faaliyetlere katmasına rağmen, bunu kesinlikle yeterli görmeyiz ve "...geniş kitleleri örgütlemeye, desteklerini mücadelede seferber etmeye, dönemin emrettiği örgütlenme ve çalışma tarzını uygulamada taktikğin gerisinde bir şey izlenmiştir" diyerek, duruma özeleştirel yaklaşır. O'nun içinde özeleştirel bir yenilenme ve gücüne silahlı olarak, devrimci işlevi layıkıyla görmehtir.

Kısa süren bir Doğu Kürdistan yolculuğundan sonra nihayet sabırsızlıkla kucaklaşmak istediği, sıcak savaş cephesi; gerilla yarı Botan'a ulaşmayı başları. Artık sömürgeci düşmanla göğüs göğse savaşabilecekler. Bu O'nun mullu kılar Botan'da takım komutanlığı ile başladığı gerillaclığı, sonraki süreçte sırasıyla yerel yönetim, eyalet komitesi ve Askeri Konsey üyeliği; düzeyinde sürdürür. Ve en son olarak Eylül 1989'da gerçekleştirilen Ülke I. Parti Konferansı'nda Ülke I. Merkezi üyeliğine seçilir. Bu sıfatlarla 1990 yılı sonuna, yani partimizin IV. Ulusal Kongresi'ne kadar, birçok askeri eyleme planlayıcı ve komutan olarak katılır. Bu açıdan, Botan'ın bir kılavuzı olduğu kadar, bir serihildan şahası olmasında Hayri yoldaşın da yoğun çabası ve emeği vardır.

IV. Kongre'de, iki kongre arası süreç ve bu süreçteki rolüne ilişkin olarak köklü eleştirilerin geliştirilmesinde tereddüt etmez. Özellikle kontra pratiği olarak değerlendirdiğimiz teodatik ceteçilik ve komploculuğun dağı çikarılmap mahsum edilmesindeki yetmezliğini, yanlışlığı kabul ederek kendin kendisini eleştirir. "IV. Kongreye giderken bu eleştiriler ve Kongrede gerçekleştirilecek eleştiriler beni güçlü kılacaktır. Böylece tüm olumsuzlukların önüne geçebileceğime inanıyorum. Partinin bu düzeltme ve kazanma gücüne layıkla cevap vereceğime dair inanım tamdır. Özellikle Parti Önderliği'nin eleştirilmesinde kendimi, yetersizliklerimin daha iyi görebiliyorum. Bunları kısa sürede kavramaya çalışacağım. Doğruya, cesaretle, partileşmeye IV. Kongre platformuna ulaşacağım. Büyük umudum var. Tarihi bir süreçte kongre toplanmış bulunuyor. Gereken netleşmeyi sağlayacak ve tüm olumsuzlukları sahiplenirken ortaya çıkaracak. Geleceğe yönelirken, geçmişin dir dik etmek, geleceği garantilemek için, iç ve dış düşmanları altıttiricileri garantiye alacaktır" der.

Hayri yoldaşın esas olarak örgütsel ve politik yanlışlar karşısında amansız eleştirici olması, devrim

Devamı 27. sayfa

Amed Eyalet Koordinatörlüğü tarafından Amed Eyaleti'ndeki Parti, Cephe ve Ordu güçlerine hitaben kaleme alınan ve aynı zamanda Amed halkına rapor niteliğinde olan bir değerlendirmeyi kısaltarak yayınlıyoruz.

“Yersiz kayıplara yol açan eksiklik ve yetmezliklerden arınalım; halkın beklentilerine layıkıyla cevap verecek yetkinliğe ulaşalım!”

Türk burjuvazisi ordusuna güveniyor. Heybetli, kudretli ordu, alarının barbar geleneginin temsilcisi ordu, zulum kültürüyle eğitilen ordu, vahşet örnekleri içerisinde yoğrulmuş ordu, her neferi emir-komutanın, görevin kutsallığı adı altında robotlaştırılmış ordu... Emirdir deyiş her türlü vahşet, zulm ve büyük suçları göz kırpmadan işleyen ordu... En gencisi, en bğaz, en faşist ve en canavar katalanlar, beyinlerin bir araya getirildiği ordu... Doğrudur, bu ordu kırır, bu ordu yakar, bu ordu vraneye çevirir. Bu ordu yıkımdır, işkencedir, ızdıraptır, bu ordu kan ve bardur. Böyle tanımlıyorlar Türk ordusu. Biz de böyle tanımlıyacağız. Bunları tartışmak, gününışi parıldığını göstermek. Fakat tartışılması gereken bir yan var. Sözkonusu özelliklere sahip olan bir ordu acaba herşeye yetkili midir? Acaba zafetinin garantisiz olması mı? Zafetinden zafere konuşabilir mi? Gencisi katalan buna evet diyor. Bizce yanlış yapıyorlar yanlış hesap etmişlerdir. Ordu güçlerini çok yanlış değerlendirmiyorlar. Ordunun zaafalarını hiç görmemişlerdir. Çok garipir ki, zaafaları bile güçlü yanlar olarak gösteriyorlar. Kalemli ordunun çirukluklerini, zayıflıklarını yazmaya hiç almamış. Onlar öyle, ama biz öyle olamayız. Onların gözüyle Türk ordusunu değerlendiremeyiz. Eğer biz de onların gözüyle Türk ordusunu değerlendiresek, değil Kürdistan'ın onlardan kurtarmak, dünyaya onlara terk etmekyi kabullememiz gerekir. Bu güçlü orduya niye dokunuyoruz? Zafet kazanamayacaksa neden bu kadar kan dökmemiz gerekecek dememiz lazım? Partimize, Türk ordusuna ne hiç saydı, ne de onların istediği gibi değerdendir. Herkesin babadiri, güçlüdür, ulaşılmazdır dediği bir anda Türk ordusundan gerçek karakterini ortaya koydu. Ona karşı savışında da bu temelde cesaret etti.

Genel yaklaşımımız bu olmasın rağmen, ne yazık ki bizde de orduyu Türk burjuvazisinin etkisini yayıyarak değerlendirenler çıktı, böyleleri halen de var içimizde. Düşüncelerini açık açık dile getirmeseler de, ısrarla gizlemeye çalışsalar da, Türk ordusunun yenilmezliğini, özünde o-naylanıyorlar var. Yani onlar da, "mehmetçik yenilmezdir" kültürüyle beslenmiş işle bunun için biricik kuruluş aracımız olan silahlı mücadeleyle geliyorlar, silahlı mücadele içerisinde yer alanlar ise, bir türlü adapte olamıyorlar. Savışmaya, savış geliştirmeye cesaret edemiyorlar. Aslında bunları dış etkiylemeye savışın içerisinde tutuyoruz, örgüt gücü bunları tutuyor, örgüt ittiğe bunlar yürüyor, kendi hallerine bırakıldıkları an ise yerlerinde sayıyorlar ve hatta geri adım atıyorlar. Öncelikle onlara, sonra tüm arkadaşlarına, halkımıza ve tüm dünya halklarına hemen beyan edelim: Türk ordusu bildiğimiz gibi değil, anladığımız gibi değil. Türk ordusuna yakıştıranların hepsi bğaz. Dev günü dönüyor, ama içi boş. Emir komuta kışlalarla ilgili bir görüşü, ama aslında tünden siliniyor. Moral mı kal-

mış, düzen mi kalmış? Üslubu zaten küfürname. Yirmi yıldır savışta darbe üzerine darbe yiyen bu ordu yıpranmış. Ordu umutsuz, ordu ürkek, orduda muazzam sorunlar var, ordu da ciddi gelişikler var. Alt üst, üst alta güvenmiyor bu ordu içinde. Ordunun organize sorunu var, modernize sorunu var, eğitim sorunu var, değişen koşullara ve mücadeleye yöntemlerine uyarlama sorunu var. İşte ordu bu türlü sorunlarla yürüyor. Aslında yürüyor mu, sürüyor mu, bu bu da görüyoruz. Yürüyüşten ziyade bir sürünme var, saplanma ve batma var ortada. Birakılmı amaçla ulaşmak, girdiği yoldan geri dönmek istiyor, batakdan çıkamak istiyor. Kesinlikle buna bile güç getirmiyor. Belli ki hesaplarını düz yapmışlar. Karşıdaki gücü hiçe saydıkları için aksi durumları gözönünde bulundurmamışlar. Onun için de bugün, hiç karşılaşılmadıkları durumlara karşı karşıya geldiklerinde, çözümsüz ve çaresiz bir durumu yaşıyorlar.

Daha dün Ortadoğu'ya açılmanın ön koşulu olarak Güney Kürdistan'ı sağırdı. Aslında hedef orayı işgal etmekti, geniş bir tampon bölge oluşturmaktı. Çok şatafatlı yürüdü. Büyük iddialarla yürüdü. Kahraman mehmetchik, zavallı mehmetchik duruma döndü. Bir daha, bir daha kendisini dayattı. Ama hiçbir sonuç alamadı.

İşte devlet! İşte cumhuriyet! İşte bunun ekonomisi, siyaseti, kültürü! İşte tüm dünyaya nam salmış Türk ordusu, Türk askeri, Türk politikacısı! Hepsi orada, hepsinin zaafaları da, eğer varsa, güçlü yanları da ortada. Bunları ne baskısı çarptabilir, ne de kor olmaları güçmezlik edebilir. Kesinlikle konuşmuyoruz. Düşmanın olumsuz yanlarını abartmak istemiyoruz, son derece gerçekçi yapıyoruz. Ama ortaya çıkan tablo bu oluyor. Demirel, bu konuda Özali eleştirirken, "Siz" diyor. "Türkiye'nin durumunu değerlendiren herşeye toz pembe bakıyor-

Bu durum kendiliğinden yaratılmadı. Başlangıcı yirmi yıl öncesine dayanan ulusal kurtuluş mücadelemiz ve bunun silahlı yönünü oluşturan halk savışımız ortaya çıkarmıştır. Düşmanın ülkemizde uyguladığı özel savışın başa çıkarılmasıyla, düşmanın cephesinde bu değişiklikler çıkmıştır. Yeni savışımızın ortaya çıkardığı gelişmelerdir. Onun kayıpları, bizim kazanımlarıdır. Dokülen bu kadar kanın sonucunda ulaşılan düzeydir. Düşman cephesindeki başaşağı gidiş hızından hiçbir şey kaybetmeden hatta daha hızlı bir tempoya devam ederken, aslında geleceğin ilk işaretlerini de gösteriyor. Gelecekte düşman cephesinde nelerin yaşanacağını bize müdeliyor. Olup bitenlere baktığımızda, düşmanın büyük Osmanlı İmparatorluğu hayallerine gülmek ede değil. Gülmeyecek iddialardır, çünkü biz düşmanın cephesinde ve hem de ordu bünyesinde çok geçmeden ciddi bir çözülmeye bekliyoruz, da-

Hangi aşamada bulunuyoruz?

Kürdistan denilen unutulmuş ülke hala sömürge; dört parçaya bölünen bu vatan, yeryüzü cenneti olarak bilinen Yukarı Mezopotamya, tam bir harabe. Savış bütün şiddetle, bütün alanlarda ve bütün acıları tatlandır devam ediyor bu topraklarda. Yaşam mı? Yaşam işkenceden ibaret burularda. Vatan mı? Vatan bombalar altındadır, çayır çayır yanıyor. Dağlarımız köylerimiz bombalanıyor her gün. Şehirlerimiz abluka altındadır. Bütün zenginlik kaynaklarımız, yangından mal kaçırıcısına tatan ediliyor, alınıp götürülüyor. Götürülenler tahrip ediliyor. Kültürel ve tarihi eserlerimiz çalınıyor; sulara, toprağa gömülüyor. Güzel adına ne varsa hepsi tahrip ediliyor; ormanlarımız yakılıyor. Barbar gelenegini en seçkin temsilcisi Türk ordusunun açık ve yavaş katliamları yetmişmüçü gibi, insanımıza çektiği acı, işkence, uyguladığı zulüm yetmişmüçü gibi, bir de gizli katliamlar şekleler kurmuşlar. Kontr-gerrilla denilen insanlık düşman çeteleri piyasaya sürmüşler. Bunlar terör üyüyor, bu terör her yerde kol geziyor. Evet, üzerinde yaşayan insanların gece, gündüz her an ölümü bekledikleri, işkenceye bekledikleri, zindana düşmeye bekledikleri bir ülke. Ölümle yaşamın birlikte varolduğu; bir tarafın aç, bir tarafın tatlı olduğu; bir tarafın korkup, bir tarafın güçlendiği bir ülke. Böyle karmakarışık duyulan yaşıyan bir halde. Bunlar var Kürdistan ülkesinde. Vatanın diliz avı-katsız halkın ülkesinde. Bunlar da vardı, bugün de tüm şiddetle devam ediyor. Ama dün olmayıp da bugün varoluyor şeyler de var. Bu şeyler de bizim için umut oluyor, yavaş yavaş esas kaynağı oluyor. Bunlar olmasaydı, ülkemizdeki acılara dayanmak mümkün müydü? Halk olarak varlığını sürdüremek mümkün müydü? Demek ki, gelişimi engelleyen, yavaş yavaş yokolma sürecine girmeye isteyen tutumların yanısıra, bizi çağa ulaştırmaya hizmet eden gelişmeler de vardır. Bizi da bunları görmek gerekir. Acı olanın yanında, bir de tatlı olanı görmek gerekiyor.

Dünün sahipsiz halkına, bugün sahip çıkıyorlar var. Başsız halkın öncülere var artık. Bu halk için beyin, bu halk için göz, bu halk için kulak olanlar var. Yani bu halkın bütün olumsuzluklarından doğan, bütün karsılgara dayanana, dev günü engelleri aşan, bünyelere bugünleri gelen PKK'ısı var. Yirmi yıllık pratiğiyle kanıtlanmış, hiçbir biçimde tartışılmaz önderliği var. Umud vaat eden, güven veren, zifiri karanlık ortama aydınlatan ve gerçekten de herkes için ne lazımsa o olan şahini var bu halkın; APO'su var bu halkın. Büyük bir tarih değil mi? Kürdistan halkının tarihinde ulaşamadığı bir varlık değil mi? Günümüzde Ortadoğu halklarına nasip olmayan bir varlık değil mi?

Vatan topraklarıyla olduğu gibi, halk olarak da parçalanmış, atomlanıyada kadar bölünmüş, Alewi-Sünni, Küzey-Güney, sağı-solcu, aşiret-şirret, kabile-kabile, Kurmanca-Zaza vb. sünni bölünmelerle birbirine düşürülmüş, çok kötü bir biçimde kaçırılmış bu halkın, sözkonusu olan

Hayir, yanılmayalım. Böylesi ordularda gemisini kurtaran kapitanlar; herkes başının çaresine bakar; gün geçtikçe. Ulaşmaya yatkın olanlar da var, kaçmanın yollarını arayan bin yaşıyan diyenler de var; canavanan marifetini gösterenler de var. Korkakları da var, her cesaretle yürüyeni de var. Hatta tabiiyle uyutularak yürütülenler de var. Bu ordu içerisinde, ordu için çalışanlar da var; orduyu hergün kemirenler de var, erlerin hepsi böyledir. Daha alt düzeydeki komutanlarda da böyleleri var. Evet, bu orduda değil Orta Asya'ya, artık Cudi'ye bile çıkamazlar. Ama ne var ki, gerçekler böyle olmasın rağmen, yalan makinesi yalan üretmekten geri kalmıyor. Yalanlara nereye varacaklarını zaman gösterecektir. Bana rağmen neden hala ayakta kalıyor dersiniz, onu ayakta bırakan zayıflıklarıdır, diyecemiz. Yoksa hak ettiği için yaşıyor. Çetenin hepsi öyledir, hepsi de boşuna yaşıyor; hepsi de boşluğun ürünü olarak yaşıyor. Öyle değil mi?

sunuz, oysa öyle değildir. Türkiye'nin ciddi sorunları vardır. Sorunları çözmek iltidarı da, orduyu da aşmıştır. Ancak Türkiye'de yaşayan herkes elele vererek bu sorunları çözebilir, yoksa öyle kolay değildir. Bu sözler, çetenin bir elemanına aittir. Çetenin temsilcileri bile kendi durumlarını anlamaya başlamış gününüyorlar. Aslında uluslararasıdaki ittibada da böyledir. Doğu da, Batı da, TC'ye pek güvenmiyor. Gündemdeki sorunları hayli ürkütücü görüyorlar. Topluu için değil midir ki, Avrupa Topluu'na almadılar. Bunun için değil midir ki, Ortadoğu'da tutunuyorlar. Bütün varlığını orduya borçlu olan Türk burjuvazisi, ordunun çözümsüzlüğüyle birlikte çözümsüzlüğü yaşıyor.

Düşman cephesinde yaşanan bu durumlar, yeni ve mücadelemiz açısından tarihi öneme sahip durumlar. Yeni olan, düşmanın çöküşe doğru yol almaya başlamasıdır, başaşağı gidişidir. Bu ise, ulusal kurtuluş mücadelemizin daha hızlı gelişmesine ve zafetle taahhüsüne neden olacağı için, tarihi öneme sahiptir.

gılmay bekliyoruz. Parça parça çökilecek olan çokmeleri bekliyoruz. Bugünün gelişmelerine dik-katlice baktığımızda, düşmanın bu tür durumların beklediğini, düşman dışına başka hiçbir şeyin olmayacağını düşünüyoruz. Onların da bu konuda telaşı vardır. Bunun için, samimi olmasalar da, "Kabul etmek gerekir ki, ortada bir sorun var; sorunu inkar edemeyiz. Silahlı çözüme, tartışmamız gerekecektir. Tartışarak çözmek zorundayız" dediler. Tarihlerle bakılırsa, Kürt sorununu ele alış şekillerine bakılırsa, atılan bu adımı ciddi bir adım olduğu görülür. Ciddi adımlar da ciddi durumların sonucunda gelir. Demek ki durumları ciddidir. Çok sıkışmışlar ki, birdenbire federasyonu bile tartışmaya açıyorlar. Dedik ya, bataklıktan çıkma basınıdadır. İkkel milletçileri-ninze sığınacak kadar sıkışık durumdadır. Düşmanın durumunu böyle düşünmeliyiz. Nasil olacağını daha da netleştirebiliriz, bizi da kendi durumumuzda değinmekte yarar vardır. Ülke ve halk olarak, bu halkın temsilcileri olarak nelen yaşıyoruz?

bu suni çelişkilerini ortadan kaldırıp yerle bir eden; mevcut çatıların kırma hizmet edebilecekleri açık ve net olarak ortaya koyan; yermiş aileleri, kabileleri, aşiretleri, Kurmanç ve Zazaları, saçığı ve solcuları, şehitleri, köylülere, Güneylileri, Küzeylileri; kadın ve erkekleri, ihtiyar ve çocukları; evet, bu topraklar üzerinde yaşayan herkesi; bir çatı altında birleştirenler, en çığdaş özgür devlet modelleri içerisinde özgürleşen, düşmanın korkunç vahşetine karşın aydağ kaldırmayı başarmış ve büyük serhildanlara yönüten, çığdaş teklifati ERNK'si var. Haki otontesini ülkesinde olduğu gibi, dünyaya da kabul ettirmiş, Kürdistanlıların birlik temsili olan Cephesi var, iktidar gücü var.

Hamdin MECİTOĞLU (Avares)

Ülkemizde yürütülen terörle ruhuma kadar ilerleyen korku duvarları kırarak, neredenye gölgelerinden korkacak duruma gelen Kürdistanlılara cesaret aşılayan, bîraz da modern anlamda savaşma alışkanlığını geliştiren, zulme karşı direnen, bu direnişinde inanılmaz zorluklara katanları, fedakarlıklarında bulunan, gerçekliğinde kanını dokmetken hiç çekimiyen, vatani düşmanın ılgacı güçlerinden temizlemeye kararlı ve ısrarlı bulunan, donanımlı, eğitilmiş, dağınların doruklarında işlenmiş, kendi inisiyatifinde savaşçı geliştiren gerilla ordusu var. ARGK'si var. Kendisinin savunun, düşmanı ilediği suçlardan dolayı cezalandırın silahı gücü var. Gerçeğin üzerine inen güçlü yumruğu var.

İşte bizi yaşıtan üç örgütümüz, üç silahımız, üç güç kaynağımız; havamız, suyumuz, gıdamız. İşte yaşamın emaresi, işte ayakta kalmanın gücü, işte yürümünün rehberi ve işte zafere garantisi!

Sadece aydağ kaldırmak ve yaştakmak mı? Değil, Kürdistan'da da ha da değişik şeyler oluyor. Yüz, teslimiyetçi ve uyaştırıcı költür yermiş, direniş költürü tüm toplumun seması bulunuyor. Yedi yaşındaki çocuk, yermiş yaşındaki ihtiyar, zafere iareti yaparak lanetle anet okuyor. Kürtleri aında kaybedilmiş çok şeyimiz arıyor, ortaya çıkıyor. ele geçirilmeye çalışıyor. Kürdistan toplumuna dayatılan kişilişsizlik aşıyor, devrimci kişilik, çığdaş kişilik geliyor. Bilingi, sosyal, siyasal ve oğulanış kişilik geliyor. Gerçek anlamda bir sosyalist kişilik şekilleniyor. Bu, beraberinde sevgiyi de getiriyor. Ülke sevgisi, halk sevgisi, insan sevgisi... Dolaysıyla kin, öfke ve yaşama karşı olan olumsuzluk aşıyor. Bu, her gün bîraz daha aşıyor. İşte bütün acılara rağmen bizi yaşıtan ve insanlara ulaştıran bunlar oluyor.

Dün halk olarak, ülke olarak, kişilik olarak yoktur oldu. Sadece başkası değil, bizi bile kendi kendisi inkar eden durumdakiydi. Her şeyimizi inkar ederek yaşıyorduk. Ama bugün bunlar da geçti. Bugün, yürüttüğümüz zorlu mücadeleyle insanlığın kapisına dayanmış bulunuyoruz; çalıyor kapı, zorluyor onu. Bütün güçleriyle bizi dışlamaya devam ediyor. Gerçekliğimizi an-

latmaya, kavramaya çalışıyoruz. Hayır, bildiğiniz, bizim için öngörüldüğünüz gibi değildir. Bizi de insanlığın bir parçasıyız. Bizim de bu insanlık alemi içerisinde yermiş olmalıdır diyorum. Bu haki talebimiz insanlık adına daha fazla yük diyoruz. Bizi daha fazla dışlamaya ısrar edemezler. Gerçekliğimizi erge kabul edebilirler. Bz kendi kendisi temsili etkiye, onları da o randa bizi kabul edebilir. Şimdi bîraz kendisi temsili ediyoruz. Dolaysıyla şimdiden bizi kabul edenler de ortaya çıkıyor. Dünyanın inkar edilen öyküsü ve halkı, bugün var olmuş; ırili, ufaklı platformlara tartışılıyor, varlığı kabul ediliyor. Dünyanın yalnız kalmış halkı için bugün önemli dostlar oluşmuş. Bize dostluk yapmak isteyenler ortaya çıkmış. Evet, nereden nereye geldik. Belki ülkeyi hala kurtaramadık, ama yokluktan, karanlıktan, cehennemden çıkmış, harabeye dönüştürülmüş bir zeminde yola çıkıp buralara geldik. Bu gelişin hikayesini, tarihçesini burada anlatamıyoruz. Anlatışımız uzundur. Partimizin çeşitli belgelerinde birçok yönüyle ortaya konulmuştur. Bu gelişimin altında kimlerin imzasını olduğunu da tartışamayız. Bunları netir; bunları tartışarak, varlığını tartışarak bizi bir şey olur. Buna rağmen bazıları bu gelişimeli sahiplenmek istiyor, pekiştiriyor. Kendilerine pay çıkarma savamı veriyor. Beyhude bir savamı, sonu olmayan bir mücadele, sahipleri kayaya çarpacak bir tartışmadır b. Bîraz da gözükürce bir tartışmadır.

Ülke halen kurtulmuş değil. Ülke ateş altında, ülke çayır çayır yanıyor. İşte insanın inin inin iniyor. Yarı bir toplum, yaralanmış derindir. Aci veriyor, işi yermi. Ama bütün bunlara rağmen, yirmi yıllık mücadelede

Ferdal EREN (Kendal)

sergilenen olağanüstü cabalarla, üknen bazı alanlarında küçük de olsa, cennet andran yerler de olmuştur. Bu cennet inçikleri kalla büyülmüş, güzelliği kalla boyatılmıştır. Bütün bunlara rağmen başaşağıya gidise son verilmiştir. Bizi her ileriye götürten gelişmeler yaşıyor artık. Bu ülkede ölmü yaşama dönüştürüldü tesimiyet direniş, inat yurtseverliği, giderek sönen ve sonuçta teleskopu kalla görünmeyecek kadar sönük olan Kürdün yildızına parlaklık kazandırdı. Sabah yıldızı kadar parlak olmasa da artık gözle görünür bir yıldız durumuna getirilmiş.

Burada durup sormak gerekir, burada bizim katkımız ne? Biray olarak gelişimimize dönelim, yaptıklarımız değerlendirelim. Değerlendirmemiz gerçekçi yalım. Ülkemizde yaşanan bu gerçeklik içerisinde ki yermizi doğru birleştirelim. Bu halka ne kazandırdı, bu halka bir şeyler kazandırdı adı altında ne kaybettirdi? Bu sorulara cevap vermek gerekıyor. Devrimcilik sönmüş olamaz, her türlü sömürüy karşıdır. Başkasın emine göre göz dikmez. İnsan olsa dahi, başkasının emine kendilerine mal etmez. Çünkü bu devrimci ahlak ele vermez. Öyleyse geçmiş değeri-

dirinken, devrimci ahlakımızda değeriendirilelim. Bazılarının yaptığı gibi tanımazca değeri, gözükürce değeri, kurnazlık ve entrikayla da değil. Gerçekliği böyle yaklaşılanlar, bir sonuç almazlar. Zor duruma karşı karşıya gelirler, buna hiç de gerek yoktur. Ne işek o olalım. Nye kendimizi ortaya koymaktan korkalım ki? Varsın hiçbir şeyimiz olmasın. Bu uğurda kanlarını dökenler, kutsal bedenlerini toprağa düşürenler, bunu bizlere bir miras bırakmak için yaphılar. Bugün elmaside bulunan silah da öyle yaratıldı. Öyleyse bize düşün sadece, buna bağlı ve saygılı olmalı. Onlar bu özgürlük ağacını bizim için diktiler. Korumalı, gölgesinde oturmalı, meyvesinden yeyim diye. Bu ağacı tekimize geçirmek için değil, ele geçirmenin savamını vermek için değil. Ağacı bizim için dikmişler, buyesle istediğimiz gibi kullanırsak, istersem kökünden kuruturum demek" için de değil. Ne var ki bazıların böyle yaklaşıtları görüyoruz. Son derece soyusca bir yaklaşımdır bu. Ahlakısızca ve ıgrec bir yaklaşımdır. Yine tekrarlalım, altın çizerek belirtelim: Kendimize gelelim, yanlış yapmayalım, ortada kazandığımız bir zafer yokken zafer sarhoşluğuna kapılmalıyız. Ortada kazanılan birşeyler var. Ama bunlar başkasına aittir dedik. Birçoğumuz da bunları yaşıyoruz. Değil bütün bu gelişimlerin sahibi olmak, ülkemizde yaşanan gelişmeler ve halkımız gelişin olduğu seviyeye ne kadar layık olduğumuz, bunlara ne kadar uyum içerisinde bulunduğumuz tartışma konusudur. Bize tartışılması gereken esas sorun budur. Hiç kimse in zoruna girmesin, bîz halkın önderiyiz, bîz şu veya bu cabanın sahibi deyip, bizim bu yaklaşımızı özünden boşaltmışlardır. Kendi kendimize hak önderi de diyebiliriz. Kendimizi olağanüstü cabaların sahibi de görüyoruz. Bunları birey eğer pratik kanıtlıyorsa ancak saygı gösterilir. Yok eğer sergilenen pratik bulunı ziddiyatı o zaman eseli karşıları. Bîz de zaten sözle pratik arasındaki uçurumu arayıp ortaya çıkarmaya çalışıyoruz.

Şöyle komutan, böyle kadro olduğunuda edener var. Kendisini su veya bu değeri sahibi olarak görülen var. Hiç de hak etmediği kariyerle yetimiyenlere soruyoruz: Şöyle bir bakalım; halkta yaratılan birik-beraberlik ruhu, saldırın ruhu, fedakarlık, kararlılık, coşku, moral, partiye ve Parti Önderliğine olan inanç bîzde var mıdır? Hepimiz bu halk kadar fedakarlık gösterebiliyor muyuz? Hepimiz bu halk kadar somulu davranabiliyor muyuz? Partiyi koruyabiliyor muyuz? Parti Önderliğinin talimatlarına uyuyor muyuz? Hayır, hepimizin adına bu sorulara olumlu cevap vermek mümkün değildir. Milyonların elele yermiş aydağı kaktığı Kürdistan'da önküldü adına kendi kariyeri peşinde koşanlar var, örgüte girmeyenler var, kendisini konuşturanlar var. En değeri varlığı olan çoğunluğu seve seve ölüme gönderen aneları, babalarını fedakarlığına karşı, günlük yaşamını örgütlemeye zahmetinde bulunamayanlar var. Her gün aci çekmesine, her gün işkence görmesine rağmen, halk civil civil işi, gemilerini batırması ve dünyayı yıkımlara benzeyeniz var. Halkımız için kibegah durumuna gelişmiş dağlarımızı gördükç, bunlara ırmadıkça korkanlarımız var, çökenlerimiz var. Australyadan vatana dönüş başlarken, ırsatını bulursa vatani terkedenlerimiz var. Bunlar öcünde görüyoruz. Bunların öcünde görülmeye utanç vericidir. Ates altında inin inin inleyen bir halkın öcünüleri arasındaki tıyleri diken diken eden gelişme-

re karşı duyarsız ve sorumsuz olanlar varsa, halk için işletelebcekleri yetenekleri olmasına rağmen bunları esirgeyenler varsa, günün 24 saatını sorumsuzca geçirenler varsa, bunu nasıl ele alıp, nasıl değerlendirmek gerekicek? Buna ne ad takabiliriz? Böylelikle Kürdistan halkına layık olmadıkları anlaşılıyor mu? Halkımızın parlayan yıldızına karşı, yıldızların hergün bîraz daha önküldü ortaya çıkmıyor mu? Öyleyse bunlara öncü değil ardaç, ilerici değil gerici demek gerekıyor. Yüce kişilikler yerine basit kişilikler olarak hitap etmek gerekıyor. Bu cümleleri okurken yoldasların her durumlarını gözden geçirmeye davet ediyoruz.

Ethem Bulent DOĞAN (Rizgar)

Aslında halk olarak sorunlarımız çok önüldür, çok karmaşıktır. Kökleri tarihin derinliklerine dayanan sorunlarımızın yanı sıra, toplumsal gerçekliklerden kaynaklanan sorunlarımız da vardır. Toplum olarak tahır olmanın sorunları vardır. Bunlara günümüzde bir de gelişimin sorunları eklenmiştir. Bu nedenle gerçekliği çok renklidir. Gerçekliğimiz sözkonusu olduğunda, çok şey söylenebilir. Ama bîz daha fazla anlatmayacağız. Anlatılabilir çok şeyin ifade edildiğini düşünüyörüz. Ülkemizdeki gelişimleri anlatmaya bu biçimde nokta koyarken, bîraz da geleceğin gelişmeler kendliliğinden ortaya çıkmış oluyor. Kısaca da olsa bunları toparlamaya çalışacağız.

Düşmanın durumunu ortaya koyduk. Ülkemiz Kürdistan'da yaşanan gelişmeler de genel yönleriyle gözler önüne sermeye çalıştık. Şimdi bu ikisini yan yana getirdiğimizde mevcut gelişmeler gelecekte yepyeni durumların yaşanacağını, hiçbir tereddüde yer vermede bize müjdeliyor. Ülkemizin adı adım bağımsızlığa ve halkımızın özgürlüğüne yaklaşıtları, ilerici insanlığın özgülmüde bir mevzi kazandı, kurtuluşları için arayış içerisinde bulunan Ortadoğu halklarına umut olabileceğimiz gerçeği görüldü. Gelişmeler, davanın zaferle taçlanacağına olan inancımı pekiştiriyor. Bîz daha çok önküldü, daha kararlı olmaya, büyük görevlerin üzerine yürümeye davet ediyor.

Eyaletler, ülkemiz küçük bir parçasını oluşturur. Bir eyalet, bir ülkemizin muadilesinde kadar belirleyici olamaz. Fakat ne var ki, her eyalette diğer roller vardır. Bu roller oynandıkça, ülkede yürütülen mücadele bütünlüğü sağlanmış olur. Bu da zaferi daha erken mümkün kılar. Bir eyaletin rolünü oynamaması ise, genelde yürütülen mücadelelerin sadık kalmasına, hastalıklı gelişmesine ve darbe yemesine yol açar. Bunun için eyaletlerdeki durum da hayli önemli. Bu nedenle faaliyet yürüttüğümüz bu eyaletin çalmaını, himen yoldasların ve ama de halkımızın bilgisinden sunmak amacıyla bir değerlendirme yapma gereği duyuyoruz.

Fazla geçtikçe uzanmamıza gerek yoktur. Hem dün, hem bugün ve hem de Türkiye ve Kürdistan'da ki gelişmeleri yukarıda izah ettik. Şimdi eyaletimizdeki gelişmeleri di-

le getirmeye çalışırken, daha fazla güncel gelişmelerle bakacağız. Güney çemiş Türkiye ordusunu Yunan Kürdistan'a gışı oldu. Doğu Kürdistan'a ve bölge devletlerinin tehdit etme durumu oldu, bazı güçlere ise tazir verme durumu oldu. Tüm bunlar birbiri peşine yakın çemiş gelişmeler olaylarıdır. Güney Kürdistan'a yüzbinlik ordü geldi, bombardıman uçakları geldi, helikopter filoları geldi. Oraya bir daha çıkmamak üzere girdi. Onların deyimile bîz "imzede" vurmak için girdi, kökümüzü kazamak için girdiler. Bunun için gereken her yömteye başvurular. Fakat umudukların bulamadılar. Neden? Eyaletimizdeki durumu daha iyi anlayabilmek için bir kez daha soruyoruz. Neden? Karşılarındaki PKK'nın önküldü ettiği bir savaşçı gördükleri için umuduklarına ulaşamadılar. Tersine, umudukların bir direnişle karşılaştılar. Yüzlerce yarı verdiler. Uçakları, helikopterleri düşürdüler. Heybetli girdiler, ama girdiklerini hiç beyletili değil, perisancadöndüler. Bu nedir? Bu, PKK'nın olduğu yerde, PKK'nın ruhunun temsili edildiği yerde, düşmanın umudunu bulamayacağı gerçeğidir. Bu, genilla güçümüzün titiz, askeri alanda da dümana üstün olduğunun bir işaretidir. Bu zaferdir, demek ki PKK'nın temsili edildiği yerde zafer vardır. Hiçbir alanda olmasa da zafer vardır.

Hedeflediği tampon bölgeyi oluşturmadın, eski sınırlara çekilen bar-bar gelenek belki de tarihin en büyük darbesini yemisti. Ne var ki iş bununda da sınırlı değildi. Onun günümüzde yeni darbeleri vardı. Bilindiği karakol başkınıları peşpeşe geldi, karakollar başlarına yıkıldı, yüzlerce vatan kayıplar verdiler, çok miktarda cephanelerini kaybettiler. Cansızların canınıncısını ölmek ki, bu sefer İran'a rağmen Doğu Kürdistan'a saldırdı. Resmen inkar ettiği bu saldırdın hiç bir sonuç almadın geri döndü. Bir daha, bir daha Güney'e saldırdı. Her seferinde gılgınca gitti, yorgun ve bitkin döndü. Sözümlüne buralar halletti! Bu sefer Bekaa'ya yömeyim öüne hinede koydu. Bunun için Suriyeyi sıkıştırdı. İsrail ile anlaşmaya gitti. Ama bir türlü umudunu bulamadı. Değişik yöntemlerle de olsa Arup'ya yömek istedi. Burada da pek bir başarı kazanamadı.

Düşman, savasta saldırdın kazanırlı iklesini esas alması ömkü ki, her seferinde başarısızlığı uğramasına rağmen, saldırdınları devam ettirmişti. Bu sefer de Kuzey-Batı Kürdistan'ın kalbi durumunda olan Amed Eyaleti'ne yönelidi. Diğer alanlarda sonuç alamamının hırcını ve yorgunluğunu yönelidi. Ezer, düşman yömeliğin yorgundun, hırcın olmasu onu yömeliğin yanlış hesap yapmaya götürüyordu. Amed'i tümden ezmeyi, siliip süpmeyi öüne hinede belir olarak koyuyordu. Ayaraca sürebilecek operasyonu planlamıştı. Bu hareketin tekniki ve tüm hiyacıları ayarlanmıştı. Derken Eylül 1991 başlarında harekate başladılar. Onbinlerce askeri katkındı operasyonu, önce Toroslar'da başladı; giderek engeli arazilere ve ovalara taşlandı; sonuçta gehirleride noktalandı.

Biz, Amed Eyaleti'ni çoklu olarak ne durumdakiydık, gücümüz neydi, hangi araziler üzerine yalımıştık, hangi şekilde idare ediliyordu? Neyimiz vardı, neyiz eksikti? Düşman cephesinde neler yaşıyordun? Kürdistan'da neler olup bityordu? Bunlara rağmen bîz hangi sonuçlara karşı karşıya geldik? Bir de bu sorulara cevap vermek gerekıyor.

Gerçekliğimizi anlatmak için, geçmişe uzanmak gereği duyuyoruz. Yakın geçmişte olup bitenleri ele al-

makla yetineceğiz. 1991 Eylül'üne girdiğimiz sırada gerilla gücümüz Amed Eyaleti'nde bir alayı açmıştı. Bunların içerisinde eskiler, tecrübeliler vardı, yine olanlar da vardı. Aka demek eğitilmiş, Haydar KARASUNGUR Okulu eğitilmişden geçiren de vardı, henüz yetence eğitilmemişler de vardı. Geçmişten kalma ve günümüzün gelişme sorunları vardı. Ama bu sorunların çözüm yöntemleri de belirgindi; araçları mevcuttu. Görevlerin üstesinden gelen, bunun için herşeyini ortaya koyan fedakar savaşçılarımız, yüğitlerimiz, kahramanlarımız da vardı. Herkes bir tane düşülebilecek kadar silahımız vardı. Hatta depolanmış silahımız, her çeşit silahımız vardı. Bize yetecek kadar ve hatta fazlasıyla cephaneliğimiz vardı; paramız vardı. İhtiyaç duyulabilecek kadar teknik malzememiz, araç-geçerimiz vardı.

Tepeden tırnağa kadar örgütlüydük, eyalet bölgele, bölgeler mintaklara, mintaklar yerlere ayrıldı. Her yerlere, mintaklara, bölgelere güç yerleştirilmiştir. Maden den Tux (Tatvan), Kehri Reş (Karlıoval), Elthi (Batman) e kadar bir vardı. Bir başka büyüklüğünde eyaletin Toroslarına ve Torosların stratejik noktalarına hakimdik. Her kansı topkızında hükümet kurabilecek güçte mevlenmiştik. Her taraftan savaşçı alınıyordu. Arazi ve kitleyi tanıma gibi bir sorunumuz kalmamıştı. Aramızın tüm girişimi, çıkışını öğrenmiş, tanımıştık. Halkı da bütün yönleriyle tanımıştık. Sadece krsal mıydı? Bütün şehirleri birer temsilci atamıştık; komiteler oluşturmuş ve çalışmalar hayli geliştirilmişti.

Kime dayanıyorduk? Serhildan'ıyla yer yerinden oynatan Amed halkı. Nerede olursa olsun, şehirleri, gerillalarına bütün her şeyle ve canı pahasına sahip çıkan Lici halkı. Yoksul, yurtsever ve özverili Pasur (Kulp) halkına. Miş, Çewlik (Bingöl) halkına. Bu halk mücadele için ne yapmadı ki? Enzimize neler sunmadı ki? Serhildan dedik, aylarca sürdü Savaşçı adayları dedik, salınamızda akin akin gençler geldi. Örgütlenme dedik, örgütlendiler. Muazzam bir birlik yarattılar. Para dedik, para; silah dedik, silah verdiler. Ser verdiler, büyük arılara, işkencelere katıldılar, ama bize zarar gelmesin diye sir vermediler. Yüzler, binler vaşetin kol gezdiği zindanlarda direndiler Yemediler yediler. Gymediler, gyidirdiler Seviler, saydılar, her zaman korucuları istihbaratçı mı olmadılar, keşifçi mi olmadılar, öncü mü olmadılar, eylemci mi olmadılar, gremedimiz yerlere mi girmediler, hastabakıcılığımızı mı yapmadılar? Olunca yaralımızı mı tedavi edip iyileştirmediler, korumadılar? Gıdamız mı, giyeceklerimiz mi, malzemelerimizi mi saatlerce ve hatta günlerce sırtlarında taşımadılar? Geçmişte başlı hatalar, işleyenler mi gelip bize sığınmadılar; al dileğinde mi bulundumadı? Korucu olanlar mı silah bırakmadılar? Geçmişte buradan sürenler mi geri gelip derlenirlerme olarak olmadılar, yamabışmadı olmadılar mı? Bütün bunları yaptılar, hem de en iyi biçimde, istenilen tarzda yaptılar. Kadın yapı, erkek yaptı, gençtiyar-çocuk yapı. Kim ne kadar yapıyabildi yaptı. Olayı yaptılar ki, dışından artık halkı kazanma politikasını bir yana bırakıp, hespi ne hedef almak zorunda kaldı. Halk bizden yana olan kesin tavını en açık biçimde seçimlerde de ortaya koydu. Halkın %60'ı bize oy verdi. Bu, %90'ın bir desteklediği anlamına gelir. Acaba dünyanın başka bir yerinde böyle bir birlik örneği var mıdır? Böyle bir destek var mıdır?

Kürdistan'ın başka alanlarında da bu denli büyük bir desteğe tanık olundu mu? İşte biz böyle bir halka sahiptik.

Amed Eyaleti'nde yürüttüğümüz mücadeleyi direkt Parti Önderliği tarafından yönlendirildi. Parti Önderliği, Amed Eyaleti'ni önemli bir

Emine ALTINDAG (Hevidar)

eyaletimizdir deyin, tüm alanları bu eyaleti yardımcı olmaya çağırdu. Bu çağrıyla birlikte Ana Karagahmız, eyaletimize birlik üzerine birlik gönderdi. Avrupa örgütümüz, para yayın ve arkadaş gönderdi. Çalışmalarımıza bizzat bize yardım oldu. Metropol örgütlerimiz imkanların çoğunu ve işini bize sundular. Diyarbakır Cezaiye'deki savaş esirleri eğitlikleri adamlarına, o bilinen koşullar altında çıkardıkları dergileri ve hatta maddi imkânlarla biz desteklediler. Bunlar da bizim dışından aldığımız takviyelerdi. İçerde olduğu gibi, dışardan da güç kaynağına hayli güçlüydük. İşte bir de bunlara dayanıyorduk.

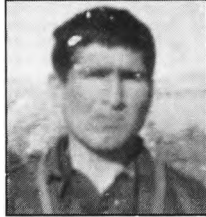
Kuşkusuz bu saydıklarımızın hepsi bizim için muazzam güç kaynaklarıydı. Bu güç kaynaklarına dayanarak, parti çizgisinde yürüyeblseydik ve biraz da gerillacılık yapılabilsaydik, bu köhne düşmanın hareketini tümüyle başarısızlaştıra uğratabileceğimiz darbe, düşmana darbe üzerine darbe de vurabilirdik; beklenen budur. Parti ve Parti Önderliği bunu bekliyordu, halk da bunu bekliyordu. Aslında düşman da bizden etkin bir savunma bekliyordu. Fakat, ne acı ki, sonuçlar hiç de böyle göstermiyor, hiç de bekleneni karıştıyor. Tümüne olmasa da tersi durumlar var ortaya. Evel, yer yer parti çizgisinde yüründüğü inkar edilemez. Zaten bu yürünüş bazi şeyleri kurtardı. Bazi gelişmeleri imkân dahiline sokabilirdi. Fakat çoğunlukla taktik dikebili yandı. Devrimci yaşamın dışına çıkıldı. Bunlar da hergün bir parçamızın kopmasına neden oldular, hak etmediğimiz darbeleri yememiz için kapıları aradılar. Düşmana hak etmediği zafat tattırdılar. Düşmana birer cesaret verdiler; bozulan morali morale çevirdiler.

Yaratılan kazanımlarımız vardır, değerlerimiz vardır. Bunların gerçek sahipleri de bellidir. Şehitler ve azad kahramanlarıdır bu kazanımların ve değerlerin sahipleri. Amed halkı, zindan ve Parti Önderliği'dir; gerçek sahipler bunlardır. Bazıları gerçekleri çarpıtmak isteseler de bu mümkün değildir. PKK de gerçekleri çarpıtmaları için sarfedilen tüm çabaları beyhude. Bu konuda en ufak bir kaygımız bulunmamaktadır. Dolayısıyla yaratılanları kimler yarattılar, nasıl yarattılar konusundan çok, kapılarımda darbeye açık tutan kısıtlıklar, yanlışlar üzerinde durmak, bunların pratik-örgütsel tedbirlerini geliştirmek ve tüm yoldaşları ile Amed halkının onayına sunmak kadar hayatı önemde bulunan hiçbir görevi bulunmamaktadır. Günün geçireceği budur, açık görülmüş budur. Onun için tüm kadro ve savaşçıları bu görev ve bu görevin gereklerine eğilime davet ediyorum. Partiyi sağıp çıkmak isteyenlere bu konuda

hiç kaybedecek zamanlarının olmadığını belirtmek istiyorum.

Düşmanın Eylül başlarında başlattığı ve neredeyse iki ay süren hareket, bugün tamamlanmış görünüyordu. Şimdi mevcut gücümüzün konumu ve dayandığı esasları ortaya koyuyoktan sonra, hareketin sonuçlarını değerlendirmekte yarar vardır. Ortaya çıkan tabloyu gözler önüne serereceğiz. Neden ve sonuçları ile birlikte, halkımızın dikkatine sunacağız. Düşüncelerimizi ortaya koyacağız, ama karar gücü olmayacağız. Kararı yoldaşlara ve halka bırakacağız.

1991 yılının başından, yıl ortasında gerçekleşen Haziran toplantısına kadar toplam 31 yoldaşımız şehit verdik. Eyaletimizin 1991 yılının ilk şehidi Şoreş kod adlı Mesut KILER yoldaş oldu. Bu yoldaşımız yol yürürken fırtınaya tutulurak şehit düştü. Avaraz kod adlı Hamdin MECİTOĞLU yoldaşımız da 1 Mart tarihinde YSE baskını sırasında şehit düştü. 19 Mart tarihinde Farqin (Silvan) mintkasında çalışan beş kişilik bir birimizmiş Havri köyünün konucularının silahlarını aldıkları sonra, ilerini yok etmeden, pek uygun olmayan bir noktada, uygun olmayan bir pozisyonda, düşmanın saldırısına uğradı. Çıkan çatışmada Elhili Na-

Kemal DURAN (Berzan)

dir (Erhan ...), Farqini Azad (Sait PAMUK), Liceli Selim (Abdullah KUZGUN), Farqini Rızgar (Nesim ÇİÇEK) ve Liceli Halil (Şeyhmus AÇIKGÖZ) yoldaşları şehit düşer. Bongilan (Solhan) da salınamızda katılan bir hainin dinlenmedeyken birliğini üzerine atması sonucunda Girgê Amolî (Silopî) Abbas (GEMAN BAYAR) ve Liceli Harun (İrfan GENÇ) yoldaşları yaralanırlar. Bir süre sonra bu yoldaşlarımız Mış ovasına getirilerek tedavi altına alınırlar. Ancak tedavi gördükleri Mış'un Azaxpurt köyünde yapılan bir ihbar sonucunda düşmanın girdikleri çatışmada şehit düşerler. Mayıs sonlarında düşmanın karşışılan dört kişilik bir birliğimizdeki yoldaşlarımız çarpışarak şehit düşerler. Bu yoldaşlar Gırê Sorlu (Sive-rek) Şiar (Cevher DEMİR), Bedlîsî Şervan (Şeyfettin ÖZER), Farqini Çiya (Aydin AY) ve Bongilanlı Welat yoldaşlarıdır. Yine Amed'in Erxenî ilçesinde bir ihbar sonucunda çatışmaya giren Erxenîli Basri (M. Emin YAŞAR), Farqinli Zerdêşt (Şinasi Hak ŞANS), Liceli Muhammed (Mehdi BULUT) ve Piranlı (Dicle) Mervan (Murat ULAS) yoldaşları şehit düşer. Yine Mayıs ayında 5. Bölge gerilla birliğimizin Nörşin'e baskın düzenlemesi sırasında Gummûlû (Varto) Cafer (Hüseyin ...) yoldaş şehit düşer.

Haziran ayının ilk yarısında Farqin ovasında düşmanın girilen silahlı çatışmada Kosarî (Kiziltepe) İsmail, Amedî Ahmet (Suat SEVİK) ve Farqinli Şinasi yoldaş şehit düşer. Haziran ayında eyaletimizde yaşanan çarpışmaların en büyüğü Dara Hênê-Pasur (Genç-Kulp) sınırında gelişir. Burada eğitim faaliyetleri yürüten birliğimiz Mele Azad hainini komplosu sonucunda 14 saat

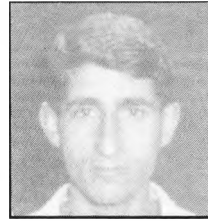
süren bir çatışmaya girer. Çarpışmada Güneşli Fadi, Melik ve Medeni, Nisebîni Şevîn, Bismilî Remzi, Merdîni Serdar, Liceli Gulistan (Ayye BİLEN), Hezrolî Newroz (Nevin EKE), Liceli Nalin ve Meledîli (Malatya) Barzan (Kamber ÇELİK) olmak üzere 10 yoldaşımız şehit düşer.

Toplantıya kadar yaşanan bu şahadet olayları, diğer mücadele sorunlarıyla birlikte Haziran'da gerçekleşen toplantıda ele alınarak değerlendirilmiştir. Bu şahadet olayları üzerinde durulmuş, esas neden olarak da hareket tarzındaki yetersizlikler görüldüğü için, gerekli görülen bir dizi karar alınmıştır. Toplantıda geliştirilen bu yönlü kararların de dizeyle uygulanıp uygulanmadığını toplantı sonrasında gelişmelere bakarak daha iyi anlayacağız.

Toplantının günümüze kadar geçen dört aylık süreçte 30'u aşkın şehit verdiğimiz görüyoruz. Bu şahadetlerin değerlendirilmesini yapmadan önce, bunların da bir dökümü yapalım.

Temmuz ayına girerken Kamp birliğimiz yürüyüş sırasında, Liceli Zela (Gülen DEMİRTAS) yoldaş kayadan düşerek ağır yaralanmış, götürüldüğü Amed'de şehit düşmüştür. Temmuz ayının ortalarında bir birliğimizin düşman pususuna düşmesi sonucunda Liceli Rohat yoldaş şehit düşer. Yine aynı anda başka bir birliğimizin pusuya düşmesi sonucunda Misirci (Kurtalan) Kamuran yoldaş şehit düşer. Yine Dara Hênê mintkasında bir birliğimizin çatışmaya girmesi sonucunda Pasurlu Azad (Mehdi TOPDEMİR) yoldaş şehit düşer.

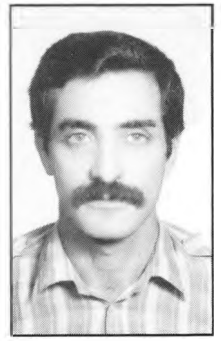
8 Ağustos'ta Mış'un Hasköy ilçesine baskın düzenleyen birliğimiz üyelerinden Kendal (Ferdal EREN) ve Pasurlu Hoşir (Selman TAŞ) yoldaşları şehit düşer. Ağustos ayında Bingöl'de düşmana pusukun bir birliğimiz Dersimli Munzur yoldaş şehit verir. Yine Ağustos

Şeyhmus AÇIKGÖZ (Halil)

ayında Çewlik-Adaklı'da düşmanla girdikleri çatışmada Güneşli Ali ve Ferhat ile Qılbanî (Uludere) Adnan yoldaşları şehit düşerler. Ağustos ayının sonlarında doğru Hênê (Hani) de yaptığı mayın inflikti emesi sonucunda Berzan (Kemal DURAN) yoldaş şehit düşer. Yine Ağustos ayında bir birliğimizin Dara Hênê'de girdiği çatışmada ağır yaralı olarak düşmanın eline geçen Liceli Delil (Murat SÖYTAŞ) yoldaş şehit düşer.

Bu atılım döneminde en çok şehit verdiğimiz ay Eylül ayıdır. Eylül başında Mış'un Zengok köyünde düşmana pusukun bir birliğimizin 2 üyesi şehit düşer. Bunlar, Amedî Şervan (Tekin YAŞAR) ile Koplu (Bulanık) Mazlûm yoldaşlarıdır. Yine Eylül başlarında Mış'un Gol köyünde toplantı yapmakta olan birliğimizin düşman güçleri tarafından kuşatılması sonucunda Cizre Botanlı (Cizre) Bakî ve Zinar yoldaşları şehit düşer. Eylül ortalarında, yine Dara Hênê'de düşmanla girdikleri çatışmada Pailî (Pailû) Murat GÜNGÖR, Pasurlu Hezrolî (Güneş AL-

Haydar KARASUNGUR (Hüseyin)

TINDAĞ), Liceli Şevîn (Halime ...) ve İsmail yoldaşları şehit düşerler. Yine aynı günlerde bir birliğimiz Piran alanındaki toplantı halindeyken çıkan çatışmada Motkîli (Mukî) Aram (İzzet YAMAÇ), Cizira Botanlı Esfer (Sait KASIRLI) ve Terkanî Amed yoldaşları şehit düşerler. Bu olayın iki gününde birlikte ayrılan küçük bir grubumuz düşman pususuna düşer. Burada da Terkanî Şinasi yoldaş şehit düşer. Yine Eylül ayında Çermük (Çermik)'ta bir ihbar sonucunda düşmanın girilen çatışmada Ankaralı Adnan (Sami ERDİKLİ), Meledîli Rızgar (Ethem BÜLENT DOĞAN) ve Amedî Agit yoldaşları şehit düşerler. Lice'de pusuya giren bir birliğimiz Liceli Zinar yoldaş şehit verir. Aynı anda Hasköy'de pusuya giren bir birliğimiz, Mışlu Kemal ve Piling yoldaşları şehit verir. Bu olaydan üç gün sonra Hasköy karakoluna basmaya gelen birliğimizin pusuya düşmesi sonucunda Depîl (Karakoçuk) Özkan (Saim COŞKUN), Nörşinî Azad (Şeyfettullah YARGI) ve Güneşli Rênas yoldaşları şehit düşerler. Yine aynı günlerde Çewlik'in Kehri Reş ilçesinde Çewlikî Mesut (Ahmet AYTEMUR), Güneşli Banşin (Bial MAHO), Elazığlı Bedran (Aydin YAZITEKİN) yoldaşları çatışmada şehit düşerler. Yine Eylül ayının sonlarında Hezo (Kozluk)'da geçirildiği trafik kazası sonucunda Misirci Rızgar yoldaş şehit düşer.

Ekim ayının sonlarında Lice'nin Yolçat köyünde ise Bismilî Ferhat (Abdullah ...) yoldaş ile 2 yurtsever köylümüz bir düşman baskını sonucu şehit düşerler.

Bu çatışmalarda 10 yoldaşımız yarananmıştır. Tüm yaralılar tedavi altına alınıp iyileştirilince, bunlardan Delil arkadaş, barındığı Köy köyünde de bir ihbar sonucu düşmana esir düşmüştür.

Dökümlünü yaptığımız bu şehit ve yaralı yoldaşlarımızın yanısıra, bir de düşmana esir düşen arkadaşlarımız oldu. Raman ve Şoreş arkadaşları Hezo (Kozluk)'nın bir köyünde düşmana esir düşerler. İsimlerini veremeyi sakıncalı gördüğümüz bu yoldaşımız da Amed'de düşmana esir düşer. Çewlik şehit merkezinde de bir yoldaşımız esir düşerken, Farqinî Gabar, Piranî Hayri ve Pasurlu Şiar isimli unsurların ihnet emelleri sonucunda yüzlerce yurtsever tutuklanarak işkenceye alınmışlardır.

Şehit düşen yoldaşlarımız büyük çoğunluğunun üzerlerinde ele geçen silahların yanısıra, Raman ve Şoreş unsurların çözümlemesi sonucunda üç, bir hainin haini sonucunda ise bir silahımız ele geçmiştir. Evet, ortaya çıkan tablo bu. Görüldüğü ki, 70 yoldaşımız şehit vermiş, 10 yoldaşımız yaralı, 10'a yakın yoldaşımız esir, yüzlerce dostumuz zindanlara düşmüş, yüz civarın-

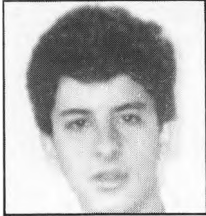
girdiği görülmüştür. Birşey yoktur denilerek, ordanın telhisi köyde edilip, oada kalınır. Gözde dolaylı olarak, nıbetçisiz oturulur. On köyden çıkması da, bir köyden ibaret çıkıyor. Bu da yeterli oluyor. On tesadüf kurtarsa da, bir tesadüf olur. Bu darbe yemesine yalıyor. Niye böyle? Yeteri talimatlarla bu kadar yansınma rağmen, bir türlü hareket tarzı tutulup dizelelmeyi. Niyesi de çok açık. İnsanlarımız yüce davanın şuuruna yaşamıyorlar. Ve onu bilince çıkıp gereklerini yerine getirmiyorlar. Bireysel duygu, alışkanlık ve güdülerin temel alarak yaşıyorlar. Onları yönlendiren bunlar oluyor. Bir de adam kendisini biraz kurnaz sanıyorsa, onun örgütlediği ve uyguladığı şeyin bir hareket tarzı olur. Şöyle düşünür: Soğuk taşların, rutubetli toprağın üzerinde yatıp hasta düşeceğime, rahatsız olacağıma kalın yün düşeklerin üzerinde yatarım. Soğukta titreyeceğime, kar ve yağmur altında ıslanacağıma, sıcak sobanın önünde, yorganın altında rahat uyuram. Arayış çıkacağıma, köyde kalırım. Daha doğrudan çıkacağıma yamacında kalırım. Yal var. İken niye arıziden yuruyeyim? Araba yolu var, iken, niye pakdanda yürüyeyim? Araba varken, niye yaya yürüyeyim? Halkımız değil mi, niye bu köyü ugramıyorlar. Bu köy de benim komutan olduğumu görsün, bu köy de benim gerilla olduğumu görsün. İnsanlar anı, şanı düşünürler. Niye daha aç kalıyor. Niye hergün uzun sofralar üzerinde oturmuyoruyum? Niye en güzeli yemeyeyim, içmeyeyim, giymeyeyim? Nasıl olsa devrimci her şeyin en güzeline ve iyisine layıktır, deniliyor. Evet, yaptıklarını bu tarz bir anlayışla gerekçelendirir. Ve hareket tarzlarını bu esasa göre ayarlarlar. Bunların hareket tarzlarını yaşam tarzları belirliyor zaten.

Yaşam tarzları denilen bir şey de çok aslında. Onlar için yaşay, boğazla mide arasında sıkışmıştır. Onlar için yaşam, düşünülür. Rahat olmak, kolayına kaçmak, iyisini yeme, iyisini giymek, lüksünü tatmak... Hele bütün bunların üzerinde bir de komutanlık sıfatı geçirmişse, biraz itibar da konuşsa, herşey halletmiş olur. Görevleri ni yerine getirmedi, düşman mı saldırdı, hergün bir parçamız mı kopuyor, fidan boyu gençler mi toprağa düşüyor, anaların gözünden yaş mı akıyor, bunların hiçbirini alakaarak değiller. Savaş mı gelişiyor, çizgi mi uygulanıyor, değer mi yaratılıyor? Bunlar da pek umurlanmaz değil. Kafalananda bunlar yok. Ya hiçbir şey yok ya da değişik şeyler var. Hiçbir şeyin olmaması mümkün değil. Büyük bir ihtimalle değişik şeyler vardır. Aslında, siyasal anlamda nasıl yükselceğini, hangi ucu yollarından komutanla ulaşacağını, makamın ele geçireceğini sırsı hesaplanıyor. Ayrılanları yapıyor. Kimi düşüreceğini, kimi yanına alacağını düşünüyor. Nasıl güç alacağını taktiklerini geliştiriyor. Sosyal alanda aileyi düşünüyor, ailenin geleceğini düşünüyor. Eşini, neşasını düşünüyor. Kendisi için daha iyi bir yaşam standartını düşünüyor. Ekonomik alanda güzel ve pahalı ebisesini, tekni malmelerini düşünüyor. Bunları nasıl koruyacağını düşünüyor. Kültürel alanda, nasıl daha iyi edilebileceğini düşünüyor. Nasıl daha iyi yurumaklı yapacağını düşünüyor. Düşünmediği bir tek şey var: PKK'ileşmek ve savaş soruları. Bunlar adına hareket ediyorlar ama, bunları ne duyuyor ne de yaşıyorlar.

Gerçek anlamda PKK'ileşmeyi, kendilerine hedef edinmedikleri için, PKK'nin doğrultusunu, dönmeleri olan yaklaşımını, geçmişini, gününü

ve geleceğini yakalayamıyorlar. Kişilik özelliklerini bulamıyorlar. Yavaş, hesaplarına gelmediği için kabul etmiyorlar. Herkesin bir PKK'si var, bir PKK'lik tarzı var. Herkes bana göre deyiş, PKK'yı kendisine uyduruyor yaşıyor ve bu da gerçekliği ters bir yaklaşım içerisinde görüyorlar.

Savaş sorunlarını yaşamadıkları için, aylarca ve hatta yıllarca en şiddetli savaş ortamlarında amansızca

Mehdi TOPDEMİR (Azad)

savaşı geçiren ve bunun gereklerini yerine getiren yoldaşların yanında bulunup kalmalarına rağmen, dışıman askeri ve siyasi taktiklerini ortaya çıkarmıyorlar. Hareket ve operasyonlarını önceden tespit edemiyorlar. Düşmanın nerede, ne yapacağını kestiremiyorlar. Dağdadır, dağ da tanımıyorlar. On kez gittikleri bir yolu bir daha çıkarmıyorlar. Köyle-nimizi tanımıyoruz, halkımızı tanımıyoruz. Savaş ve halk gerçekliğinde o kadar yabancısınlar ki, bunları değerdendiriklerinde diyecekmiş gibi adanmış imişler. Her şeyden haberi yok. Savaşla ilgili ne sorarsan sor, bir tekkin cevabını bile vermezler. Neyi bildiklerine biz de şaşırıyor. Savaşın geleceğini ise hiç mi hiç kestiremiyorlar. İhtiyaç bile duymuyorlar. Psikolojisi yaşamıyorlar. Onun için hep hazırlıksızdır, hep savunmasızdır. Buna rağmen yaşıyorlar. Başkalarının gölgesinde yaşıyorlar. Karla yarılan değerlerini üzerinde yaşıyorlar, halkımızı koruması altında yaşıyorlar. Kendi gücü ve kudretleriyle değil, kendi yetenekleri ve kabiliyetleriyle değil, kendi emeli ve cabalarıyla hiç mi hiç değil. Birakılmı kendilerini yaşatmayı, bizzat darbeye açın bir kıraklarını tutuyorlar. Her gün bir şehit veremize yol açanlar bunlardır.

Bunların çalışma tarzı nedir? Çalışma stili ve tempoları nedir? Bu sorulara nasıl cevap vereceğimizi düşünüyör. Gerçekten de devrimci çalışma denilen bir uğraş vermişler, yoktur. Birakılmı günün 24 saatını ulamak kurtuluş sorunlarıyla uğraşmayla geçirmişler, sorunların çözümünü için düşünce üretmemişler, emeli iktelenliğinde bulunmamış, bu zamanın tümünü iş yapmaya değil, boş geçiriyorlar. Yavaş kendi bireysel yaşamlarını örgütlemeye geçiriyorlar. 8-10 saat uykuya geçiyor, her günün emeli 1-2 saat alıyor, çayısına sohbeti derken, gün bitiyor. Günter böyle, ayar böyle, hatta yılar böyle deviriyor. Bir işe it atıklarında diğer bir işe asıkda bırakıyorlar. Bir görevi yaptıklarında diğer bir görevi varlığını unutuyorlar. Görevlere gönüllü yaklaşıyorlar. Uyuşuk, hantal ve isteksiz yaklaşıyorlar. Görevlere büyük bir coşkuyla salınma yerine kysından, köşesinde tutup, uzatında durup diğer yerine getirmeye çalışıyorlar. Bu da şöyle bir anlayış ortaya çıkarır: "Gözümü kapamı, işimi yapayım." Böyle ucu bir mantıkla görevlere yaklaşıyorlar. İnce eleyp iş dokumuyorlar. Kaba olarak ele alıyorlar. Sanatçının sanatına yaklaştığı gibi yetileri mahareti göstermiyorlar. Çok ucu yaklaşıyorlar, çok haki yaklaşıyorlar.

Aslında onların görevlerini yerine getirme için, görevlere oynama oluyor. Bu mücadeleyle, savasla, örgüte, tarihe, Kürt halkının kadriyle, insanlarımızın geleceğiyle oynamadır. Güya örgütün adamıdır, örgütün hedeflerini, programlarını, planlarını, kararlarını, taktiklerini, yaklaşımlarından haberi yoktur. Hatta, bunlarla uzaktan, yakından ilgileri yoktur. Çalışıyorlar mı, aylarını, yıllarını tüketiyorlar mı, halk için fedakarlıkta bulunuyorlar mı? Aslında hiç de öyle değil. Bütün çalıştıklarını gelit saate vuram. Kazandıklarını kaleme vuram. Göreciği, kazanımları mı daha çok ucu kaybettilerler mi? Kazandıkları kendilerini bile ayakta tutmaya yetebilecek mi? Elbette ki bunun mümkün olmadığı görülmektedir. O zaman parti için, halk için yıllarını tükettilerler diyor, yıllarını önce emeli ve karla yarılan parti değerlerini nasıl tükettilerler söylenir. Karla ve emele yarılan bu kutsal makamları nasıl kirettilerler söylenir. Nasıl halkı ve bu halkın değeri evlatlarını kandırdıklarını söylenir.

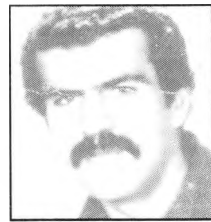
Komutanın sorumluluğu, birlik komutanlığı, mülk ve bölge sorumluluğu... Pek bütün bunların karşısında yaptıklarını mı, ortaya çıkardıklarını ne? Yetkilileri tarışmaya açmak, şöyle-böyle kariyerist tutumları sergilemek, şu veya bu kişiyi keşifçiler, duygularımızı tatmin etmenin imkanlarını yaratmak, pusuya yatıp günümüzü beklemek, mümkünse fedakar yoldaşlarımızın yaratıkları değerleri demagogi yaparak kendimize maaletmek, onlara konmak, onun üzerinde tepnemek, güç getirebildikçe örgüt içerisinde yer edinmek, bir yuva oluşturmak, ağırlık hissettirmek, popüler olmanın peşinde koşmak, kariyere elden gidebileceği kaygısını yaşamak; işte, komutanlık adına, sorumluluk adına, PKK kadrosu adına, Kürtistan halkının önemi adına bazı bazarlarımızı yaptıkları budur. Akı başında olan insanlar, PKK'yı bazar tanınım planı insanlar, bu tutumların PKK'ilikle ne ilişkisi var diyecektir. Bugüne kadar geliştirilen bu amansızca savaş, bu tutumlarla mı gelişti? Düşman, bu tutumlarla mı geriledi? Halka bu tutumlarla mı güven verildi? İşte zindan, işte dağ, işte yurtdışı pratikleri var ortada. PKK'nin bir yılları yirmi yıllara sığdırın tarihi var ortada. Hepsini inceleyelim. Ve bu anlamıyla da incelemeye değer olduğu görülecektir. Bunlardan çıkaracağımız sonuçlar, bugün sergilenen önderlik örnekleriyle karşılaştırmalar. Birbirine bu kadar bağdaşp bağdaşmadığını görelim.

Göreciği için, günümüzde özellikle bazı kişiler şahsında sergilenen önderlik değil, önderlik taslağıdır. PKK'nin yöneticiliği değil, Kürtistan'daki ağaların despotluğu, jandarmanın barışlığıdır. PKK'nin kadrosu özlüğü değil, Türk solculuğun özlüklendir. İkkel-mülletçiliğin özlüklendir. Komutanlık değildir. Savaşçılık mı diyeceğiz? Hayır, o da değil. Düpedüz savasçın kaçmadır. Kişilik midir, kişilikçilik midir? Devrimci kişilik midir, burjuva kişilik midir? Birincisi değil, ikincisi yavaş hepsini karıştırmı.

Ucu ve haksız suçlamalarda bulunuyoruz, ucu yakıştırmalar da yapıyoruz. Varolan gerçekliğe ve pratiğe bakıyoruz. Acı da olsa bu sözler söylemekten geri duramıyoruz. Halk önderi diyorlar, parti kadrosu diyorlar, ordu komutanı diyorlar. Peki soruyoruz: Hergün bu halkın en değeri evlatları, gençleri, çocukları daha salırmazsa geli bir iki olmuşken seçti düşüyorlar. Hem de doyasıya savasından şehit düşü-

yorlar. Hergün birkaç cenaze kaldırılıyor. Pek, bu anaların, babaların yureği yok mu? Bu halkın yureği yok mu? Bunlar karşısında yurekler sızlamıyor mu? O zaman halk önderiyim diyen, nerede? Ne kadar halkı kendine ortak oluyor, yarısına derman oluyor, çare oluyoruz? Eğer yoksa, nerede kaldı halk önderliği? Böylesi bir önderliği, Özalın, Demirel'in, İnönü'nün önderliklerini farkı ne? Onlar da önderdi diyorsun. Hatta çok güzel sözler ediyorsun, vaaletler bulunuyorlar. Fakat, yaptıkları halkın anasını ağılıyorlar. Bunun yanında bir de kendi gerçekliğimize bakalım. Parti kadrosuyuz. Madem parti kadrosu olma durumu var, bunun yanında Parti Önderliği var, önderliği peşpeşe gelen talimatları var, "şunu şöyle yap" diyor, "bu kadar zamanda öya uşağı" diyor, "şu işilikle, şu yöntemle savası gelitirsin" diyor; bunun için Parti Önderliği her türlü desteği veriyor, imkanı sunuyor. Parti bazarlarımızı yaptığı, bu söyleniler midir? Bunun tersi değil midir? Pek o zaman buna, nasıl parti kadrosu denilir? Parti okullarından geçenler, parti eğitimi görenler, "Okula gittik, eğitim gördük, parti kadrosu olduk" diyebilirler mi? Bu yapıları veya içinden geçenler, parti kadroluğunu yeterli midir? Nası ki Marksizm bilmek maksist olmak için yeterli değilse, PKK'yı bilmek de PKK'li olmak için yeterli değildir. Ne işen onu uygulayacaksınız. PKK'li işek PKK'yı uygulayacaksınız. Bunun dışında istenildiği kadar çaba sarfedisin, istenildiği kadar uğraşisin, PKK'li olunmaz. Birlik komutandır; sığıştan anlamıyor, patlayıcıdan anlamıyor, disiplin ve kuraldan anlamıyor, arayıp tanımıyor, basit bir emeli bile planlayp yürütmüyor, yun yürütme gücünden yoksun. Düşmanı nasıl vuracağını taktiklerini geliştirmiyor. Birakılmı düşmanı veremiyor. Bütün bunlardan sonra, komutan olduğuna iddia ediyor, böyle komutan olur mu? Böyle komutan görmedimiz için, bunların komutanlığını kabul edemiyoruz.

Evet yoldaşlar, herkesin dört dörtlük olmasını beklemeyiz. Kuşku su insanız, eksikliklerimiz çıkacak, yetersizliklerimiz olacak, ama olum-

Ahmet AYTEMUR (Resul)

lu yanlarımız da olmalıdır. Geliştiren, koruyan ve ayakta kalmasını sağlayacak devrimci özelliklerimiz de olacak. Böyle olduğunda denilecek pek birşey kalmıyor. Bu durumu doğal karşılarıyoruz. Fakat temas ettirmiş kişilikler ve bu kişiliklerin mücadele içerisinde ortaya çıkan pratikleri böyle değil. Ortada olan gerçek, örgüte gelmemidir, çizge gelmemidir, devrimci yaşamla gelmemidir, sorumluluk hissetmemidir. Bütün bunlara gelmemede adeta ayak dirmeye, korkup bir direniş içerisinde olma. Tüm kayıplarımız da buradan kaynaklanmaktadır. Bunlara yardımcı mı olumuyor, uyarı mı yapıyoruz, eleştiri mi yapıyoruz, var olan deneyim ve tecrübeleri mi aktarıyoruz? Bunlar da değil, bunlar

da güç getirdikçe yapılmıştır. Ama hala sorunlarımız var.

Bugün de görüldüğü gibi, hala sorunlarımız var. Bu sorunlardan bazıları geçmişten kaynaklanmaktadır, bazıları ise savasın gelişip boyulanması karşısında süreci yeterince kavrayamama ve süreç devrimci tarzda çözümlemeye müdahaleler gerçekleştirilmeden sonucunda ortaya çıkan sorunlarımızdır. Bugün, bu büyük ve karmaşık sorunlara karşı karışayız. Birlik kurtuluş armız olan savası geliştirmek ve zarar, yakalamak istiyorsak, öncelikle bu sorunlarımızı doğru çözümler getirmek ve bunları olduğu gibi görmek zorundayız. Bu sorunları doğru, insanlığımızın bir gereğidir. İnsanlığımızın, yurtsveriliğimizin ve PKK'iliğimizin bir gereğidir. Sorunlar boyutludur, sorunlar köklüdür, sorunlar biraz da karmaşıktır. Bu sorunların üstesinden ancak örgüt gelebilir. Örgüt, bireysel çaba değil, kolektif çabaların yoğunlaşmış ifadesidir ve bunun sonucunda sorunların çözümünde belirleyici olan taraftır. Örgüt, bireyin kendisini kontrol etmesini sağlar. Kolektif sorumluluk, kolektif emektir. Bu davaya sahip çıkarak isteyenlerin kafa kafaya, yurek yurek vererek oluşturmış oldukları en büyük birliklerdir. Bu örgüte ve partiyne atılan tüm değer ve özelliklerin biraraya getirilip birleştirilmesidir. Parti dışındaki olanları, baba çektilerimelerdir. Eğer sorunların çözümü buysa, bir kırışın değil, bir mücadelede içten katılan ve bu mücadelenin gelişim için herşeyini feda etmeye hazır olan tüm sorumlu insanların görevidir, yani hepimizin görevidir. Hepimizin güncel ve ertelenemez görevi, halkımız ve bölgemiz açısından ya şamsal bir öneme sahiptir. Güncel, yakıcıdır ve tarihsel tarzda köklüce çözümü gerekir; bu gidişata "dur" demektir. Bu, tarihmizde yaşanan tüm olumsuz gelişmelerin tersine çevirmektir. Hepimiz şu veya bu düzeyde ve bu biçimde görevler düşüyor.

Gerek geçmişte olsun, gerekse günümüzde olsun yaşanan bu olumsuz gelişmelerin önünü almak için, ne kadar çaba sarfetmişsek pek önemli değildir. Ortada olan pratik sonuçları vardır. Bu sonuçlardan kendimizi dışılamıyoruz. Sorumluluğumuz altında gelişmiştir. Bunların tümünden birinci dederden sorumlu olmak durmuyoruz. Bu konuda her an partiyne hasas vermeye hazırız. Fakat bazı amızdan sonra hesap verip vermeme de değildir. Kendimizi haki çıkarmak, almak veya en ağır cezaları çarptırarak soruna da değildir. Varolan kariyerist mizet olma sorunumuz ve böylesi bir kaygımız da yoktur. Bütün bu gelişmeler içerisinde bireysel kaygı, bir devrimci için ne anlam ifade edebilir ki?

On yal aşkırdır bu mücadelenin içerisindeyiz. Ve bu mücadelenin her yerinde yer aldık. Savaş ortamı yasadık, her savaş ortamında kaldık. Bu savashta çok büyük kayıplar verdik. Karşılığında büyük değerler kazandık. Gelişmeler yarattık. Düşe-kalka bugüne geldik. Ne düşmelerimiz bile umutsuzluğa ve yorgunluğa, ne de kalkışlar bile zafer sarışoluğuna götürdü. Çünkü, savasın doğasını tanıtmıştık. Ve savas içerisinde büyümüşüktük. Deneyimlerimiz bu gelişmelerle anı verilebilecek zenginliktedir. Bunlar dün de böyledir, bugün de böyledir. Hatta bu, her darbeyi on kez telafi edilebilecek devrimci gelişmeler vardır. Onu almamız gelişmeler vardır. Bunlar herkeşe olduğu gibi, bize de güven veriyor. Ama sorun bu değil.

Devam 27. sayfa

PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan yoldaş değerlendiriyor:

Ayaklanma taktiği üzerine tezler ve görevlerimiz

Baştarafı 1. sayfada

sorunu özellikle objektif koşulların olgunluğundan da öteye, tam bir örgütlenme sorunu biçiminde ortaya koyup, son derece ciddi bir devrim aşaması olarak gerçekleştirmek, hem de bunu yıllar sonrasının değil, bu yılın veya önümüzdeki ayların sorunu olarak ele almak mümkündür.

Kuşkusuz bunları belirtirken, yaklaşımın zayıflığını, genelde kendini devrime katılmamanın ve ayaklanma gününde çok ciddi bir sorunla karşılaşılığında gösterilecek zaafı ve yetersizliklerin tahribatını hemen gözönüne getiriyoruz. Genelde devrimci görevlere yaklaşım biçiminin ortaya çıkardığı bireysel yetmezlikler, ayaklanma süreci karşısında bizi çok ıhtiyatlı davranmaya götürüyor. Yapılan bütün eleştiriler, bir yerde artık sadece savaşçılarının değil, birercesine kişinin yaşamının söz konusu olduğu bir mücadele biçimine onay sunmaya zorluyor. Ama tam da bu noktada geleneksel önderlik yapısı ve bizde de bir türlü rayına oturmamayan militan yapı, böylesi çok ciddi ve güncel bir tarihsel eyleme layıkla yaklaşmamızı zorluyor.

Ayaklanma üzerine çok şey söylendi; bu konuda çok şey yapılmak istendi. Pratik bir olgu olarak ele alınması gereken ayaklanmaya, mevcut anlayışlarla yaklaşılır ve durum mevcut yanlışlarla izah edilmek istenirse, belli ki daha ciddi kapıların verilmesi kaçınılmazdır. Mevcut devrimci düzeyi, sorumluluk anlayışı, görevlere yaklaşım tarzı ve kendini hazırlama düzeyi, gerçekten çok ciddi bir aşamada bulunan bu ayaklanma sorununa ve ayaklanmanın başarısına olan iddiamızı zayıflatmaktadır. Ayaklanma süreçleri çok hızlı ve olağanüstü süreçlerdir; günün yirmidört saatli taktik deha isteyen süreçlerdir. Günlük taktik geliştirme bir yana bırakılmalı, bazan aylarca kısır bir döngü içinde kurtulanma, bizde çok yaygınca karşımıza çıkar. Ayaklanmanın öncü düzeyi bu konuda kendini güçlü bir biçimde yetkinleştirmeye, gerilla savaşında olduğu gibi zorlukları ve dolayısıyla kapıların daha fazla açacağı açıktır. Çünkü ayaklanma düşmanın denetiminin fazla olduğu alanlarda ilerletme ve kentsel yapı ağır basan, bu yüzden düşmanın istediği kadar darbe vurabileceği bir mücadele aracıdır. Ama öncünün mahareti bunu önleyebilir. Gerçek düşman hedeflerini ele geçirmeye, gerek yeraltı çalışmaları ve gerilla bağlantılarıyla kayıplar asgariye indirilerek. Bunu yapabilecek güç, öncü güçtür.

Kendiliğinden gelişecek ayaklanma, yeniliğe en çok uğrayacak ayaklanmadır. Öncüsüz ve plansız olan, gerilla bağlantısı gerçekten kuramayan, kıscası bütün iç ve dış bağlantılarını iyi ayarlayamayan ve yönetimini iyi kuramayan bir ayaklanma pratiğinin ağır kayıplara sonuçlanacağı açıktır. Dolayısıyla ayaklanma önderliği, bu önderliğin yeraltı çalışmaları arasındaki cabası ve dağıtılmış bağlantıları yerli omdan ve bazan bir yığın öneli peşişa getirmeye, bu işlerin altından çıkmakta çok zorlanacaktır.

Ayaklanmada cesaret kadar ya-

ratıcılık, ıhtiyatlı davranmak kadar atiklik çok gerekli olan hususlardır. Ayaklanma aynı zamanda bir fırsattır, savaşın kaderini yirmidört saat içinde değiştirebilen sanattır. Öyle aylara değil, birkaç güne sığdırılan veya yükselişi birkaç gün içinde olabilen eylem biçimi olduğu için, ayaklanma, günlük öncülük tarzı olağanüstü olan ve önderlerin önemli rol oynayacakları bir savaş biçimi olmaktadır. Ayaklanma çok iyi çalışan bir mantık yapısı kadar, nasıl ilerlemek gerektiğini çok iyi kestirebilen insanların işi olmaktadır.

Ayaklanmanın öncülüğü üzerinde daha yoğunca durmak mümkündür. Partimizin bugüne kadar az çok bir perspektif kazandırdı durumu olsa da, böylece güçlü ayaklanma önderliklerine ulaşılmadığı bilinmektedir. Aslında biz ayaklanma komitelerini somutlaştırmadık. Şehir çalışmaları yürütenler çok cılız çalışmalarıyla halka ulaşmak şurada kalsın, çoğunlukla kendilerini bunun önünde engel olmanın kurtarmadılar. Şimdiye kadar sürdürülen çalışmaları baktığımızda, kitlelere sahip çıkamama, oldukça zengin gelişme olanaklarına rağmen buna cevap verememe ve hatta bu işi teşkil etme durumları görülmektedir. Açık çalışmaları düşmana fırsat verilerken birçok yakalanmaya ya açılmaktadır. Sorumlusuzca yapılan örgüt pratiği biraz böyledir. Tabii bu tüpeki komiteleşmeyle daha sıkı bir savaşımın içine girilirse, tahribatların oranı daha çok artacaktır. Ayaklanma komitelerinin çok hızlı yeraltı savunmasının olması, planlama ve örgütlenmeye çok uygun yapması, en azından belli bir süre içinde sonuç alınca kadar

düşmanın bütün önlemlerini boşa çıkarmasını bilmesi gerekir. Her türlü darbelmeye açık bir ayaklanma çalışması birçok cabanın boşa çıkarılmasına yol açacaktır.

Kürdistan'da geçmiş katbekat aşan bir pratiğe girmiş bulunuyoruz. Geçmiş olumsuzlukları aşan yeterli kadro ve yeterli çalışma temelinde öncülüğü düzenli hazırlamak ve görevlendirmeyi bu temelde geliştirmek büyük öneme sahiptir. Şimdi içine gireceğimiz en temel çalışma bu olmaktadır.

Ayaklanmanın dış çerçevesi: Uluslararası ve bölgesel gerçekler

Siyasal gelişmelerin mevcut düzeye baktığımızda da ayaklanmanın kaçınılmaz olduğunu görülmektedir. Genelde Kürdistan'da ve özellikle Kuzey Kürdistan'da emperyalizmin, sömürgeci hükümetin ve çeşitli ajanların Kürdistan halkını bir devrimden alıkoymak ve kendi temellerine almak istedikleri çok açıktır. Her ayaklanma kitleleri muazzam bir birliğe ve örgütlülüğe götürür. Genelde bir ayaklanma halkın gücü enerjisini açığa çıkarır, kendisi yeniden yapmanın maddesi olanaklarını sunar. Köylü kitleleri için ayaklanma, bir anladaki kendini yeniden yaratmadır. Veya ayaklanma bir anlamda bir halkın yeniden doğuşu demektir. Ayaklanma aynı zamanda emperyalizmin ve sömürgecilerin her türlü ajanlarının uzun yıllara dayanan dünyalarını yıkılması, birçok kişi devrimci çakır yerlebir edilmesi, statükonun parçalanması ve halk açığa çıkması, uyutulan ve çürütülen bir halkın görkemli bir biçimde kendini yaşamını içine çekmesi, hele bu halde Kürdistan halkıysa bölgede en güçlü devrimin tahrik gücü olması ve öteki halkların yüz yıllardır beri içinde tutuldukları amansız baskı düzenine, köleleştirilme ve yokedilme olma durumuna büyük bir darbe vurması, başka bir anlamda Ortadoğu halkla-

nın özgürlük mücadelelerine büyük bir ivme kazandıracağı dev bir atılım yapması, Ortadoğu halklarını stratejik anlamda devrime çekecek emperyalizmin ve gerillanın o yüzyıllık denetimini çok büyük bir darbeye asması demektir.

Özellikle son dönemler PKK önderlikli gelişmeler karşısında çok açık bir tavır geliştirmektedir. Bize çok somut olarak yanıtlanmış durumlar vardır. Kürdistan'da patlak verecek bir ayaklanmanın anlam ve önemini çok iyi bilen emperyalist mirhaklar, kendi ajanları bize kadar yollarlar. Daha dün TC'nin başkenti Ankara'da başbakanla gizli görüşmeler yapıldı. Bu gizli görüşmelerin tarihsel bir aşamaya gelişin olan Kürdistan devrimine karşı komplotları birlikte geliştirildiğini kuşku duyulmamalıdır. Yine hiç kuşku duyulmamalıdır ki, bunlar Türk sorununa çözüm getirmek bir yana, devrimci temelde çözüm arayan Kürdistan kurtuluş gerçeğine ve Kürdistan devrimine karşı en hileli ve en gizli kapaklı temelde geliştirilen bir karşı-devrimci caba içinde bulunmaktadırlar. Ortada hala bulanıklık vardır. Hala bazıları bu emperyalist ve sömürgeci ülkelerin Türk reformu geliştireceklerini sanıyorlar. Bunu yayıyorlar ve hem de bu faaliyetlerini hızlandırmış bulunuyorlar.

Özellikle Demirel-Inönü hükümetinin, "Halka şefkat, PKK'ye rahmet" adı altında yürütmek istediği komplot çok daha sinsi bir karşı-devrim cabasıdır. Son günlerde Çekiç Güç'ün devreye sokulması söz konusudur. Son Bestier saldırısının bu açığa çıkması. Bunu sahtekarca yapıyorlar. Yayılan haberlere göre, Çekiç Güç sözümlerine PKK'ye yardım etmiştir. Bu çok büyük bir sahtekarlıktır. Bulanıklığı artırmak için bunu yaptıklarını sanıyoruz. Çekiç Güç'ün Saddam rejimine karşı ve dolayısıyla Kürtleri korumak için değil, tam tersine PKK'nin önderlik ettiği tarihsel bir ulusal kurtuluş mücadelesine karşı konuslandırıldığını örtbas etmek istiyorlar. Utanmaz Türk burjuva basını da kastı bir biçimde, "Çekiç Güç PKK'ya yardım ediyor" propagandasıyla kitleleri şarjlandırmak istiyor. Basının birdenbire bu biçime kayması kanımca bu nedenledir. Çekiç Güç'ün halka karşı olma konumunu gizlemeye ve Kürt halkına şirin göstermeye çalışıyorlar.

Bu durum çok somut olarak şu gösterir: Türk devleti, Güney Kürdistan'daki ajanlarını bu işi tek başlarına götürmeyeceklerini anladığı için Çekiç Güç'ü İncirlik ve Pıncık'ta tutuyor. TC'nin, işi biraz da multifaktörli halevate etmek istediği belli oluyor. Bir İngiliz gazetecisi Talabani'ye, "Kürdistan'da iç savaş ve ayaklanma gelişiyor" dediğinde, Talabani, "Hayır, bu Türklerle kardeş, hepimiz müsülmanız. Türklerle çok iyi geçiniyoruz, böyle birşey olmaz" diye karşılık veriyor. Aslında bu, birlikte ne tür bir gelişme yaratmak istediklerini gösteriyor. Barzani'nin temsilcisi Demirel ile gizlice görüşüyor. Kanımca adanıkları bu son ölemler sonucunda birlikte gece gündüz Güney'deki çalışmaları darbelere vuruyorlar. Bunun somut örneklerini vardır. Arkadaşlarımız veya yurtseverleri bulur bulmaz, bunları katletmeye karar diyorlar. Bu anlamda ne denli gözümlü oldukları ortaya çıkıyor. Bizati okuduğumuz bildirilerinde de bu yönlü yaklaşımla-

rını dile getiriyorlar. Ortaya çıkan sonuca göre, bunlar gizli bir ayaklanma sürecinden çekiyorlar ve bir uluslararası karşı-devrim bloku gibi kümelenebilirler.

Kürdistan ilk defa bu aşağılık güçlerin denetiminden çıkmaktadır. Yani Güney Kürdistan'daki emperyalist ajan bekabesinin kontrolünü yırtma gerçeği açığa çıkmıştır. Bu önemli bir gelişme. Geçen yıl bunun ilk denemesi yapıldı. Kürt işbirlikçiler, üstelik Irak rejimle anlaşarak Güney Kürdistan'ı denetim altına aldılar. Ama tam denetim altına almayı zordur. Çünkü basit bir otomoni için ve uzlaşma çerçevesi içinde hareket eden Kürdistan Cephe'nin emperyalistlerin desteği olmadan yirmidört saat bile ayakta duramayacağı herkes görmektedir. Ayrıca bu güçler halk üzerindeki denetimlerini hırsızlık ve capulculuktan öteye geçiremezler. Bu görülmüştür. Kürdistan Cephe sömürgecileri ve emperyalistlerin artık fazla bel bağlayacakları bir denetim gücü değildir. Bununla bu güçlere eski tip bir denetim sürdürmeleri zordur. I-KDP tipi geleneksel bir ajan bekabesini başarıyla Kürt halkının başına bela etmeleri düşünülmeye. I-KDP bu olumsuzluğunu o denli ileri götürmektedir ki, yurtseverleri katletmeye karar diyor. I-KDP'nin kırkelli yıldan beri emperyalizmin elinde en tehlikeli maşa olduğu açıkça ortaya çıkmıştır. Bu örgüt son derece komploctu, ta 1960'lardan beri en ufak bir gelişmeye engelleyen, bütün Kürdistan capında dürtüst yurteverleri, aydınları ve devrimcileri katleden bir güçtür. İki defa PKK bu oluşuma doğru bir teşhis koydu. Bu anlamda birlikte pratik önlemler de alınarak onu teşhir ve tecrit etti. Aynı zamanda onu başanılı olamaz duruma düşürdü.

İşte tam da bu noktada bu güçler Washington ve Ankara ile çok açık ve içiçe ilişkiler geliştirmeye çalışmaktadır. Bu somuttur. Ankara görüşmelerinde alması bir Kürdistan ayaklanmasının pratikte ve hatta gün-

Son birkaç yıl içinde gerçekleştirdiğimiz serhildanlar deneme niteliğinde olup, halka belli bir cesaretin yansıması, bilinçlenme ve örgütlenme olanağı kazandırmıştır. Dolayısıyla günümüzde ayaklanmayı bir uygulama sorunu olarak gündemleştirmek gerçekçidir. Partinin artan bir önemle bu konunun üzerine eğilmesi, sorunu her yönüyle irdelemesi ve tecrübesini buna katması büyük önem taşımaktadır.

lûk olarak nasıl önlenebileceğine ilişkin ortak bir çalışma içine girdiklerini sanıyorum. Demeclerden bunı çıkmak zor değildi. Bu yeni bir durumdur. Bu aslında eskiden gibi kapaklı biçimde yürüttükleri komploculuğun ve Kürdistan halkına dayatıkları tehlikeli bir ajanlığın açığa çıkarılarak yayıflatılması anlamında yeni bir durumdur. En önemlisi mevcut parti çalışmalarının yetmezliklerine rağmen, yine de ayıklama sürecini daha üst bir aşamada başlatılabileceğine ve gerçekleştirebileceğine ilişkin yeni bir durumdur. Daha da objektif olarak, Kürdistan halkının artık aşiretli-feodal sosyal yapıyı yıkılabileceği ve bunun yerine ulusal demokratik bir çerçeveye doğru hızla tırmanacağı, partinin de oldukça bilinci ve örgütlü çabalarıyla kitleleri hızlı bir gelişme sürecine sokacağı bir uyanış ve hareketlilik durumu söz konusudur.

Bütün bunlar ne anlama gelir? Kürdistan devrimi her ne kadar parçalı, tekel ve görünürlü fazla açığa çıkmasını bir durum arzetsede de, aslında kendisini dışı vuracak, genişleyecek ve uluslararası düzeyde çok önemli yansımalarla bulacaktır. Ortadoğuda birçok emperyalist, sömürgeci ve gerici hesabı alt üst edecek ve önü anlamlı bir devrimci gelişmeye yol açacaktır. Bütün bunlar Kürdistan devriminin önemli bir aşamaya geldiğini göstermektedir. Kürdistan devriminin günümüzde ulaştığı gelişme aşamasına bakarken, gerçekte birçok faktörü gözönüne getirerek baktığımız gerekir. **Uluslararası sömürge Kürdistan, bir anlamda uluslararası Kürdistan devrimi demektir.** Denilebilir ki, Kürdistan devrimi uluslararası emperyalist çevrelerin hesaplarını alt üst edecek, onları beklenmedik bir durumla karşı karşıya getirecek, ırcerdeki işbirlikçiler de tümen kendilerine güvenmedikleri için dışı olanaklara bel bağlamışlardır. Burada zafere doğru giden Kürdistan devriminin gücünü görmek gerekir.

Irak örneğinde görüldüğü gibi, emperyalistlerin çıkarları gerektirdiğinde, Birleşmiş Milletler kullanılarak bu ülkenin kontrol altına alınmasında nasıl tam bir uluslararası işbirliği geliştirildiği, Kürdistan devrimine karşı da özgül koşullara göre benzer tavırlar sergilenmektedir. Çeşitli güçler bu konuda başvurdukları iktidürlü yöntemlerle sonuca gitmek istiyorlar. Bunun insan hakları, demokrasi ve "yeni düzen" maskesi altında yapıyorlar. Bunun aslında ABD önderliğindeki yeni sömürgeleşmenin yeni bir halkası olarak görmek gerekir. Mevcut rejimin zaafırların yol açtığı anti-demokratik ve uygulamalarla gerçekleştirilecek de, emperyalizmin bu temelde irak'a yönelik olarak geliştirdiği müdahale yeni sömürgeleşirmeyi hedeflemektedir diye düşünür. "Yeni düzen" in demokratik olma ve sorunlara çözüm getirme iddiası tam bir sahtekarlıktır. Sözü edilen "yeni dünya düzeni" politikası, daha çok baskı ve daha çok sömür ortamının yaratılmasını hedeflemektedir, Ortadoğu petrolü ile halkların özgürleşme olanakları

üzerinde baskı ve denetim kurmak istemektedir. Nitekim bunu bir dönem İran üzerinde de yürütmek istedi. Şimdi ise Libya üzerinde geliştirmek istiyorlar. Libya ve İran'ın "terörüst devlet" olarak ilanı edilmesi, yine aynı politikanın geçen dönemde Suriyeye karşı geliştirilmesi, uluslararası ortak baskı uygulamasına yönelme ve bu anlamda eskiden tek tek devletlerin yaptığı sömürgeleşirmeyi şimdi birleşerek yapma, yeni tür bir sömürgeleşirmeyi birlikte yürütme, Sovyetler Birliği'nin çözüldüğünden sonra ABD'nin içine girmek istediği yeni taktiktir. Yani ABD, uluslararası emperyalizmin birleşik gücünü esas alarak yeni sömürgeleşirmeyi sürdürmek istemektedir.

Yeni olan şey budur, ama bu aynı zamanda eski emperyalist politikaların devamıdır. İşte buna benzer bir politikayla ABD önderliğinde Kürdistan'ın reformlara tabi tutulacağı, Kürdistan'da yeni bir dönem başlatılacağı ve "yeni dünya düzeni"nden Kürdistan'a da birtakım yansımaları geliştirileceği sahtekarlığı altın da, uyanan ve devrime koşan Kürdistan gerçeği üzerinde emperyalizmin yeni sömürgeleşirmenin bir düzenlemesi gerçekleştirilmek istenmektedir. Tabii bu politikanın başarısı için birleşik hareket etmek esas alınmaktadır. Bu politikanın genişinde ABD ve özellikle Avrupa vardır. Günümüzde "yeni dünya düzeni"nin sahibi olan güçler bunlardır. Bu "yeni düzen" güçleri Kürdistan'da artan devrim tehlikesini birlikte karşılamak ya çalışıyorlar. Bunu yaparken, eskiden o katı klasik sömürgeleşirmeyi, biraz yumsatılmış bir sömürgeleşirmeyi esas alıyor ve biraz kapitalizme açılmış bir Kürdistan'ı kendi çıkarlarına uygun görüyorlar. Nitekim Talabani'nin mektubunda bunlar ortaya konulmuştur.

Talabani mektubunda kapitalizm temelinde dünyanın nasıl yeniden düzene tabi tutulduğuna, imlilaşma ve serbest ekonomi adı altında serbest piyasanın nasıl geliştirildiğini belirtir, adeta şunları demeye geçmektedir: "Emperyalist kapitalizm Kürdistan'ın kapitalist bir program geliştiriyor. Ben şimdiden buna dört elle sarılmış bulunuyorum. Sen de sarılmak zorundasın. Ulusal kutulu, sosyalizm ve 'lafları bir yana bırak. Kapitalizmden gelebilecek utaklık payını alalım. Apo kardeş, eğer

bunları yaparsan iyisin, güzelsin; yapmazsan bu yaman dönemde tarih seni tasfiye edecektir." Aslında Talabani bunu biraz daha ilımlı bir temelde yapmak istiyor. Ama her iki de emperyalizmin aleti olmayı ifade ediyor. Geçen yılın sonlarında bunu bize çok açık bir biçimde dayatma cüretini gösterdiler. Geçenlerde Kürdistan Cephesi'nin bildirisi okuok. Bildiride bu tehdit çok açık bir biçimde dile getirilmektedir.

Demek ki, bu aşamada Kürdistan genel anlamda bir devrime doğru gidenler, aslında bu uluslararası çerçevede içinde hareket eden güçler vardır. Bunlar kendi aralarında görüşür tartışır. Bunların belli bir anlaşmaya ulaştıkları kanısındayız. Türk burjuvazisinin katı sömürgeleşirmeyi ve geleneksel yok etme politikasının biraz yumsatılmış bir biçimini bu anlaşmanın içine kalmak istiyorlar. Gerek daha önceki Özal hükümetinin gerek yeni koalisyon hükümetinin böyle bir yumsatmaya razı göstermekten başka seçeneklerini bulunmadığını sanıyorum.

Dikkat edilirse, Talabani'nin mektubunda yaklaşımda, hatta dolaylı da olsa TC hükümetinin etkisiyle içine girdiği tutumda bizi tek taraflı olarak şıktı bırakmaya devam etmesi gibi bir durum vardır. İkibne Doğru dergisinde de yayınlanmıştır. Yavaş yavaş bir "PKK affı"nın geliştirileceği söylenmektedir. Bundan anlaşılması gereken şey bellidir. Devrimden ve gerek devrimin silahlı gücünden vazgeçildiğinde, bunlar adım adım sağlandıkça, "PKK affı" geliştirilecektir. Yani, "Devrimden vazgeçenler için af geliştirilmez" demek istiyorlar. Bu bir yumsatma tabiri oluyor. Bunun için daha şimdiden Çekiç Güç'ü, Kobra helikopterlerini ve amansız terörü göstererek, "İslah olmazsınız, KDP Güneyden vururken, biz de buradan vuracağız. Çekiç Güç'ün darbeleri altında ezilirsiniz" diyorlar. Sözümona bizi ehlileştiriyorlar.

Bunlar bilinen ve oldukça açığa çıkmış hususlar olurken, bizim yapmamız gereken şeyler kendidilginde anlaşılıyor. Biz bu plan karşısında hiçbir zaman yanılmadık. Henüz hareket olarak ortaya çıktığımız koşullarda bile bunların nemelem güçler olduklarını çok iyi görüyorduk. I-KDP gerçeliğinin Kürdistan halkının en büyük baş belalarını birer öldürücü çok iyi tesbit etmiştir. Bunlara yoğun bir mücadeleimiz oldu. Bu konuda da büyük yarılgılar ve hatalar ortaya çıktı. Bunları yurtseverlikle karşılamak ve kendilerini doğru yönelmeye durumu çok iyi değerler kaybetmemize ve yüzlerce yurtseverin şehit düşmesine neden oldu. Bu konuda PKK'deki taktik önderliği iyi sapa gelmez tutum Martin ve Lolan pratiklerindeki büyük değer kaybına yolcu. Hatta şimdi de bazı alanlarda açığı durum devam etmektedir. Aslında

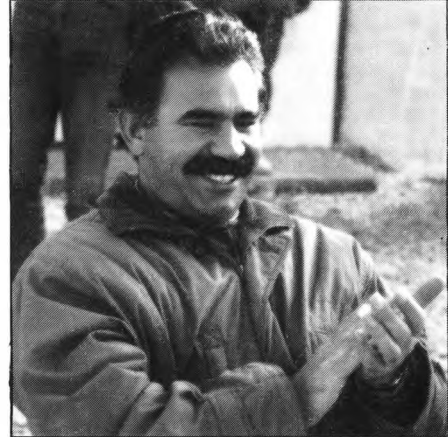
taktik önderliğini rahatlıkla bu ajan gücün teşhir ve tecritini sağlaması ve işini bitirmesi olanak dahilindeyken, bu yapılmadı. O yudruk taktik önderlik bu konuda hasek vermek zorundadır. Çünkü bir ajan sebekesini rahatlakla tasfiye etme durumu varken, bu sebekeye karşı tutarlı hareket edememe ve ona karşı parti çizgisizle savaşamama, bu sebekeleri daha da tehlikeli hale getirdi. I-KDP kırk yıldır süren gülen bir tehliktir. Bu oluğum, tarihi boyunca birçok yurtseveri katletti. Doğru ve Güney Kürdistan'da birçok devrimci Kürt aydınını kanına girdi.

Çok kabakır bir suç dosyasına sahip olan bu sebekenin tasfiyeciliği, komploculuğu ve reformist yaklaşımları özellikle Almanlar'da geliştirmek istedikleri bir politikaydı. Almanya'da 1970'lerin başından beri Komkar adı altında Özgürlik Yolu veya diğer adıyla TKSP hazırlanmak istendi. Şimdi daha farklı bir adım atmak istiyorlar. Bunların hikayesi bilinmemektedir. PKK'yı tecrit etme çabalarıyla birlikte, sahte bir liberal kan ortaya çıkarılmak istendi. Son olarak, "Kürt İnsan Hakları ve Özgürlükleri Komitesi" ve "Kürt Konferansı" adı altında sözümona alternatif bir çözüm, silaha ve her iki taraflı "terör"üne alternatif bir görüşü

üzerinde uzun uzun durmayı gerek-tirmeyecek kadar nettir.

Başında da belirttiğimiz gibi, bizim ayıklama planımız bütün bu durumları gözönüne getiren, uzun bir süreden beri kendisini oldukça hazırlayan, basitten karmışığı doğru gelişmeyi esas alan bir yaklaşımda sahiptir. Örneğin Güney Kürdistan'la ortaya çıkan duruma benzer anormal gelişmeleri karşılar niteliktedir. Devrim, tasadüf ve fırsatların yararlanarak büyük gelişmeler kaydedebilir. Ama bunun için devrimcilerin hazırlıklı olmaları gerekir. Alişlagılmış tekdüze çalışma tarzı, standart ve işli gelişmeleri görmeyen bir devrimci tarzı boylesi, tarihsel fırsatların yararlanma gücünü ve yeteneğini göstermez. Özellikle geçen yıldan beri Güney Kürdistan'da ortaya çıkan fırsatların yararlanamama durumu bu gerçeği doğrulamaktadır.

Şu anda Kuzey-Batı Kürdistan'da muazzam bir ayıklama durumunun söz konusu olduğunu biliyoruz. Ama öcününün bunu tam ıcrak edememesi ve ıdrak edip tam örgütlenmeye dönüştürmemesi de bir sonuçtur. Örneğin bizim açımızdan şimdi koşullar elverişli midir? Eger elverişliyse, bu koşullar nasıl kullanılabilir? Her gün artan fırsatları göz

öl geliştirmeye çalışıyorlar. Stockholm, Paris, Washington ve Bonn'da geliştirilen şeyler bunlardır. Yani ABD'ye ve kısmen İngiltere'ye dayalı klasik KDP ajanlığı yine, Fransa, İsviç ve Almanya gibi ülkelere, yani Avrupa'ya dayalı üçüncü bir yol çalışmalarını geliştirilmek istendi. Şimdi bu çalışmalar Ankara'ya taşırmaya çalışılıyor.

Tabii eğer teslim olup geri çekilirse, bütün bunların özünde PKK'ye de yer vardır. Yoksa "teşhir ve tecritin tamamlanması" yaklaşımları sürdürülecektir. Almanya'da açılan dava hala bunun için bir rehne davası olarak sürdürülmektedir. Teşhir ve tecrit daha da devam etmektedir. Bunların için Ankara'da görüşmeler yapılmaktadır. Sanırım bu ayda ve bu günlerde İstanbul'da bir Kürt konferansı yapılacaktır. Ama adamlar PKK den korktukları için bunu biraz ıtağacı bir biçimde yapmaya çalışıyorlar. Daha doğrusu halk kitleleri hiç ıtarab göstermedikleri tersine lanet getirdiği için, gizli yürütmek durumunda kalyorlar. "Rojava" adında bir gazete çıkardılar. Hürriyet gazetesine benzetilmek istenen bu içgenc gazeteyle biraz orantı denemeye çalışıyorlar. Belli ki bütün bunlar son tahlilde PKK önderliğini boşu çıkarmak için yapıyor. Bu konudaki gelişmeler süratli ve artık basına da yansdığı için

zönüne getirerek, olanaklardan yararlanmaya çalışıyor. Bu konuda yararlanılacağı, gerçek bir ayıklama önderliğine nasıl ulaşabiliriz? Lafta ve propaganda düzeyinde değil, yemle düzeyinde ve hatta çok kısa bir uygulamaya planıyla bilimsel savaş düzeyinde nasıl ele alabiliriz? Şimdi sorunun bu noktaya gelip dayanması Ama gerelde öcününün sığılı söz konusudur. İşte Güney'de ortaya çıkan durum vardır. Yine Kuzey'deki durum vardır. Fırsatları değerlendirilmeme bile pahalya malomaktadır. Bunun eleğirsinı yapıyoruz. Tabii sadece eleğirti yapmakla sorunlar çözülemez. Bizim için gerekli olan doğru taktik nedir ve nasıl uygulamaya alınabilir konulabilir? Şu anda gündemimizde bulunan temel sorun budur. Uluslararası ve bölgesel gerçekler Kürdistan devriminin tarihsel ayıklama önderliğini artık bize vermektedir. Bu önderliği yürütmemiz gerektirir aktif tartışma götürmeye bir biçimde kendini ortaya koymaktadır.

Kürdistan halkı bu konuda kararını esas itibarıyla devrimden yana vermiş görünmektedir. Kürdistan halkı emperyalizmin sözümona yeni çözüm yollarına, ajanlarına ve çapulcu-larına meyil vermemek bir yana, hem Güney'de hem de Kuzey'de bir an önce bunlardan kurtulmak istemektedir. Emperyalizmin yarattığı yapıyı oluşturmaya tek metelik yer vermeye-

Ulanmaz Türk burjuva basını da kasıtlı bir biçimde, "Çekiç Güç PKK'ya yardım ediyor" propagandasıyla kitleleri şartlandırmak istiyor. Basının birdenbire bu biçime kayması kanımca bu nedenledir. Çekiç Güç'ün halka karşı olma konumunu gizlemeye ve Kürt halkına şirin göstermeye çalışıyor.

Bu durum çok somut olarak şunu gösterir: Türk devletli, Güney Kürdistan'daki ajanlarının bu işin tek başlarına götürmeyeceklerini anladığı için Çekiç Güç'ü incirlik ve Pürççik'te tutuyor. TC'nin, işi biraz da mütefakkerine havale etmek istediği belli oluyor.

ceği. Yani halkımız ve onun dayandığı yaşam koşulları açısından gerçek anlamda ayaklanma koşulları söz konusudur. Halkımız gerçekten ayaklanmak istiyor; planlı ve örgütlü olarak ve başına büyük badireler getirmeyecek bir önderlikle ayaklanmak istiyor. Son iki yılın deneyim-

**"Yeni düzen" güçleri
Kürdistan'da artan
devrim tehlikesini birlikte
karşılamaya çalışıyorlar.
Bunu yaparken, eskinin
o katı klasik
sömürgecilği yerine,
biraz yumuşalmış bir
sömürgecilği esas
alıyor ve biraz
kapitalizme açılmış bir
Kürdistan'ı kendi
çıkartına uygun
görüyorlar.**

leri ve özellikle son bir yıllık çarpıcı deneyimler, tartışma götürmez bir biçimde halkımız büyük çoğunluğunun ayaklanmaya onay verdiğini gösteriyor. Bu da bir ayaklanma için başanların varıdır. Bu öyle kolay birşey değildir, geçmiş deneyimlerin bir sonucudur. Halk kitleleri her türlü bastırma girişimlerine rağmen bu duruma gelmişlerse, bu çok ciddi bir tahsil gelişmedir; mutlaka karşılık verilmesi gereken bir gelişmedir.

Gerçek devrimler bir halkın bu duruma geldiğini göstermekle en büyük fırsatı yakaladıkları ve büyük bir devrimin eğilimi geldiklerini görür, rollerini ona göre oynarlar. Utumayalım ki, Kürdistan halkı açısından daha önce kadar adını bile söyleyemeyecek bir konumdan şimdi en büyük cesaret ve fedakarlığı gösteren ve "her şeye varım" diyen bir konuma yükselmek devrim zafere'nin varıdır. Bunun görmek ve bunun büyük heyecanını duymak, devrimin bu büyük hayalini görmek kadar, onun büyük duyuruluşuna sahip olmak, "artık gün kader ve savaş günüdür" diyerek kendini bu işe tamamen yatırmak: Öncünün görmesi gereken halk gerçekliği işte budur. Yüzyılların rüyası gerçekleşebilir duruma gelmektedir. Bu şimdiye dek yaşanmamış olan farklı bir durumdur. Emperyalizm kendi açısından kullanmak istese de, mevcut uluslararası durum devrim lehine daha fazla kullanılabilir. İlk kez bu düzeyde sömürgeci bir devlet "mili sınırlar"ın parçalanması söz konusudur. Emperyalizm sömürgeci Türk devletini kobçaş olarak kalktırmayı, İran, Irak ve Suriye, emperyalizm Kürdistan'ın etrafında örnek istediği diğer çemberinin dışında bulunuyorlar. Bu çok önemli bir geç erçevirdir. İran, Irak ve Suriye üzerinden bugün Kürdistan'a karşı bir tecrit çemberinin kurulamaması çok önemli ve lehimde olan bir durumdur. Hatta Yunanistan ve Kafkasya da açılmıştır. Ermenistan ve Gürcistan, Türkiye açısından eskisinden daha iyi bir durumda değildir.

Bütün bunlar ne anlama gelir? Bunlar, çerevenin çok olgun ve uygun bir durum arzettiğini göstermektedir. Dolayısıyla Kürdistan halkı kendi tarihinde ilk kez böyle bir durum ayaklanmaktadır. Halkımız içinde aşiretçi-feodal çitleri kırması ve dayatılan iğrenç kapitalist çapulculuğun halkı daha da tahrik etmesi çok önemli bir durumu ortaya çıkardığı gibi, uluslararası düzeydeki son değişikliklerle birlikte Irak rejiminin

içine sokulduğu durum, İran'daki islam devrimi, Suriye'nin anti-siyonist politikası ve Kafkasya'daki dağmalar, arayış da bulamayacağımız ideal bir ortam oluşturmaktadır. Büyük ayaklanmalar, çemberlerin kırılması ve ortaya çıkan böyleli koşulların ne anlama geldiğini çok iyi bilir ve böyleli koşullarda birliği çok önemli bir ortaça çıkarabilir.

Amma devrimci sallarında görülen ve bizim eleştirdiğimiz o öncelikle kendini kurtarma, küçük-burjuvadanın işareti idare etme tutumu ve özgürleşmesi yapılar, bu tahsil fırsatının değerlendirilmemesine götürmektedir. Bizim burada epeyce sınırlı bir alanda yürüttüğümüz çalışmalar taktik alanda derinleşmeye iyi açar, ken, bu tutum sahipleri daha doğru düştü kendilerini bile yaşatamamakta, kendilerini zor bela ulaştırdığımız birleşik parti olanağı üzerinde çok soysuz bir biçimde tetimekte, bu olanağın üzerinde çok büyük seyretilmekte, onları kemirmeye kadar çeşitli tutumlar sergilemektedir. Tabii bunlar tahmin bu çok elverişli iş ve dış koşulların değerlendirilmez. Bu tipin değerdilemeceği şey, kendi basit dünyasını kurtarmaktır. Böylece basit bir kurtarma endişesi içinde olanların bu elverişli koşullar değerlendirilmemesi anlamlar bir şeydir. PKK öncülüğünün içinde bulunduğu acı durum biraz da böyledir.

Demek ki ekonomik ve sosyal yünden eski geleneksel yapının par-

çılması, siyasal düzeyde cesaret kazanması bir halk geçirdiği ulaşılması ve en azından şimdiki düşüşünün da Kürdistan devrimi lehinde bir durum arzemesi söz konusudur. Kürdistan'ın büyük bölümü birçok yönüyle devrimde hazırlanmıştır. Dolayısıyla ayaklanma olan Kürdistan devrimi, faşist Türk sömürgeciliğine ve arkasındaki emperyalist gericiye yöneltilmiş bir devrimdir. Bu nedenle emperyalist devletler devrimimize destek olmasalar da, karşısında da duramayacaklar; hatta devrimin bir cephe gerisi durumuna gelmeyi engelleyemeyeceklerdir. Kulandığımız cephe gerisi alanları bugün devrimci mücadele için büyük rol oynamaktadır. Tabii cephe gerilen Türk halkının içindedir. Cephe gerilen sınıfların çok yönlü olmaları bir savaş cephesi gibi rol oynamaktadır. Bu konuda bilinen alanlar vardır. Devrimin gelişmesi açısından halkın konumu muazzam bir durumu ifade etmektedir. Önemli olan kullanılmamıştır. Bu durumun bu biçimle altı ay veya bir yıl kadar devam etmesi devrimde zafer kazanmak için bulunmaz bir fırsattır. Bunun mutlaka değerlendirilmesi gerekir. Bu yoldan bir yakalanabilecek bir fırsat niteliğindedir. Mevcut çemberin kırılması ve artan dış cephe gerisi ortamına böyle yaklaşmak gerekir. Kısacası sorun halkın iş durumu değildir, bu çok elverişlidir. Dış cephe gerisinin konumu da çok olumludur.

Ayaklanma ve devrimci önderlik

Sorun gelip şuna dayanmaktadır. Öncü bu işin yürütücüsüdür. Bu işin zavalı bir devrimcilik yürütülmeyeceği açıktır. Arkadaşlarımız devrim karşısında adeta süçüştü yakalanmış durumda bulunmaktadırlar. Bu tür devrimcilik hiçbir şey kurtarılmaz. Kelleyi bile kurtarmayan devrimcilik bir halkı nasıl kurtarabilir? Böylece bir devrimcilik halkın bütün haklarını ve hukukunu nasıl ortaya çıkarabilir? Devrimcilerin her şeyden önce bu süçüştü durumuna son vermeleri gerekmektedir. Devrimcinin onurunu kendinize yakıştırmak istiyorsanız, bunun hangiside gelirdiğini bileceksiniz. Tarih artık nasıl yürüdüğüne söylendiğine göre, o zaman ne bekliyorsunuz? Artık aygı kalkması ve görevlere doğru yaklaşılması. Bu kadar sorumsuzluk ve yaramazlığın nedeni nedir? Bu hangi yaşamın sonucudur? Devrimci onur ve kişilikten söz ediyorsanız, o zaman kendi kendinize ne olduğunuz ve ne yaptığınızı sormalısınız.

Biz yirmiyı yılın birer bir şeyler ortaya koyuyoruz. Sırtı olanakları işe başladık ve işine ucu kadar fırsatları yararlanıp olanakları hazırlaya-

rak bugünkü düzeyde getirdik. Peki, bu durumda hala kendinizi doğru düştü tahsil bir ayaklanmaya ve çığ gibi gelişecek görkemli bir ordulaşmaya verememek ne anlama gelir? Bundan ne zevk duyuyorsunuz? Belli ki yılları kötti değerdilirmişsiniz. Bu hazırlık düzeyiniz ve mevcut militan konumuzla fazla bir işe yaramayacağınızı biliyoruz musunuz? Zor koşullarda yarı yarıya hasta olmak, rahat koşullarda keyif çekmek ve sarhoşluğa kapılmak ne anlama gelir? Bununla neyi kurtaracaksınız? Utanmazlık denilen durum işte buradadır. Kendinizi gözden geçirirken bile korkuyorsunuz. Bunun yapmayın. Halkların davaları büyük davalardır. Devrim davaları büyük davalardır. Devrimci de rollerini oynayan insanlardır. Her gün hastalık üstüne hastalık ve yetersizlik üstüne yetersizlik tahammül edilebilir bir durum değildir. Peki, bu kişilik nedir? Böyle bir kişilik halkın büyük davanı, halkın bayramına ve coşkusuna yaklaşmaya nasıl cesaret edilebilir?

Biz düşünsük teorisini çok eleştirdik. Yine de hala bu durumların yaşanmasına anlam vermek güçtür. Salt kelleyi kurtarmak, salt kişisel

**Gerçek devrimler bir halkın bu duruma geldiğini
görmekle en büyük fırsatı yakaladıklarını ve büyük
bir devrimin eşğine geldiklerini görür, rollerini ona
göre oynarlar. Utumayalım ki, Kürdistan halkı
açısından daha önce kadar adını bile
söyleyemeyecek bir konumdan şimdiki en büyük
cesaret ve fedakarlığı gösteren ve "her şeye varım"
diyene bir konuma yükselmek devrimde zafere'nin
varıdır. Bunu görmek ve bunun büyük heyecanını
duymak, devrimin bu büyük hayalini görmek
kadar, onun büyük duyuruluşuna sahip olmak,
"artık gün kader ve savaş günüdür" diyerek kendini
bu işe tamamen yatırmak: Öncünün görmesi
gerekken halk gerçekliği işte budur. Yüzyılların rüyası
gerçekleşebilir duruma gelmektedir.**

düzeyde onuru kurtarmak için bile tarihini böylece dönemeleleri yetileri yaklaşılmıştır. Burada bile aylar boyunca eğitime gelemecek ne demektir? Bu, basitlik ve cücelikte işi tanımamak demektir. Şimdi bir ayaklanmanın öngünündeyiz. Neden iyi bir ayaklanma önderliğini hazırlanıyoruz? Ben yıllık hesaplaşmaya yapacağım. İyi hesap sorulması olmak neyle mümkündür? Kılını bile oynatmaz ve kendinizi mecnun gibi yere atarsanız, hangi gelişmeyi sağlayabilirsiniz? Hep hata yapacak, bombaları kendi üzerinde patlatmak ve asgari düzeyde önem almadan düşmek ne demektir? Yaşama bu denli saygısızca yaklaşılabilir mi? Yaşama bu kadar kolayca son verilebilir mi? Neden kendinizi bu kadar basitçe kaybediyorsunuz? Bununla durumu kurtardığınız mı sanıyorsunuz? Çok kötü bir ideoloji ve politika altında yaşadığınız halde, halkın bile her şeyi başaracak kadar özgürlük mücadelesine katılmıyorsunuz, ne oluyorsunuz? Kaldı ki halkımız için öncü her şeydir. Öncü halkımız için uzun süre kaldıraç rolünü oynayacaktır. Peki,

olduğunuzu görürsünüz. Yürekçe çok hazırlıksınız. Bu tarzda zavalı bir biçimde ezilip gidersiniz. Belli teslim olmanızın, ama uzun boylu savaşmanız da zordur. Belki böyle düşünebilirsiniz. Ama tarihimizde yüzbinlerce ucu gitmiştir. Sizin de onlardan bir farkınız olmayacaktır.

Bizim PKK'lılardan istediğimiz şey bu değildir. Biz mevcut statüko tersine çevirmek istiyoruz. Yapılması gereken özeleştiri budur. Serbest ve denetimsiz brankman halinde, herhangi bir alanda neyi yaşayacağımızı biliyoruz. Bu olmaz, diyorum. Size tanıdığımız özeleştiri fırsatının değerini iyi bileceksiniz. Ben defalarca şunu söyledim ve yine söyledim: Ortamımız hoş değildir. Ama ne olduğunuz ve neyi kabul ettiğiniz bileceksiniz. Çünkü bu son derece ciddi ve yaşamsal işlerle uğraşıyoruz. Öyle yetirilmisimiz. Kimi ale özeleştirdikden, kimi toplumun şu özelliğinden söz ediyor. Bu özellikleri yıkan. Bunlar sizi en kötü durumlara düşürmekten başka ne işe yaramıştır? Neden bu iç gelişmelerinizi parçalamıyorsunuz?

**Çok kabark bir suç dosyasına sahip olan bu
şebekenin tasfiyeciliği, komploculuğu ve reformist
yaklaşımları özellikle Almanların da geliştiğime
istedikleri bir politikaydı. Almanya'da 1970'lerin
başından beri Komkar adı altında Özgürlük Yolu
veya diğer adıyla TKSP hazırlanmak istendi.
Şimdi daha farklı bir adım atmak istiyorlar.
Bunların hikayesi bilinmektedir. PKK'yi tecrit etme
cabalanıza birlikte, sahte bir liberal kanat ortaya
çıkarılmak istendi. Son olarak, "Kürt İnsan Hakları
ve Özgürlükleri Komitesi" ve "Kürt Konferansları"
adı altında sözümüne alternatif bir çözüm,
silaha ve her iki tarafın "terör"üne alternatif bir
üçüncü yol geliştirilme çalışıyorlar. Stockholm,
Paris, Washington ve Bonn'da geliştirilen şeyler
bunlardır. Yani ABD'ye ve kısmen İngiltere'ye dayalı
klasik KDP ajanlığı yerine, Fransa, İsveç ve Almanya
gibi ülkelere, yani Avrupa'ya dayalı üçüncü bir yol
çalışmaları geliştirilmek istendi. Şimdi bu çalışmalar
Ankara'ya taşınılmaya çalışılıyor.**

neden rolünüzü oynamıyorsunuz?

Devrimcilerin kendilerini verdikleri söz vardır; devrimcilerin yıllarca kendilerini verdikleri sözlerine göre hazırlanma durumları vardır. Benim durumum şimdi şu noktaya gelip dayanmıştır: Bizim bir sözümler, yoldaşlar söz verdik. Yoldaşlar, o zaman siz de söz vermenin veya birlikte yol almanın ne anlama geldiğini bileceksiniz. Asgari bir önemi bile alamadığınız için kendinizi dışına teslim eden adama, ister sağ ister olu olsun, yoldaş değersiniz. Bizim yoldaşlık geçirdiğimizde neyin nasıl yapılması gerektiği açıktır. Asgari bir önemi bile alamayacaksınız; ama öbür yandan kendinizi PKK'nın şeref ve itibarına donanmış olarak gördüğünüzü söyleyeceksiniz. Bu kişilerin kendisini aldatmasından başka birşey değildir. Harcadığını bu kadar cabaya rağmen, PKK'nın şeref ve itibarını tam temsil edemediğime itirazını olarak kendimi sorgularken, sizler bu halinizde onur ve şerefi teslim ettiğiniz ve onuma yaşadığınızı söyleyebilir misiniz?

Mevcut gerçekliklere baktığımızda, ulaşmamız gereken düzeyin net olduğunu görüyoruz. Belli oluyor ki, siz kendinizi ciddi bir ayaklanmaya hazırlamıyorsunuz. Hattından fazla bir daralma ve bilinç yitirdiğiniz kadar, ortada bir de ruh düşkünlüğü var. Tabii herşey bir günde oluyorum. Kendinize bakın, ne denli hazırlıksız

Bu yapınızla sizi halkın eylemine öncü olarak dayatamayız.

Gerillanın başına nerele getirildiğini gördük. Yine halkın başına nerele getirildiğini görüyorsunuz. Doğru düştü kendinizi bile koruyamıyorsunuz. Sizin yüzünüzden onbilen mi kaybedelim? Yetermez ve yaramaz bir kişilik yüzünden böyleleri aşırı kayıplar mı verelim? Hangi vıdanı bunu kabul edebilir? Ölmek tek başına bir şey kurtarmıyor. Günümüzde sözün almak da bir şey kurtarmıyor. Bizim sorunumuz yaşatabilmektir. Yaşamak için öncelikle kendinizi ayaklandıracaksınız. Bazıları çok ve enerjilerinin yüzde birini bile kullanmıyorlar. Basit alışkanlıkları verdikleri değeri kendi bir devrimleşmeye vermiyorlar. Bu çok kötüdür. Ben esas eksikliği burada görüyorum. Doğru düştü bir toplantının bile yapılamadığını biliyoruz. Kendini doğru düştü eğitime verne durumu yoktur. Arkadaşların önünde basit bir çalışma vardır. Aralarında yoldaşlık ilişkiler vardır. Yine şimdiye kadar çok büyük bir sorumlulukla gerçekleştirilen eylemler görülmüştür.

Peki, o zaman PKK ortasına neden geldiniz? Bazi koşulların zor olduğunu ve kaldıracığınızı var sayalım. Ama kolay koşullar da vardır. Bedeninizi ve dilinize egemen olabileceğiniz ve oldukça enerjik bir durumda çalışma yürütmeyeceğiniz ortamlar vardır. Böylece ortamların görevleriyle de karşı karşıyansınız.

Amma bu rahat koşullarda da sorumsuz davranırsınız. Peki, zür-şüer: bizim işimiz olsun. Gerillayı yasayorum diyenlerin neyi yaşadıkları çokça gördük. Sizin bu tutkularınıza nasıl değer verilebilir? Böyle bir şey olmasın. İnsana yararlı bir biçimde kendilerini tarhişle süreçlere veremeyenlere merhaba bile sendilemez. Bunu bilecek ve iliklenize kadar yaşayacaksınız. İnsan olmak kolay değildir. PKK'nın ulaştığı gelişme aşamasına dayanarak namuslu kurtardığınız söyleyemezsiniz. Bu namuslu kurtarıcı söz değışiriz. Bu namus başka türlü kurtarılmıştır. Siz bu namusu istismar etmek istiyorsunuz. Namuslu kurtarıcı iş, halkların büyük davası uğrunda olur bir biçimde savaşmak gerekıyor.

Daha önce de belirttiğim gibi, eğer boşuna olmuşsa, ölmek de bir yerde namuslu bir şey olmayacaktır. Neden? Çünkü kişi kendini sıkır ve kanını damla damla akıtmasını bilir, başaracağı çok şey vardır. Ama bunu yapamamaktır. Bunu yapamamak, doğru olmayan bir tarzda savaşmak, doğru olmayan bir tarzda yaşamak ve kaybetmek. Biz bunu da kabul etmiyoruz. Yani yaşamı ucuz bir biçimde parçalamaktam gerekıyor. Bir köle de kendisini böyle satır. Paralı askerler de ortaya çıkar. Bu durumda ha paralı asker, ha ucuz bir yaşam uğrunda askeri olmuşsunuz, ikisinin de fazla bir farkı yoktur.

Bizim de yüreğimiz vardır, bizim de bir hazzız diyemeyiz vardır, bizim de küçük fırsatlarımız vardır. Bunları haklarını vermeye çalışıyoruz. Bu yalnızca bana özgü bir olay değildir, hepimizin işi geçerlidir. Miltanlık hepimiz için geçerlidir ve hepimizin yapması gereken işler vardır. Kendimizi ucuz bir önderlik anlayışı altında gizlemeyiz. Zayıflıklarımız ortbas edemeyiz. Ayaklanmadın söz ediyoruz. Yıllardır gerilla yapıyoruz. Yapılan yanlışlıklar çok açıktır. Kişilerin nedenleri ortadadır. Önemler almamamız halinde yeniliğe uğrayacağımız bellidir. Ayaklanma son derece ciddi bir iştir. Ayaklanmada kadın-erkek, genç-yaslı, onbilenler kadei söz konusudur. Karşımızdaki düşman hunhar, komplocu çoktur.

Peki, bu önderlik anlayışıyla mı ayaklanma yapacağız? Halk devrimcileri koruyor. Ama bazılarının içinde kaçpculuk yapıyorlar. Halka nasıl tenezzül edilebilir? Halkı bu hazzın kölelik, halkın bitirilmesi istenmektedir. Halkların elinden her şey alınmıştır. Sizin devrimcisiniz. Neden halkın olanaklarına bu denli sorumsuzca yaklaşıyorsunuz? Buna nasıl tenezzül ediyorsunuz? Halktan aldığımız karşılığı ödenmemiş bir lokma ekmeği boğazınızdan nasıl geçiyor? Halkın başında nasıl ağa kesilebiliyorsunuz? Hayır, böyle önderlik olamaz. Bir kurtuluşcu, halkına böyle sorumsuzca yaklaşamaz. PKK ne böyle bir insanı kabul edebilir, ne de insanın böyle olmasına rıza gösterebilir. PKK'deki kurtuluşcu insan başka niteklere sahiptir.

Kendinizi şekillendirmeniz gerektiğini söyledim. Kendinizi yeniden yapılandırın ki, tarhişle sorunları doğru giderken, adına yanlış insanlar gibi yapılabilelim. Devrimler halklar için bayram günleridir, devrimler halklar için ölümlü kalm günleri, onurlu yaşam günleri. Devrim gerçekleşmesmi günleridir. Devrim günleri halkımız için de yaşama fırsatını iki defa değerlendirdiği günlerdir. Bunun hangi anlamı geldiğini bilmemizle edersezin, sözden devrimi çıkamaz. Büyük çabalarla kendinizi böyle dayatırsanız, objektif olarak karşı-devrimci olursunuz. Olansız de buüne böyledir. Elde eğitim, örgütlenme ve güç

Şu anda gerçek direnişçi önderler haline gelmeniz için gerekli ölçülere ulaşmanız şarttır.

Bunu yapabilenler görev adımı olduklarını söyleyebilirler. Yani yaramazlığı ve ikiyezülülüğü dayatmayı. Bunu kendinize yaşıtmıyın.

Bu tür tutumlarda ısrar edenler lanetlenir ve ileride ezilirler. Sözünüzün adımı olun, yoksa gerçekten ezilirsiniz. Açıkça söylüyorum: Bundan sonra kaçsanız da kurtulamazsınız. Başarısız devrimci bundan sonra yerlebir olacaktır. Yani sizi yaşıtmak için devrime mi kıyalım? Bunun için halkın büyük davasına mı ihanet edelim? Nasıl bidden bunu isteyebilirsiniz? Bu, kölelik ve düşkünlük teorisidir. Buna rıza gösteremeyiz. Çünkü en basitinden yumruğunuzu sıkıp saldırsanız, bir yığın şeyi vurabilirsiniz. İnsan herhangi bir şey karar verdikten ve bunun için gerekli çabayı sergiledikten sonra, yapamayacağı hiçbir şey yoktur.

duzenleme olanagi varken, orali olmayacaksiniz; ama yine de sorumlu oldugunuzu söyleyebilirsiniz: Hayir, böyle olmuyor. Kimse basikalanari aldamasin. Parti agizini açmasia, iki doğru sözük söyleyememek durumandisin. Halkin egiticileri ve ogretmenleri böyle olamaz.

Şimdi özellikle ayaklanma için tarhişle bir duruma yüzüne gelirken, bu önderlik anlayışınız gözden geçirmelisiniz. Önderliğe doğru yaklaşmasını bilmeniz. Dağı bideğerler düşüyor, buna karşılık bazılarının yüreği bile sızlamıyor. Bazı partiler değerleri imha olurken, bazı tipleer kanınca bundan gızı bir zevk duyuyor. Böyle olamaz, olamaz. Kaybeden sadece ben değilim. Kaybeden sadece halkımız da değildir. Kaybeden insaniktir, tarhişle, hepimiz. Biraz orali sorumluluk duygusuna ulaşalım. Basit bir halk ayaklanmasına yönelmek istiyoruz. Bu ayaklanmanın önderliği sağduyu, büyük sorumluluk ve duyarlilik işiyor. Bunlar da ulaşılacak özellikler değildir.

Demek ki, temel eksiklik bu yaklaşım tarzlarındadır. Gerillaya da bu biçimde yaklaşıldı. Biz mahale etmemiş olsaydık, gerillayı ben kez birtmişlerdi. Bu çok açık bir gerçektir. Silahlı mücadele tarihimize baktığımız zaman, bunu çok açık bir biçimde görürüz. Geçmiş pratikten çıkarılan derslerle yaklaşılması halinde, bu işe bir atılım sağsi verilebilir. Hepiniz çok yönümlü olmanız istiyorsunuz. Ama hangi ruh haliyle, hangi bilinc düzeyiyle, hangi sorumluluk anlayışıyla? İste bunu tamamlamak zorundayız. Bugünkü halk gerçekliği öyle kendi keşifimiz için ve gödp başına kurulsun diye yaratılmış. Bu halk gerçeğinin dayanılması çok zor koşullarda gösteren bir direnme gücüyle yaratılmış biliyoruz. Bu açıdan sizin bütün direnme gücünü, direnme sehtilerini ve bizim bütün çabalarımızı kendi içine sığdırmanız gerekir.

Şu anda gerçek direnişçi önderler haline gelmeniz için gerekli ölçülere ulaşmanız şarttır. Bunu yapabilenler görev adımı olduklarını söyleyebilirler. Yani yaramazlığı ve ikiyezülülüğü dayatmay. Bunu kendinize yaşıtmıyın. Bu tür tutumlarda ısrar edenler lanetlenir ve ileride ezilirler. Sözünüzün adımı olun, yoksa gerçekten ezilirsiniz. Açıkça söylüyorum: Bundan sonra kaçsanız da kurtulamazsınız. Başarısız devrimci bundan sonra yerlebir olacaktır. Yani sizi yaşıtmak için devrime mi kıyalım? Bunun için halkın büyük davasına mı ihanet edelim? Nasıl bidden bunu isteyebilirsiniz? Bu, kölelik ve düşkünlük teorisidir. Buna rıza gösteremeyiz. Çünkü en basitinden

yumruğunuzu sıkıp saldırsanız, bir yığın şeyi vurabilirsiniz. İnsan herhangi bir şey karar verdikten ve bunun için gerekli çabayı sergiledikten sonra, yapamayacağı hiçbir şey yoktur.

Önünüzde çok şerefli bir görev vardır. Bu durumda neden namut çalışmasını? Neden kurulu bir yay gibi yirmiddir saat boyunca işlerin başında olmanız lazım? Ne deriniz var? Açtınız, sefate içtinçindiniz, kimse sizi adam yerine koymamış. Peki, kazaanılan bula olanak ortadayken, neden kendinizi tam vermiyorsunuz? Böyle yetştirildiğinizi mi söyleyebilirsiniz? Sizi yetiştiren kimdir ve nasıl böyle yetiştirdi? Bu yaşıntı tarziın insanlık, ullaşlık ve özgürlüğe bir ilğisi var mıdır? Kimler böyle alıştırılmış ve güdümlendirilmiş olduklarını, bu biçim güdümleri teslim olduklarını söyleyebilir? Bu tarzda sahte bir eleştiriyözeleştirisi havasına gerek kendini yerlerde süründürmek hangi şerefli insanı yakışabilir?

Eksikliklerimiz ortadan kaldırma, size olanak ve zaman kazandırmaya eve! Düşkünlüğü oynamaya, bile bile yetmezliği ve kendini koymayma dayatmaya hayır! Herşeyden önce bu tür yaklaşım yaşayamaz. Kimse güç gösteremediği havasıyla kendini yanıltmamalıdır. İnsan bir kez ahdedir, samımı ve dürist bir temelde kendine egemen olursa başarır. Devrimin önünde duran en büyük engel bu anlayış ve tutumun kendisidir. En büyük engel, kurbanlık koyun gibi kendini yatırma anlayışdır.

Kürdistan'da hergun ne şekilde sehtiler verdikmiş görüyor musunuz? Kürdistan dağlarında korunacak yer mi yoktur? Kürdistan dağlarına bir eşkiya bile saklansın, en azından onbey yi kimseden bir fiske yemedin kendisini yasıatabilir. O zaman özgürlüğün militanları neden böyle hareket etmesinler? Tabii özgürlüğün militanları böyle hareket etmiyorlar. Çünkü onlar yanlış bir yaşam tarzıyla koşullandırılmışlardır. Onlar ağır kişilişleştiriliminin etkileri altında hareket ediyorlar. Buna da kendini veya demokrasiyi yaşama adını veriyorlar. Nasıl olduklarını bile bilmiyorlar. Gözünün içine giridinde bile tahlikeyi kestiremeyen adam, yitik ve gafli bir adamdır. Ben ne kendime ne de halkıma böyle yaklaştım. Nitekim bu yaklaşım kimseye yakıştırmıyor ve artık yeter diyoruz. Bu, emperyalizmi ve düşman etkilerini yaşamak değil de nedir?

Bu, başka bir anlamda, soylu gelişmelere karşı direnmek demektir. Bu tutumu kabul etmek olanaksızdır. Biz, ayaklanmaya doğru gider-

ken, hazır olduğumuzu söylüyoruz. Partimiz adına bunu iyi planlıyoruz. Hazır olamıyın kimdir? Bize değışiriz derdiniz nedir? Hayır, bu böyle olmaz. Düzeni yaşayama da karşı olduğunuzu söylüyorsunuz. Oysa orta yer en tehlikeli yerdir, orta yer ölümdür. Kısacası bugün gerilla da yansımamı bulduğu gibi, kendisini doğru dürist aşgari güçlerine vermeyen ve komutayı tutturamayan kişi, ayaklanma söz konusu olduğunda, bu tutumunu ayaklanmaya böyle yansıtsın, daha da letakeli sonuçlara yol açabilecektir.

Öncü eksikliğinin giderilmesi üzerine çok şey söyledik. Köylü kurmazlığı ve isyancı ile ve küçük-burjuva tarziyla bu işe girilirse kaçpadez. PKK'nın militan tarzi tek başarıya götürür ve dolayısıyla kurtuluş tarzıdır. Bu, aynı zamanda oldukça iyi açıklanan ve çözümlenen bir tarzdır. Buna iyi hazırlanmışları söyleyenlerin bu tarzı esas almalı, bundan ödün vermemeli ve bu tarzla savaşmasını bilmeleri, atacağımız her adımı vazgeçimleri bir gereğidir.

Hazırlanacağız ve daha somut planlamalara gideceğiz. Kent kent, hatta bölge bölge ayaklanma planlamalarını yapacağız. Bazılarınız bu işe grebilirler, ama tam temelde grebilirler. Anlamadığınızı ve dymadığınızı söylerseniz, yanınızda yeriniz olmayacaktır. Bu durumda biz kaybederken sizin yaşayınızda ırsat verecek kadar açık değildir. Siz halka kaybettirirken, herhalde size acıyacak veya üzülecek değildir. "Ya özgürlük ya ölüm" şian bunu emreder. Bir tek kişiye bile olsa, lanetli yaşama hakkı tanımayacağız.

Bu yaşama tanımını kendinize yedirmelisiniz. Bunun hangi anlamı gel-

diğini bilmeli, ona göre gerekli düzenleme ve şekillenme neyse yapmalısınız. Bize de öyle yanlış anlayışlarla yaklaşmamalısınız. Ota yerde bulunuzorsunuz. Ben orta yerde ki adımı neden yıllarca omuzumda taşıyayım? Yıllardır kendinizi hazırlamıydsanız, ben ne yapayım? Size az mı olanak ve zengin tecrübe sunuldu? Gerçekte bazı gafililer serbest braksak, savaşmadın herşeyi düsmena peşkes çekecektir. Bu kadar olumsuz yaklaşım olabilir mi? Bazıları ağalık yapmak istiyorlar. Ne ağalık, bunu yapacak haliniz mi var? Neyle karşı karşıya olduğunuzu ve hangi ortamın içinde bulunduğunuzu unutmayın. Gerçeklere saygılı davranmanın ve gerçekçi olmanın bir ölçütü vardır. Bu da hiç bir subjektif niteyin gerçek yenei konulması ve kişinin kendisini aldatmamasıdır.

Evet, önemli süreçlere doğru yol alırken, eleştirilerin hususlar ve bu işe adam gibi yaklaşmanın ve hakkını vermeyen yolu yordamı boyledir. Oluşuk dolaylı olsa da, tepkici bir tarzda, "Ne olursa olsun, ben kaybedeyim, hem işler kaybetsem" demek de çözüm değildir. Hemen belirtiriz, bu yaklaşım belki sizi daire edebilir, ama bizim işimizi idare edemez. Son yılların temel eksikliğinin, ordulaşmaya ve örgütlenmeye gelelenimin temel nedeni budur. Önderler böyle doğmaz. Devrim asla bu anlayışla gelişmez.

Yine daha pratik bazı sorunlara nebiliriz. Özellikle ayaklanma bölgeni ayırıştırmamı mümkündür. Hatta bu alanlara özgü komitelemey de burada geliştirebiliriz. Bunu tartışabilir ve biraz daha somutlaştırabiliriz.

Ayaklanmanın geleceğe de erelenebileceğini, hazırlanma yetersiz ve örgütlülüğün az olduğunu, dolayısıyla sürenin uzatılabileceğini söylemek yanlıştır. Katilim bu anlamda Kürdistan açısından vazgeçilmez bir şans olarak kendisini göstermektedir. Yani bir ayaklanmaya katilim, hazırlık kadar önemli bir fırsat olarak da değerlendirilmelidir.

Ayaklanma üzerine tezler

Her şeyden önce, "bu ayaklanma adımımdın hedefi ne olmalıdır?" sorusuna cevap vermeli ve hatta bundan da önce, ayaklanma gerçeğinin tanımını yapmaka gerekir. Günümüz koşullarında dikkate alarak bu ayaklanma işine girmişemize gerekemektir. İçinde bulunduğumuz koşullarda Kürdistanın orijinalitesinde bir ayaklanma bir defa düşmanın akil almaz ölmelerini, özet savasını ve her türlü reformist sahtekarı aşarak gerçekleştirilebilir. Bu hususu çok iyi kavramak gerekir. Yani sanıldığı gibi keyfimiz istediği tarzda hazırlayacağımız bir ayaklanma gerçekliği söz konusu değildir. Ayaklanmanın eşğine gelmek başlı başına bir siyasal gelişmedir. Ayaklanma pozisyonunu yakalamak, ayaklanmayı ağızma almak ve ayaklanmaya cesaret edebiliriz demek değil, başına büyük bir gelişmedir. İsrarla vurgulamak gerekir ki, özel savaş bu kadar önemi, ayaklanma düzeyine gelinmesini içti almaktadır. Düşman devrimci ayaklanmanın önüne geçmek, onu içerdinden boğaltmak, terörle sindirmek ve böylece tasfiye etmek için reformizmi giderek bir yöntem olarak dayatmaktadır.

Tekrar belirtiriz, bu hususta çok iyi dikkat etmek gerekir. Partimizin Kürdistan tarihinde iki defa ayaklanma pozisyonuna gelmesi, yürüt-

tüğü devrimci savaşla ayaklanma sürecine ısrırlık kazandırması ve onun koşullarına el atması olayını çok iyi görmekteyiz. Türkiye'deki devrimci faaliyetler de dahil edilsse, yirmi yıllık direniş tarihi bir yerde böyle bir ayaklanma durumuna yalamamak içindir. Ayaklanma sürecine salt tek bir olay veya "İstersek şimdi ayaklanma yaparız" biçiminde yaklaşmamalıyız. Bu aşamaya yuzbilenim savaşımı ve yaşamı adamasıyla ulaşmıştır. Sömürgeci yonetimin ve feodal işbirlikçilerin muthis ölçide pasifleştiril, düşürücü ve dağıtıcı egemenlik ortamında ve yine siyasal ve askeri düzeyde özel savaşla karşı soluk alırdırmaym muazzam devrimci savaş taktiklerine hayata geçirilecek ve bu temelde halka dayanan bir öncüyle savaşım verilecek ayaklanmanın eşğine gelmiştir. Dolayısıyla bu durumu esaslı bir biçimde görmek ve esaslı olarak ele almak çok önemli bir gelişmedir.

Ayaklanmam, dayanacağı uzun süreli halk savasını bir parçası ve en önemli aşaması olarak görmek esastır. Birinci tezimiz budur. Şimdiye kadar ayaklanma için yürütülen faaliyetler ayaklanmayı pratikte geliştirebilecek bir düzeyde, kihi cesareti ve psikolojisiye kavuşma düzeyine ve askeri örgütlenme aşamasına

getirebilmiştir. Öncünün yurt içinde ve yurt dışında yürüttüğü faaliyetler bu temelde bir başarı olanağı sağlamıştır. Bu her şey değildir, ama çok önemli bir önkoşuldur. Ayaklanmayı düşündükten, bu önkoşulu da

çilemez.

O halde ara yerde birçok karışık durum ve hedef söz konusudur. Alan vardır, bölgeyi bir parça özgür vatan toprağında bir devrim hükümeti kurmaya kadar gidilebilir.

Hedefler sorunu gerçekçi konulmalıdır. Bu aşamada tam bağımsız Kürdistan hedefi her ne kadar gerçekçi görünmese de, siyasal iktidara ağırlık koymamak, hatta geçici ve sınırlı bir iktidara ulaşmak da kabul edemeyeceğimiz bir durumdur. Söz gelimi Filistin'de ve hatta başka birçok alanda ortaya çıkan ayaklanma süreçlerinde yaşadığı gibi, salt gösteri olsun diye bazı ekonomik hedeflere yönelmekle, bazı baskılara karşı tavır almakla veya özel bazı günlerde kitleler bayram yapınlar diye yerel ve siyasal yarı ağır basmayan gösteler düzenlemek gibi tutumlarla ayaklanma içine girilemez. Hedefler basit şekilde biçilemez.

birinci tez olarak özenle gözönüne getirmek gerekir.

Eğer bu birinci tezimiz doğruysa, bunun arından gelecek olanı çok önemli bir fars bilemek, hem de yüz yılları rüyası ve fars bilemek, bütün gücümüzle önmüzdeki görevlere yüklenemeyiz. Gerek kitlelerin, gerek öncünün psikolojik örgüt düzeyinde ne kadar bilinc eksikliği olursa olsun, ayaklanan durum böyle kendi başına ayarda etelemeye terk edilemez. Yine bunun özerin herhangi bir tarzda devrimcilik yapılabileceği gibi, kendiliğinden bir gelişme biçiminde de değerlendirilemez. Bu, başka güçlerin ve reformistlerin ele almak istedikleri bir biçimdir. Tersine bu çok bilinci, çok büyük bir fedakarlıkla ve devrimci bir önderlikle gelinen bir aşamadır. Olanaklar ne kadar az ve hatta harekiz düzeyi ne kadar yetersiz olursa olsun, böylece hem öncü ve hem de halk açısından buna anılmı verilebilir. Buna rağmen ayaklanmayı yaştamak vazgeçilmez bir addır ve mutlaka içine girmek gerekir.

Hiç kimse ne kendi kayıplar göre bu birinci tezin gereklerini gözardı edebilir, ne de "Biraz daha uzatılmalı" diyerek reformizmin ele belirlen yaklaşım tarzını sergileyebilir. Ayaklanmanın geleceğe de eteneleleceğini, hazırlıklan yetersiz ve örgütlülüğün az olduğuna, dolayısıyla sürenin uzatılabileceğini söylemek yanlış. Katılım bu anlamda Kürdistan açısından vazgeçilmez bir şans olarak kendisini göstermektedir. Yani bir ayaklanmaya katılım, hazırlık kadar önemli bir fırsat olarak da değerlendirilmelidir. Bunun gereklerini uzun uzun anlatıldı. Dolayısıyla keyfimize göre etelemeye yönelmek veya geçimse sanki hiçbir şey olmaması ve dönemin esas özellikleri sanki her zaman aynıymış gibi değerlendirilerek hareket etmek yanlış bir yaklaşımdır. İkinci tez böyle formüle edilebilir.

Üçüncüsü, hedefler sorunu gerçekçi konulmalıdır. Bu aşamada tam bağımsız Kürdistan hedefi her ne kadar gerçekçi görünmese de, siyasal iktidara ağırlık koymamak, hatta geçici ve sınırlı bir iktidara ulaşmak da kabul edemeyeceğimiz bir durumdur. Söz gelimi Filistin'de ve hatta başka birçok alanda ortaya çıkan ayaklanma süreçlerinde yaşadığı gibi, salt gösteri olsun diye bazı ekonomik hedeflere yönelmekle, bazı baskılara karşı tavır almakla veya özel bazı günlerde kitleler bayram yapınlar diye yerel ve siyasal yarı ağır basmayan gösteler düzenlemek gibi tutumlarla ayaklanma içine girilemez. Hedefler basit şekilde bi-

Alan vardır, burada düşmanın siyasal ve askeri hedeflerini önemli oranda parçalayarak, düşman bir iktidara zorlanabilir. Alan vardır, böyle bölgedir ve düşmanın denetimini altındadır. Bu alanda düşmana vurmadık, siyasal göstelerle gerime sağlanmak istenir. Her şehir için ayrı anlama gelen tekizde bir hedef saptırması gerçekçi değildir.

Daha önce de gördüğümüz gibi, silahlı mücadeleyle yoğunlaşacağımız bölgede, örneğin Botan açığı bilinen alanda ayaklanmanın bir davanacağı merkez ve cephe gerisi gibi bir yer olacaktır. Bu zeminde silahlı mücadeleyi sonuna kadar geliştirmemiz, özellikle gerilla oluşumlarının genişliğine ve derinliğine oturtulması sonucunda, buradaki ayaklanmalar, alanı düşmandan filen koparmayı ve düşmanı mümkün olduğu ölçüde sıkı atmaya hedefler. Kentlerde gerillanın dışardan koruması ve içerden kent miisleriyle sonuna kadar bir çatışma durumuna girilebilir. Yine kırlar ve kentlerde tam denetim geliştirilebilir. Önemli oranda silahlı ayaklanma durumları yaşanabilir.

Yani hedef, iktidarı ayaklamayı ve iktidarı gibi hareket etmeyi içermektedir. Düşmanın otoritesi daraltılması, otoritesi olsa bile birkaç garnizonla sınırlandırılması olacaktır. Halkın tam katılımını sağlayıp denetimi gerçekleştirdikten sonra, düşmanın sivil işbirlikçilerini harak bırakmak, korucu türünden bazı işbirlikçiler olsa bile, bunları ancak Türk ordusunun bünyesinde yaşayabilir duruma getirmek, şimdiden üç verdiğisi kentlerde de düşmanın harak gezemediği ve bir yerde bırakmak zorunda kaldığı bir durum yaratmak, kırsal alanda da benzer bir konum oluşturmak bu alan için geçerlidir. Köşullar elverdiği ölçüde bu tip bölge anlayışları Garzan'da, giderek Derisim'de ve başka bir alanda da uygulamaya geçirilebilir.

Harekiz ve başarı, adınımları temelde atılmasına bağlı olacaktır. İkinci bölgelerdeki hedefler biraz daha geçici çizilebilir. İkinci bölgelerde de aslında daha şimdiden mücadelelen önemli oranda yaşadığı bölgelerdir. İkinci bölgelerde hem silahlı mücadele hem de serhildanlar vardır. Bizim ikinci bölgelerde dayatacağımız hedefler, onları daha şimdiden birinci bölgenin içinden geçici biçime kavuşturma, yani kentlerde de artık denetimi halk güçlerinin eline geçirmek, kırsal alanda da silahlı güçleri en azından harak hareket eden ve yi oturmuş bir gerillaya kavuşturma, düşmanı siyasal yönden tamamen denetim dışı bırakma

ve askeri alandaki denetimini oldukça sınırladıkla biçiminde özetlenebilir.

İkinci alanın en tipik ayaklanma biçimi de, bu hedefe uygun olarak zaman zaman silahlı, zaman zaman siyasal olacaktır. Yine dışardan da silahlı güçlerin zaman zaman bu alandaki ayaklanmayı silahlı takviye ederek koruması ve bunun yanı sıra kentlerin siyasal göstelerinin de peşi sıra getirmesi gerekir.

Üçüncü bölgeye bir ölçüde Türkiye metropollerinde de dahil edilebilir. Bu alanlar Kürdistan'ın devrimde yeni yeni açılan bölgeleridir. İkinci tip bölgelerde yürütülen mücadele biçimleri, üçüncü bölgelerde de geliştirilecek, bu alanların ikinci bölgelerin düzeyine getirilmesi hedefi konulabilir. Burada çok kaba bir tasnifte bulunuluyor. Bu alanlar yine baka la keser gibi birbirinden ayrıştırılmaz. Ayaklanma süreçleri farklı olduğu için, her an ileri bir bölge pasifleşebilir. Bu karışık daha gen bir bölge aktifleşebilir ve birinci bölge konumuna doğru bir yere gelebilir. Bölge ayırımı şematik yaklaşmak ve mücadele sürecinin belirleneceği bir durum olarak ele almak gerekir. Ama öncelikle belirlenmesi gereken şey şudur: İktidarı çok zorluyoruz, halk adına iktidarı önemli oranda yakayoruz. Bu, geçici ve belli bir alanda olur. Diğer alanların eylemliliği de muazzam bir siyasal eylemlilik. Düşmanın siyasal denetimini tasfiye edilmesini sağlayan bir eylemlilik. Bu, hangi anlamda gelmektedir? Bu, bağımsız olmasa da, halkın bağımsızlık için çok ileri bir aşamaya ulaştığı anlamına gelmektedir. Halk için özgürlük önemli oranda gerçekleşmektedir. Yine düşmanın denetimi epeyce zayıflatılmaktadır. Bu anlamda bizim için bağımsızlık eylemi boyutlanmaktadır.

İçinden geçtiğimiz sürecin karakteristiği böyledir. Emperyalizmin ve işbirlikçilerin reformist çözümünü bu plana dahildir. Kürdistan devriminin olası bir ayaklanmayla daha da tımanacağı, oldukça bağımsızlaşmış parçaları birlikte, özgürlüğü devrimci halk gerçekliğine dayatılan bir taktik vardır: "Her iki tarafın terörizmine hayır". Bu aşamada Kürdistan için bağımsızlık ve bir halk iktidarı düşümlerinin hayal olduğunu, yapılması gereken şeyin sözümona kardeşçe, düşmanın siyasal ve askeri denetimini altında yaşamak olduğunu ifade eden bu taktik için çaba harcanmalıdır. Bu taktik çerçevesinde Güney Kürdistan için en halkın silahlı savunması, ne halk meclisi ve ne de bağımsızlık vardır. Burada yapılacak istenen şey, teslim alınmış bir halkta sahte bir Kürçülüğü ve güvenimizi bazı reformları dayatma ve devrimi özünden boşaltma temeline resmi yasalara göre faaliyet yürüten bir Kür parti kurmadır. Otonomyi hedefleyen bir taktikle karşı karşıyız.

Emperyalizmin ve özellikle Türk sömürgeciğin "Kürt reformu" altında piyasaya sürmeye çalıştığı bir taktik de budur. Bu taktik için örgütlendirilmek istenmektedir. Görünürde reformun PKK için de düşünülebileceği söylenir, bu taktik özünde devrimi tasfiye etmeyi amaçlayan en tehlikeli yaklaşımlardan biridir. 1983, '86, '88 ve özellikle 1990-91 provokasyonu düşman tarafından esas itibarıyla bu amaç doğrultusunda örgütlendirilmiş ve bu provokasyonları temsilcileri yasal bir zemin sunulmaya çalışılmıştır. Hatta denilebilir ki, düşmanın zindan politikası, gerillaya dayattığı pısmalık politikası -ki infaz yasası da pısmalık yasasıdır-, günümüzde Kürçe gazete çikanlabileceğine ilişkin düzlemle ve muhtemelen ölü-

müzedeki dönemde yasal bir Kür partisi kurulmasına icazet verilmesi biçimindeki politikaların tümü özde savasla birlikte yürütülen karşıdevrimci çabalardır. Bu politikalar da reformist maske altında uygulamaya geçirilmektedir.

Dolayısıyla bunların hedefi gerici bir hedefdir. Devrimcilerin buna dikat ederek, düşmanın reformist hedefler politikasını sürekli boşa çıkarmak gibi bir görevleri vardır. Örneğin emperyalizm ve Kür işbirlikçiliğinin Güney Kürdistan'da uygulamak istedikleri otonominin amacı, Kür halkının devrimci enerjisini boş çıkarmaktır. Bunlar kırk yıldan beri bunu yapmaktadırlar. Şimdi son bir hamleyle bunu tamamen başarmak istiyorlar. Bu nedenle Güney Kürdistan'daki bu tehlikeyi gözönüne getirerek, devrimci serhildan taktiğini işletmek ve yine Kürdistan için hazırlanmak istenen sahte Kür reformunu böyle değerlendirerek boş çıkarmak için devrimci hedeflere sıkı sıkıya bağlı kalmak gerekir.

Dördüncü tezimiz araçlar veya biçimler sorundur. Bu da karmaşıktır. Siyasal yarı ağır basanlar kadar, askeri yarı ağır basan ayaklanmalar da olabilir. Yani, ayaklanmanın silahlı ve silahsız biçimleri birlikte denenecektir. Kaldı ki, bu mevcut bölgelere dayatılacak hedeflere göre belirlenir. Kuşkusuz bu, bütün

kentlere saldırabilir. Yine bizzat içerde gerekli hazırlıklar yapılabilir ve silahlı eylem biçimleri bulunabilir.

Özellikle dağıtık alanlardaki kentlerin durumunu daha değişik biçimde ele almak gerekir. Bu tür kentlere silahlı girmek, gösteleri silahlı yönlendirmek ve halkı ayaga kaldırmak önem kazanmaktadır. Bu kentlerin küçüklüğüne ve büyüklüğüne göre bir biçim dayatılır. Yine bazı köyler silahlı güçlerin tam denetimi altına alınabilir. Birçok köyde halk meclisi temeline denetim kurulabilir. Birçok köy ve kentin kurtarılması büyük bir mahalle savunma birikimi bu dönemde epeyce iç yapabilir. Özellikle kırsal alanda devlet temsilcilerini ve işbirlikçilerini hem de yarı gen bir biçimde barınmaz duruma getirebilir ve getireceğiz.

Bir eylem biçimi birçok mahalli iktidarı yıkıyorsa veya buna güç getiren bir eylemsa, yarı eylem ve örgütlenme olaydır. Eylem kırsal alanda daha fazla rol oynamaktadır. Ama kentlerde de çok rol oynadığı söylenemez. Genişle sadece halk gösterileriyle değil, yi örgütlenmiş ve yi hazırlanmış savunma birlikleriyle de güçlü bir rol oynar. Kırsal ve kentlerde büyük yürüyüşler düzenlemek gerekir. Bu yürüyüşlerin belli bir savunma altında düzenlenmesi lazımdır. Bu yürüyüşler biraz gerillaay iççe olabilir. Büyük kent-

Ayaklanma sürecini aniden parlayan bir ayaklanma biçiminde geliştirmek yerine, uzun bir süreye yaymak gerekir. Yani, ayaklanmada güncellik kadar sürekliliği de birlikte düşünmek önemlidir. Düzenleyeceğimiz ayaklanmalar kısa vadeli değil, uzun vadeli amaçlarla birlikte düşünülür. Dar amaçlı ve kısa süreli ayaklanma yerine, dar ve basit bir ekonomik amacı da olsa, siyasal amacı tımandırarak ve daha ileri bir sürecin ön aşaması olacak biçimde ayaklanmalar düzenlemek gerekir. Birinden beri serhildanlar ve eylemlerle her şeyin kazanılabileceği, hem de birçok şeyin yitirilebileceği yaklaşımı içinde olunmalıdır. Ama tamamen kendiliğinden bir biçimde, ne de olsa ayaklanma uzun süredir diyerek, kendini mücadeleye tam katılma gibi bir yaklaşıma da fırsat tanımayacağız.

alanlar ve hedefler için aynı biçimde ileri sürülemez. Gerçekten ayaklanmaların biçimi çok çeşitli açılardan ele alınabilir. Bir bakarsınız tam da dışıdış bir savaşım sonucunda bir kenti sınırlı olarak ve belli bir süreyle elde tutmak mümkün olabilir. Bir bakarsınız ayaklanmada ısrarla silahlı kullanılabileceği, bu doğru bir devrimci tutum olarak kendisini dayatabilir.

Halk milletleri kentlerde yi bir harekiz elde olmalıdır. Mahalleler gerektiğinde milletlerle sunulmalıdır. Millet, gerillanın bir alt basamağı olarak işlev görmelidir. Hemen katılmasa bile, halk silahlı harekiz olmalı ve günü geldiğinde silahlıyı çıkıp nurlanabileceği düzeyde getirmelidir. Kentler bazen elde tutulabilir, güncelleme yönünde alınabilir. Bazı bölgelere ve bu bölgelerin çevresindeki gerillaya göre, kentlerde denetim kalıcı veya geçici olabilir. Bununla birlikte burardaki hedeflere yönelme tarzımız tam dışıdış ve devletin resmi kurumlarına el koyma temeline de olabilir. Kentleri kolay kolay terk etmeye ve düşmanı kolayca gremez düşünme yaklaşımı kendisini dayatabilir. Dışardan gelen gerilla güçleri da-

lerde büyük gösteler yapılabilir. Her büyük gösteri siyasal yönden bir kenti tam kazanmayı hedeflemelidir. Örneğin Diyarbakır için özenle hazırlanacak bir gösteri, artık bu kenti düşmanın denetiminden tamamen çıkarmayabilir. Gösteri taktiğini çok yaygın bir biçimde hayata geçirecek, siyasal bakımdan Kürdistan'ın belibaşı bütün kentlerini düşürmek, bu kentlerin kırsal kesimlerini düşmanın kontrol altına alacağı bir duruma getirmek, mevcut örgütlülüğü hedefleri ve eylem biçimlerini somut düşümlere göre yeterli kılmak zorundadır.

Yine ayaklanma aşamasında üzerinde önemle durulması gereken bir nokta da, Kürdistan'da yayın olan camileri altında kurtuluş mücadelemizin propagandasını yapıldığı merkez haline getirmektir. Bu konuda sınırlı bazı çalışmalarımız olsa da, bunlar yeterli değildir. Bir bütün olarak camileri düşmanın denetiminden kurtarmak gerekir. Bu çalışmalar çok yollu bir biçimde yürütülmelidir. Örneğin çama günlerinde hutbenin okunmasından sonra, ya cami imamı ya da bir cephe elemanı ERNK adına cemaatin karşısına çıkarak, içine girilen ayaklanma sürecine ve

bu sürecin dayattığı görevlere ilişkin konuşmalar yapabilir. Aaylanmayla ve ulusal meclis çalışmalarına destek çağrısı yapılabilir. Bu sonuçlar aaylanmayla yanıtlanırsa, küçümsenemeyen düzeyde bir destek sunulmuş olacaktır.

Beyinci tez olarak, aaylanma sürecini aniden parlayan bir aaylanma biçiminde geliştirmek yerine, uzun bir süreyle yaymak gerekir. Yani, aaylanmada güçlölük kadar sürekliliği de birlikte düşünmek önemlidir. Düzeneyleyicimiz aaylanmayla kısa vadeli değıl, uzun vadeli amaçlarla birlikte düşünölecektir. Dar amaçlı ve kısa süreli aaylanmalar yerine, dar ve basit bir ekonomik amaçla da olsa, sıasatı amacı ırmıracak ve daha ıleri bir sürecin ön aşaması olarak biçimde aaylanmalar düzenlemek gerekir. Birdenbire serihlandılar ve eylemleri hem herşeyin kazanılabileceğı, hem de birçok şeyin yitirilebileceğı yaklaşımda içinde olunmalıdır. Ama tamamen kıldığındenci bir biçimde, ne de olsa aaylanmadı uzun süreldir diyerek, kendini mücadeleye tam katmamıya gibi bir yaklaşımda da ırsat tanımayacağıdır.

Günün yirmidört saatinde tam bir aaylanma ruhıyla, bunun kişeslini ve taktik öndürlüğüne sonuna yaklaşıpken, aaylanmanın bir günün işi değıl, uzun bir sürecin işi olduğunu da gözardı edilmemesi gerekir. Sabır gerektiren, uzun vadeli ve basitten karmaşığa doğru ıleleyen bir aaylanma süreci içinde olduğunu, ama günün de öyle sıradan bir gün olmadığını unutmamak; sanki bir günde halletmemiz gereken görevler varmış gibi bir yaklaşımda içinde olmak; yani son derece derli toplu ve dölüzdüğü bir taktik anlayış kadar, sabır ve olgunlaşmanın gereğıne de gözardı etmemelidir.

Altıncısı, bu aaylanma süreçlerinin kitlelerin örgütlenmesi için çok gereklil olduğunu, yani aaylanmanın belli bir örgütlenmeyi nasıl gereklil kıldığını bilmek gerekir. Aaylanma olmadan halkın geniş bir biçimde örgütlenmesini gödülemeyeceğı gibi, hiçbir hazırlığa ve örgütlenmeye dayamadan da aaylanma olamaz. Nerede bir aaylanmanın halkı daha çok örgütleyeceği, nerede bir örgütölülüğün aaylanmayı daha iyi gelececeğı ayrıntıyı mükemmel yapmamak gerekir.

Kitleleri devrimci savağa götürürken, aaylanma çok önemli bir ırsattır: örgütlenmeyi ve eylemi bizzat geliştirir. Asgari bir düzeyden başlayarak, aaylanma taktiğıyle örgütlenmeyi azamiye çıkarmak gerekir. Bunun için gereklil bir önköşöl durumundadır. Bu yeni durumdan hareket ederek, aaylanmanın kendisini vazgeçemeyen bir köşöl biçimde ele alıp kalıcı kıldığı ve tam bir ördülmeye ulaştırdığı tezyle hareket etmek gerekir.

Aaylanma sürecinde bir yedinci tez olarak, gerilla büyük bir gelişme kaydedecektir. Binlerce kişi gerilla ördülmüne akacaktır. Bir aaylanma deneyimi, birincil hedeflere sahip bölgeler başta olmak üzere, hemen hemen bütün bölgelerde halk ördüsünü çığ gibi büyötmeye demektir. Aaylanma kendi içinde halkı sıasatı olarak tam bir ördülmeye ve halk milisini yetkin biçimde geliştirmeye götürürken, bu temelde gerilla ördüsüne de muazzam bir aşama yarıracaktır. Kıscasıca, gerilla ördüsüne aaylanmayla birşeyler verirken, çok şeyler de alacaktır. Buna göre gerilla alanlarının şimdiden hazır tutulması, önbölinen gerillaşılmasının planlanması, özellikle üs alanlarının be-

lirlenmesi, binlerce savaşıncının eğitilmesi, sevk ve idare, lojistik vb. sorunlarının çözümlenmesi aaylanma tezlerimizin belli başlılarıdır.

Yani, "tam bir sıasatı sonuç elde etmek için aaylanma" demiyoruz; "daha büyük bir gerillaya ulaşmak için aaylanma" diyoruz. Gerilla ve aaylanmayla, dev gibi bir atılımla gerillayı derinliğine ve genişliğine büyütmeye köşölüne bağliyoruz. Güçlü bir aaylanmayla basıyrmadan, gerillayı geliştirmeyi, gerillayı ayakta tutamaz ve kalıcı kılamayız. Bunun için aaylanma gerekiyor. Yine aaylanmanın doğall bir sonucu ve resmi ifadesi olarak, Kürdistan'da ulusal halk temsilcileri meclisinin ve ulusal ıradenin ortaya çıkması şarttır.

Sekizincisi, belki bu aşamada bir devleşmeye gideceyiz; ama halkın ıradesinin belirleyici gücü, en yüksek karar organı ve ulusal kurtuluş devriminin yönetici gücü olacak bir Ulusal Halk Temsilcileri Meclisi ortaya çıkacaktır. Nitekim ulusal meclis, aaylanmanın en önemli sıasatı amacıdır. Ulusal meclis içinde bu-

bir temelde gerçekleşecek bir birlik için, "Bağımsızlık ve örgütölülükten yana mısmız!" sorusuyla kendi kaderini ıslararası alanda da gündemeleştireceğiz bir resmi karar düzeyine getirelim... Öczesi, bağımsızlık ve örgütölülük kararı eşit ve özgür temelde birliğı de esas alan bir çerçevede resmileştirelim, bu aaylanma sürecinin bir diğeri hedefidir.

Dokuzuncu tez olarak, bağımsızlık ve örgütölülük referandumunu yapmalıyız. Ama eğer komşu halklar ve ıslar da ıstıyarlarsa, ortak bir birliğı eşit ve özgür temelerde olabileceğini bir politika olarak halkımıza sunmalıyız. Elbette bu konudaki hazırlıklarımız sürecektir.

Onuncu tez olarak, bütün alanlarda yürüttüğümüz faaliyetleri bir anlamda aaylanma hazırlığıdır. Bunun için daha şimdiden yarıldır otortamı hazır tutuluyor. Hatta çok ağır baskılar altında halinde, halkta çok yarı yarıdan gerilla biçiminde değıle çekebilir, öbür yarıdan cephe gerilerine taşıyabiliriz. Yani Kuzey'den Güney'e bir yığınağı da biz yaparız.

Her aaylanma kitleleri muazzam bir birliğı ve örgütölülüğe götürür. Genelde bir aaylanma halkın gizli enerjisini açığa çıkarır, kendini yeniden yapmanın muazzam olanaklarını sunar. Köylü kitleleri için aaylanma, bir anlamda kendini yeniden yaratmadır. Veya aaylanma bir anlamda bir halkın yeniden doğuşu demektir. Aaylanma aynı zamanda emperyalizmin ve sömürgecilerin her türlü ajanlarının uzun yıllara dayanan dünyalarının yıkılması, birçok karşı-devrimci çökran yerlebir edilmesi, statükonun parçalanması ve halk açısından gerçek yaratıcı gücün açığa çıkması, uyutulan ve çürütölen bir halkın görkemi bir biçimde kendini yaşamının içine çekmesi, hele bu halk Kürdistan halkıyla bölgede en güçlü devrimin tahrik gücü olması ve öteki halkların yüzyıllardan beri içinde tutuldukları amansız baskı düzenine, köleleştirilme ve uykuda olma durumuna büyük bir darbe vurması, başka bir anlamda Ördadoğru halklarının örgütölülük mücadelelerine büyük bir ivme kazandırarak dev bir atılım yaptırması, Ördadoğru halklarını stratejik anlamda devrime çekerek emperyalizmin ve gerillanın o yüzyıllık denetimini çok büyük bir darbeyle aşması demektir.

lündüğümüz süreçte hareket eden bir ulusal devrim meclisi gibi çalışacaktır. Bu meclis Kürdistan çalışma devrim sorunlarının tartışılacağı kararla bağlandığı, ayrıca bir denetim organı işlevini gören ve bir yürütme gücünü ortaya çıkardığıdır bir organ rolünü oynayacaktır. Devlet bağından tam bir hükümet olmasa da, hükümet benzer bir yürütme gücünü ortaya çıkaracaktır.

Bizim bu aşamada Kürdistan'da öngördüğümüz aaylanmanın önemli bir sıasatı hedefi de budur. Ottonomic reformist güçlerin meclisi ilişkin yapıtlıkla çalışmalar, bir meclis oluşturmaya değıl, tersine onun özünden boşaltmaya hedeflenmektedir. Bu güçler şimdiki kadarki konumlarını bir üst düzeye sürdüremeye bunu bir kılıf olarak kullanmaya çalışmaktadırlar. Dolayısıyla bunların ıydu bir meclis yaratmaya hedefledikleri gözönünde tutarak, herhangi bir meclis değıl, devrimci bir meclis düşünölmüşümüze ve bunun da aaylanmanın amacıyla sıkı sıkıya bağlantılı olduğunu unutmadan hareket etmeliyiz. Yine bunun doğall sonucu olarak, meclis seçimleri için yapılacak propaganda çalışmasıyla aaylanma süreci içinde adayların ortaya çıkılması; ne pahasına olursa olsun halkı temsil edecek, devrim yasalarna bağlı kalacak ve ulusal çıkarları gözeterek bir adaylık sisteminin geliştirilmesi gerekmektedir.

Ayrıca meclis çalışmalarına veya seçim taktiğine bağli olarak bir referandum da düşünölmeli. Özellikle bu amaçla bir referandum fikrinin yedirir: "Kürdistan'ın bağımsızlığını ve örgütölülüğüne esas alan eşit ve özgür temelde bir birliğı açmaz mı?" sorusuyla Kürdistan halkının nazım hareketine geçirmek. Yine halkın ezici çoğunluğuna özgür ve eşit

Doğru Kürdistan'da ya yığınak yapılabilir. Tabii diğeri yarıdan Türk halkını hareketle geçirmek, yine metro-pollerde ve ördü içinde yeni çalışmalar yapmak ve bunun propagandasını sürekli geliştirmek yerindedir. Diploması kanallarıyla oluşturalar hareketle geçirmek, aaylanma süreci boyunca daha çok olanak dahiline girecektir. Yine düşman sıasatı görüşmelerden yana ıse, sıasatı görüşme kanallarını açık tutmak ve bunun için de sıasatı yöntemleri devrede bulundurmamak bu çalışmaların bir gereğıdir. Nitekim bu konuda şimdiki kadar bazı çalışmalar yürütölmüşür. Özellikle diplomatik alanı iyi hazırlamak gerekir. Devrimci hareket eden bir diplomatik çalışma tarzına da güç vermek gerekecektir.

Bu yeni dönem çalışmalarımızı sloganlar düzeyinde şöyle ifade edebiliriz:

Ya bir parça bağımsız Kürdistan, ya öldüm! Ya halka özgürlük, ya öldüm!

Ulusal Halk Temsilcileri Meclisi için ıleri!

Silahlı halk aaylanmasına hazırlanalım!

Her kentte bir aaylanma!

Kürdistan kirlarının her yanında devrim ateşini tutuşturmalı!

Eşit ve özgür temelde birlik ıstıyoruz!

Düşmanın her türlü dayatmasına ve reform taktiklerine hayır!

Düşman hükümetinde yer almayla, düşmanın denetimi altında bir ottonomiyeye ve özerkliğe hayır!

Topyekün bir devrimci savağı için ıleri!

Herşey devrimci savağı için! Herşey ulusal kurtuluş cephesi için!

Armazdaki tali çalkışılın ırtıcı plana atalım, temel hedeflerde birli-

şelim!

Evet, döneme dayatılması gereken sloganları daha da çeşitlendirebiliriz. Tabii bu, yerine ve zamana göre olmalıdır.

Şimdi içinde geçişimiz süreç zaten bir hazırlık sürecidir. Belli ki, bu hazırlık süreci değılik alanlarda değılik biçimleri arzederken sürecektir. Bazi yerlerde şimdiden aaylanma gibi durumlar yaşanırken, bazi yerde de yeni yeni ıyanmaktadır. Kuşkusuz daha pratik bir aaylanma komitesine gidilecektir. Genel bir aaylanma komitesi gerekmektedir. Yine hemen hemen bütün alanlar için altı komiteler gerekir. Koordinasyon çok önemlidir. Zaten bunları daha şimdiden geliştiriyoruz. Bir ıle kent bağlantısını ve sürekli ıletişim ağılarını geliştirmek önemlidir. İlk kuşkusuz Parti Önderliğinin aaylanmanın koordinasyonluça ıle olması, ıç ve de bağlantıların en üst düzeyde geliştirilmesi ve hatta altı düzeye taşıılması, yine bir yayın organının geliştirilmesi ve sürekli bil-

Mevcut aaylanma sorunları ve görevlerine ilişkin hususları kısaca bu biçimde belirtebiliriz. Tartışmalar biraz daha derinleştirilebilir. Bunun için zamanımız vardır. Ezer mümkün olursa, bu hususlar kapsadığımız bir tartışmayı bütün çalışma birleirimizde yaygınlaştırabiliriz. Böylelikle aaylanmaya ilişkin daha ayrıntılı ve yetkin sonuçlara varabiliriz. Sonuçta çok daha sağlam kararlara ulaşabiliriz.

Aaylanma sorunlarını tezler düzeyinde ama hatlarıyı belirttik. Daha ayrıntılı kararlar ve hatta aaylanma yönetmeliklerine kadar ulaşabiliriz ve ulaşmalıyız. Özellikle daha pratik aaylanma komitelerini hazırladığımız zaman, görevlendirmeler ve çalışma tarzına gereken kılınması; gereken yönetmelik esasları sormulaştırabiliriz. Ayrıca, alanları daha somut olarak belirleyebiliriz. Kent ve bölge çerçevesinde ölkeyi aaylanma alanlarına bölmüşümüz işleri daha da kolaylaştırabilir. Öлке genelini esas alan yaklaşımda kadar, kentleri esas alan ve onunla bağlantılı bölgeleri içeren parçalı bir yaklaşımda da gerekirdir. Demek ki, bir de parçaları esas alan bir yaklaşımda geliştirmeliyiz. Bu tip bir yaklaşımda, daha da somut olarak genel yaklaşımdan ıle oturtulur ve buna verilmesi gereken gücün hazırlik düzeyini de iyi tartışırsak, sonucu daha iyi kestirebiliriz. Bundan sonrasında da atıcı devrimci militanların çalışmasına dahil olduğunu kestirmek olanak dahiline girer.

Evet, şimdilik bu çok tarınel ve bütün koşulları adeta başıya bagıra atıcı içine girmemiz gerektirğini dayatarak gündemimize soktuğumuz aaylanma gereğince böyle yaklaşıyoruz. Her geçen güne artan bir sorumluluğa yaklaşırsak, düşüncesini bir insanı heyecanlandıran, ama ağır sorumluluğu itibarıyla insanın yüreğini ağına getiren binlerce çalışmalara girmek tarınel bir ırsat olduğu kadar, yanılığ yaklaşımlarında da kişiyi son derece bedbahlı kılacağı bir varolma ve yasa gereğı olmaktadır. Basit ve yüzeysel yaklaşımlar göstermek ve böyle bir katılm içinde olmak, bu dönmelerin kabul edemeyeceğ bir tutumdur.

Bu dönmeler, olağanüstü kişilik ister, kişiliğ içinde yaratılmasını ve devrimcileşmesini ister. Bu dönmeler müthiş ölçüde devrimcileştirici, özellikle Kürdistan halkı söksüzü olduğuyla sıyinesi sıyinesi-ne onun o bin yıllık kölelik zincirlerini parçalayıcı ve paslanı temizleyici özellikle olan dönmelerdir. Dolayısıyla bir halk için devrimleşme ne kadar sırsızsa, öncü için bu çok daha fazla öyledir.

İşte bu dönem hakkını vermek, onun bütün gereksinimlerini karışılma, zamanı bunun için mükemmel kullanmak, öldüğü açık bir biçimde buyulması bir dönem görevlerine de olmaya hazırlanmak en kutsal bir yaşam ve yerinde venimş bir karşılıktır. Bunun dışında gerektiren başka bir seçeneğ olmadığı göz önüne getirilerek, bütün gücümüzle yetkinleşmek, derinleşmek ve bütün yaşamımızı kapsayan bir kararlaştırma, başaran yaşama en layık olanı olacaktır. Görevlere ve bize layık olanla böyle yaklaşırsak, o zaman yaptığımız çalışmaların bir anlamı vardır.

Biz devrimciler olarak, her zaman devrimci çalışmayı böyle ele aldığımızı, görevleri mutlaka başarması ve bu temelde halkların sağlamlı öncüleri olmasını bilmeliyiz. Halklara verdığımız sözleri ancak böyle bir sorumlulukla ıydamlaymaya geçirebiliriz. Bu temelde başarmaya doğru gidebiliriz.

Parti öncüler ve militanları görevlere bu temelde yaklaşılabılır.

Mavan (Samanlı) karakol baskını eyleminin planlanmasında ve hayata geçirilmesinde birinci derecede rol oynayan ARGK Komutanı bir yoldaşla yapılan röportajı yayımlıyoruz:

"Askeri açıdan Mavan yeni bir süreci başlatmıştır. PKK'nin siyasal çizgisinin askeri alanda yetkin bir uygulamasıdır. Silahlı-silahsız bütün kuvvetlerimiz saldırı, intikam ve zafer talimatıdır!"

Soru: İçinde yaşadığımız yeni süreçte savaşımızın gelişme sorunları nelerdir? Sızce gelişimi nasıl sağlanmalıdır?

Cevap: Savaş olayında dikkat edilmesi gereken en önemli husus, yaşanan bir sürecin geçişinden yeni bir süreci zamanında başlatmaktır. Aksi halde tıkanmalar, yozlaşmalar ve hatta ölümlerle sonuçlanabilir. Dikkat edilirse, bizde 4. Kongre'den sonra daha gelişmiş bir pratik vardır. Kongre sonrası, kongreyi hayata geçirmeye dönük belli bir yoğunlaşma sağlanmıştır ve bir sıçrama yaşanmıştır. Fakat bu, beraberinde birçok yeni sorunu da gündeme getirmiştir. Düşman yıpratma, düşmana etkili darbe verme, düşmanı imha etme, kökünü atma taktiklerini yerini bırakma, boy veren sorunlar eskiye göre daha ağırdır. Bu yeni taktiklerin geliş-

zorunludur. İşte, mevcut durumda ortaya çıkarabileceğimiz komuta kademesi, yetki verebileceğimiz yeni komuta kademesi, dönemin sorunlarına cevap verecek nitelikte olmalıdır. Savaşı kavrayan ve bunun taktik uygulamalarına cesaret eden komuta kademesi şarttır. Demek ki sorun, eski komuta tarzını aşmaktır.

Komuta düzeyindeki bir değişim sancılı oluyor. Eski komutanlar geçmiş savaş tarzını, işlubunu, alışkanlıklarını yeni sürecin önemi kavrayıp buna göre bir savaş pratiğine yönelmezlerse ayak bağı durumuna gelirler. Nitekim birçok savaş alanımızda komutanlar yeni dönemin savaş ihtiyaçlarını karşılamak için uyarılar yapıyorlar. Geçmiş dönemin ihtiyaçlarını su veya bu düzeyde karşılayan komutanlar, kendilerini yenileyemedikleri ya düşüyor ya da duraklama dönemine girerek savaşın geliştirilmesi önünde engel oluyorlar.

getirmek çok önemlidir. Bu da basit bir çaba ile gerçekleştirilecek gibi değildir, birkaç eylem, birkaç toplantı ve değerlendirilmeyle güçler hazır hale getirilemez. Ancak, çok yoğun eğitim faaliyeti ve çok yoğun pratik faaliyetin yataştırılmasıyla hazırlıklar gerçekleştirilebilir. Aksi halde güçlerimiz döneme cevap veremeyecektir. Döneme cevap veremeyince de geriye dönüş veya geriye sayma olacaktır. Bunun için de önümüzdeki süreçte güçlerimiz eğitimi ve örgütlenmesini sorunu çözümlemelidir. Çünkü bu dönemde harekete geçen küçük birimler değildir. Artık bölükler, taburlar düzeyinde savaşılıyor. Bölüklerin, taburların savaşığı yerde güçleri hazırlamak, sevk ve idare etmek basit değildir, onları saldırı konumunda tutmak sıradan bir çabaya olmaz. Bir takımla bir taburun durumu, hazırlanışı, saldırı konumunda tutulması aynı değildir.

Yani Eger bu sorun çözülmezse, kendisiyle beraber birçok sakıncalı ortamlar ortaya çıkarabilir. Önem taşıyan bir husus da dönemin taktik kavramı olmaydır. Bu taktik süreç başlatıldı. Bu taktik süreç güçlerimiz tarafından çok iyi kavranılmaktadır ve buna göre hazırlanılmaktadır. Yoksa, taktik sadece bir bölgede, dar bir alanda uygulanmışsa, bu fazla sonuç getirmez. Taktik tüm alanlarda yataştırılmalı ve ülke geneline oturtulmalıdır. Bu bir kavrayış ve uygulama sorunu. Son karakol baskınlarında verdiğimiz kayıpların nedenlerini burada aramalıyız. Yeni süreç dar bir alanda yaratılmış ve dar bir yerde uygulanmıştır. Taktik bilince çıkarmadan genel bir etkiyle ayakbağı kaldırıyor. Geçen güçlerimiz kayıplar vermiş. Bunun için önümüzde belirlecek vurgularımız. Tepkiyle ayağa kalkma yerine, dönem çok iyi kavranmalı ve yeni taktik uygulama becerilmelidir. Bu kavrayış sadece genel bir kavrayış değildir. Güçlerin eğitimi, sevk ve idaresinde pek çok yönüyle sürdürülmelidir. Yeni toplantılar, güçlerin dağılıp toplanması ilkesini çok iyi kavrayıp uygulamak zorundayız.

Yeni dönemin komuta kademesi, düşmanın, partimize karşı geliştirdiği taktiklere başa çıkacak yöntemleri yaratan bir düzeye hızla ulaşmalıdır. Parti Önderliğimiz de belirttik gibi, "Düşman yirmidört saat içinde taktik değiştiriyor. Öyleyse bizim tüm güçlerimizin de bölgesi bir konumda olması gerekiyor." Böylesi bir kavrayışla ancak savaş sonuç alıcı bir tarzda geliştirilebilir. Savaşın bu sorunları dışında, lojistik, basın-yayın, eğitim vb. birçok sorunlarımız daha vardır ve bütün bu sorunlara cevap vermek için her alanda yenilenmek, döneme göre kendimizi yeniden üretmek zorundayız. Aksi halde savaş faaliyetinin birçok yönü sakat kalacaktır. Böyle bir durum ortaya çıkması halinde de, birkaç eylemlik ve birkaç sıçrama başlatırsak da, belli bir süre sonra bu yataştırılır.

Bunun için duyuruk ki, savaşın bütün alanlarında, savaşla ilgili tüm faaliyetlerde bir yenilenmeye yaşamak zorundayız. Eğer bir yenilenme yaşanmazsa çok sakıncalı sonuçlar ortaya çıkacaktır ve hatta bütün kayıplar verme durumumuz bile gündeme gelebilecektir. Buna yol açmamak elimizdedir.

Yine savaş bizi çok hızlı gelişmeler içine çekebilir. Uluslararası alanda çok yönlü gelişmeler ortaya çıkabilir. Bütün bunlara cevap verecek tarzda yenilenmemiz şart diyorum. Siyasal mücadele sahəsi: da açılıyor. Bu savaş sürecinde yeni birçok gelişme olacaktır. Bunları karşılamak için şimdiden hazırlanmak gerekir. Uluslararası alanda diplomasi sahəsi: bizi açılıyor. Diploması sahasından da azami düzeye yarılanmak ve iyi kullanmak gerekir. Bu dönem bir bütün olarak ileniyi dayatan bir dönemdir. Duraksamamak, gerilememek için bu süreçte uygun taktikler üretmemiz ve partimizin taleplerine doğru cevap vermemiz şarttır. Yeni süreç öylesine yetiştirmeliyiz ki, herşey insiyatifik-

de olmalıdır. Dönemin ipini elimizde olmalıdır ki, gelişmeler istediğimiz yöne kanalizasyon edilebilir.

Bu süreç çok hızlı gelişmeler ortaya çıkaracaktır. Yeni gelişmeler, yeni taktik aşamalar ve yeni stiller getirecektir. Bu nedenle yeterliliklerimiz, zayıflıklarımız bu süreci kesintiyi uğratmamalıdır. Sınırı kazanılamazla yetenemeyiz. Bu açıdan hızla ilerleye atılmak, bağımsız Kürdistan hükümetinin oluşumu sorunlarıyla daha şimdiden uğraşmak zorundayız; siyasi, askeri, ekonomik, kültürel, kısaca her alandaki sorunlara cevap verecek düzeye ulaşmalıyız. En başta da yeni sürecin getireceği sorunlardan korkmamalıyız. Sorunlarımız ağır ve büyük olabilir. Fakat bu sorunlardan korkarak, ürknüyle kaplılar yerinde sayma ya da geriye çekilme mücadeleye yapılabilecek en büyük költülüğü ve kaldı ki ulusal költülüğü çışığılı de kabul etmeyeceği bir durum olur. Devrimci, sorunların çözümünü için tüm yön ve yöntemleri araştırarak, cesaretle üzerinde durarak, denlemişle e çözmeye başayabilmeli. Bizim de yapmamız gereken budur, bunu başarmalıyız. Çünkü düşman dağılıp çözümleri sorunlarını yaşıyorken, biz gelişme sorunlarını yaşıyoruz. TC, hükümet ve ordu omlaktan çıkmaya doğru giderken, biz hükümet olmaya çalışıyoruz. Dolayısıyla, bu dönem sorunlarının çözümü TC'ni yenilgi; bizim ise zaferimiz demektir.

Soru: Mücadelemede taktik aşamanın başlangıcı kabul edilen Mavan karakol eyleminin komutanlığını yaptınız. Bu eylemin ARGK tarihindeki yeri nedir? Partimize için nasıl bir anlam ifade ediyor? Daha önce Mavan'lar yaratılamaz mıydı? Geçmiş olmayan neydi; şimdi değişen nedir?

Cevap: Savaş tarihimize Mavan türünden bazı eylemler vardır. İlki 1984 tarihinde tahsisel 15 Ağustos Erhu Atılımı'dır. İkincisi, yine Agil (Mahsum KORKMAZ) yoldaşın önderliğinde Şekfa Reş karakol eylemidir. Yine Dersim'de Mazlum (Vahap ÇOLAK) yoldaşın gerçekleştirdiği Çeçeli karakol baskını vardır. Ancak sürekiletilmek için, taktik bir aşama süreci kurulmalıdır. Yani, eylemler sürekli kılınmalıdır için, tek başına kalırlar ve taktikte bir sıçrama yaratılamaz. Mevcut durumda elimizde olan imkanlar, o dönemde elimizde yoktu. Teknik olanaklarımız zayıf ve savaşına karşı hazırlık oluşu, yeni gücümüzdeki mevcut güç yoğunluğunun olmaması ve tedbirlerin alınmamasıydı. O dönemin avantajları; iyi değerlendirilseydi çok daha farklı, büyük gelişmeler sağlanırdı. Çünkü yapılan çıkışlar çok önemli ve büyük çıkışlardı. Bu çıkışlar sürekiletilmesi olsaydı, günümüzde savaşın gelişim düzeyi çok daha ileride olacaktı.

Mavan eylemi eğer sadece Ma-

tilrimisi temelinde, komuta kademesinin oluşturulmasında, güçlerimiz savaş stiline göre eğitim görmede, yine düşmanın karşı taktiklerine başa çıkamama, hedef seçmede, kısacası birçok noktada yenilenmek gerekiyor. Bu yenilikler yaşamaksızın savaşın geliştirilmesi zordur. Bu önem, esas sorunlarımız bu noktada ortaya çıkıyor.

Yeni yeni bir süreç girerken, bu durum beraberinde birçok sorunları da getirmektedir. Örneğin, komuta kademesindeki yetkinleşme düzeyi çok yüksek olmalıdır. Önceki savaş yıllarında uzaktan düşmana darbe verme biçiminde geliştirilen eylem tarzını bu dönemde hemen hemen bütün komutanlarımız gerçekleştirebilir, ama bu yetimiyor. Günümüzdeki savaş gerçekliği planda, hareket tarzında ve düşmanı imha etmede alabildiğine bir yoğunlaşma; zorunlu kılıyor; planlamada, hareket tarzında, gücümüzün örgütlenilmesinde, sevk ve idaresinde, teknik alanda ve daha sıralayabileceğimiz birçok noktada yoğunlaşmak, buna göre savaş taktiklerini geliştirmek

Bu, içinde bulunduğumuz sürecin önemli bir sorundur.

Yine diğer bir nokta: Eskiden gücümüz temel olarak düşmanı yıpratma taktiklerinde kullanılırken, günümüzde ise, düşman hedefini imha etme, ele geçirme taktiklerinde kullanılmaktadır. Yani, gücümüzün sonuna kadar saldırı ruhıyla dolu olmalıdır. Güçlerimiz atılım ruhu bilince aşılmalıdır. Geçmiş savaş tarzında olduğu gibi, birkaç yüz metreden düşmana darbe vurulması istenilmeyi, mevcut gücümüzün tümü, hatta savaş pratiğine girmeyen bazı birlikler dahi buna ayak uydurabilir. Ama bu süreç aşılmıştır. Artık düşmanı imha etme ve ele geçirme taktikleriyle süreç cevap verilebilir. Ne var ki, bazı güçlerimiz buna hazır değildir. Çünkü kendisini yenileyememiş, yenileme zorunluluğunu hissetmemişler. Bu nedenle de döneme ayak uyduramada zorlukları yaşıyor. İşte bu güçlerimizin yeni döneme hazırlanması sorunu vardır. Bu temelde güçlerimiz savunma pozisyonundan çıkıp, saldırı pozisyonuna hazır hale

Bugün taburlar hareketi geçirmesinin dönem yakalanamaz, savaş hızlandırılmaz ve büyütülemez.

Geçmişte bizde teknik olayı fazla ciddiye almazdık. Ama savaşın geliştiği teknoloji önemi büyütüyor. Artık saldırı konumuna geçen güçlerimiz teknikten yoğun bir şekilde yararlanmak zorundadırlar. Ancak teknik gereğini yerine getiremeyen durumunu henüz yakalamış değiliz. Bu gereği mutlaka aşmak zorundayız. Özel kadroların, özel birimleri oluşturulması; dayatan bir dönemdedir. Böylesi bir dönemde güçlerimizizi rekli saldırı içinde tutmalıyız. Bir kez saldırı konumuna geçince de teknikte olduğu gibi, sayısız olarak da gelişmeyi sağlamak zorundayız. Artık öyle amatör, eğitilmemiş bir yapıya değil, iyi eğitilmiş, dönemi kavramış bir yapıya ihtiyaç vardır. Bu anlamda da bir yenilenme dönemini yaşamak gerekiyor. Yine, tüm bu savaş sorunlarının çözümü çok güçlü bir komuta kademesini gerekli kılıyor.

Yeni taktiklerin bir parçası olarak, başka bir sorun da, güçlerimizi koordineli çalıştırmak ve savastırmak-

1991 Atılımının öncü komutanları...

Başarlar 8. sayfa

olayı karşındaki sağlam duruşu ve kararlı yürüyüşünden dolayıdır. Türklük ilkesine bağlı kalmak ve sözünün eri olmak için yoldaşlarından çok kendine yöneltilen, kendisiyle savaşımı sürekli kılıp bunu gerçek düşmanı karşı edilebilir bir silaha dönüştürülen bir liderdi yoldaşlarıdır.

Devrim yolunda son nefesine kadar son damlasına kadar yılmadan yürüyeceğine dair kararlılığını yine kendi kaleminde okuyoruz:

"Ulusal kurtuluş mücadelemizin içinde geçtiği sürecin devrimci görevlerini yerine getirmek için, geçmiş mücadele tarihimize meydana gelen parti ve halk karışık anlayışları tekrardan da olsa bilince çıkarmak, önemli bir hususu teşkil etmektedir. İster sağ, ister sol anlayışlar olsun, hepisi aynı noktada birleşmektedir. Önderlik geçreğine ulaşmama ve partileşmede diretmek, tutucu davranmak, örgüte girmek gibi anlayışlar, partimizi uğurlayan, hedeflere ulaşmada hıznı düşüren iç anlayışlardır. Hiçbir zaman düşmanın şüphe ya da düzeyde varlığı, bizim gelişimimizi bu güne kadar engelleyemedi. Ama, iç engellerin mücadeleye sekteye uğrattığı bilimektedir. Bu anlayışların kaynakları, elbetteki tarihi ve sosyal temelleri bulunmaktadır. Fakat ne olursa olsun, halkın zaferi için hiç bir kişisel endişeye düşmedik, bunlara yer vermedik devrimci görevlerin üstüne yürümek, parti ve halk çıkarını her şey ve koşul altında savunmak ve gerekliliklerini yerine getirmek benim için esas teşkil edecektir. Layık olmasın bileseçkim. Bu konuda önünde herhangi bir engel görmüyorum. Geçmiş acısını dindirmek için pratik işlere öncülük etmek, düşmana karşı savaşçı geliştirmek ve tüm Kürtistan'ı boydan boya kızlaştırmaktan başka bir yol ve çare yoktur. Kendimde bulunan iç engelleri, aşılamaçak, çözülmeyecek engeller olarak görmüyorum. Partiden ve IV. Kongre'den alacağım güçle, kendime amansızca yuccağım güç ve taktik üstüslüğe yuccağım gücün kesindir."

(...IV. Ulusal Kongre'ye giderken kongrenin alacağı kararlara bağlı kalmayacak, bunları uygulamak için tüm gücümü seferber edeceğime dair başta Parti Önderliğine, partiyeye, halka, devrim şehitlerine, dağ ve zindan direnççilerine söz veriyorum, partinin ilerisi için bana vere-

ceği her türlü görevi yerine getireceğime and içiyorum."

İşte IV. Ulusal Kongre'ye gidişken **Hayri** yoldaşın devrim karşındaki duruşu böylesine heybetli, böylesine güven verici ve böylesine sağlamdır. Ruhen yürek dokusu devrimi ve zaferi yaşamaktadır. Bu yapı IV. Kongre sürecinde daha da gelişir ve oğunlaşır. Bunun bir yansıması olarak kongrede PKK-MK ve Askeri Komando üyeleri olarak yer alır. Gerçekten duruşu kadar, kongre sonrası yürüyüşü de kahramancadır. Heybetidir. Yeni savaş cephesi Garzan'dır. Ancak kişi dolayısıyla, gidis bahara kalmıştır. **Hayri** yoldaş kişisi sürece boyunca, Botan Eyaleti'ndeki bazı kamplarda eğitim faaliyetleri örgütleyip yürütür. Ek olarak Kürz Savaşı dolayısıyla çeşitli alanlara giderek birliklerin güvenlik içinde gelişmelerini düzenleme görevlerini omuzlar. Kongre sonrası ilk elden böylesi yüce görevleri büyük bir coşku ve sorumluluk bilinciyle yerine getirir. Bu süreçte Bestler mntakası **Hayri** yoldaşın temel işlenme alanıdır.

1991 yılı Mart'ında Garzan'a yürüyüş başlatıldığında, **Hayri** yoldaş Eyalet Komitesi üyesi ve Garzan 2. Bölge Komutanı'dır. **Mervan** yoldaş ve birliğinin ardından, 1991 yılının Nisan ayı sonlarına doğru **Hayri** yoldaş ve komutasındaki birliği de Garzan'a varır. Yolculuk oldukça çetin geçmiştir. Fakat **Hayri** yoldaşın güven ve cesaret veren varlığı, bu çetnirliği kolaylaştırarak faktörlerin barışında gelmektedir. Yolculuk boyunca birliğin moralini sürekli yüksek tuttuğu gibi, disiplin ve nizam da pür dikkat elden bırakmamıştır. Netice itibarıyla yürüyüş başları ile gerçekleştirilen, genişli gücümü eylete konumlandırılabilirliği. Ancak görün zor ve esas safhası: bundan sonra savaşlardır. IV. Kongre'de verilen sözler vardır. Bu sözlerin eri oluncak ve kongre kararları savaş tarzında eylete taşılacaktır. Bu, askeri-siyasi atılım demektir. Pratiğe bu bilince yürünür.

Garzan Eyaleti'nin ilk büyük askeri eylemi **Hayri** yoldaşın komutası altında gerçekleştirilmiştir. Geliye Şex Cuma eylemi olarak da anılan eylemde 9 düşman askeri öldürüldü, düşman birliği bozguna uğratılmıştır. Bu eylemin askeri sonuçlarındandır çok yarattığı siyasi etki önemlidir. Bu eylem, sömürgeci ordu güçleri ve işbirlikçileri derinden sarsarken, tüm yoldaşlara ve yurtsever

halkımıza cesaret ve güven aşılamıştır. Eyalet genelinde hareket ve atılım devam eder. **Hayri** yoldaşın, şehir örgütlenmesinin geliştirilmesi ve serhildanların Garzan'da da yukarı selimlesi için yoğun çabası ve girişimleri vardır. Ve bunlar, istenen düzeyde olmasa da sonuç verir.

Hayri yoldaş esas olarak Garzan Eyaleti 2. Bölgede siyasal, askeri ve örgütsel çalışmalarını sürdürürken, Dr. **Kendal** yoldaşın şehit düşmesiyle birlikte 3. Bölge'nin sorumluluğunu da omuzlar. Bu süreçte yoğun emek harcararak Dr. **Kendal** yoldaşın boşluğunu kısa sürede doldurur. Birçok askeri eylem ve serhildan örgütleyip gerçekleştirir. Karar vermiştir, onuru çinnetmeyecektir. Değerli kayıplarına karşın Garzan Eyaleti'de 1991 yılını zaferle kapatmanın coşkusu ve moralini yaşamaktadır. Gerilla birliklerimiz kişi karagahlarında, 1992'de yapacağımız atımların hazırlığı ile geçirmektedirler. **Mervan** yoldaşın beklenmedik şahadetli üzerine 1. Bölge'nin yönetimini de birinci derecede üzerine alan **Hayri** yoldaş, Garzan Eyalet Komutanı olarak sevk ve idareyi, koordinasyonu düzenlemek, bu konuda yenikliği önlemek için için için çetin koşullarına alдын etmeden işe koyuldu. Talihizik, O'nun tam da bu esnada yakaladı. Tatvan bölgesinde diğer yoldaşların ile ilgili kurnak ve durumları değerlendirmek için buluşma noktasına giderken, üzerine düşen için altında kalarak 3 yoldaşı ile birlikte can verdi.

Evet, Paris'te başlayan devrimcileşme ve vatana dönüş hareketi, böylece Tatvan dağlarında, soylu ama talihizik bir şahadetle noktalanmış oldu. **Hayri** yoldaş bir devrim kartalı olarak elbette, karnı altında böyle talihizice can verecek bir değildi. O'na sömürgeci ordu güçleri ile giriştiği çarpışmada bir şahadet kışkusuşu daha çok yakıştırdı. Aynı şey karnı altında ezipli boğular can veren **Vacip**, **Reşit** ve **Kendal** yoldaşlar ile **Rüstem** adlı yurtsever bir köylümiz için de geçerlidir. Ama böyle olması **Hayri** yoldaşın şahadetinin anlam ve değerinden hiçbir şey alıp götürmemektedir.

O, canını devrimize katik ederek, IV. Ulusal Kongre'de verdiği sözü tuttu ve son nefesine kadar partimiz için, halkımızın özgürlüğü için yasadı. Elbette hala yapacağı büyük işleri, yerine getireceği büyük görevler vardır. Bunlar için yaşamayı çok isterdi. Ama artık yaşamadığına göre, onları yaprak, **Hayri** yoldaşın silahlı alı devrimi zaferi götürmek, başmız ve demokratik Kürtistan'ı yaratmak, O'nun askerleri ve yoldaşları olan bizlere düşmektedir.

1992 yılında, **Mervan** ve **Hayri** yoldaşların anısına bağışladığı bir fladesi olarak, TC'ye zerir edecek ve bu yili görkemli bir devrim, bir zafer yılı haline getireceğiz. Bu da bizim, **Mervan** ve **Hayri** yoldaşlara namus sözüdür.

- Kahrolsun faşist Türk sömürgeçliği!
- Kahrolsun her türlü işbirlikçilik ve ihanet!
- **Mervan** ve **Hayri** yoldaşlar ölümsüzdür!
- An serkeftin anımrın!

Türkiye'de yeni bir devrimci süreç başlarken...

Başarlar 26 sayfa

nin Türkiye üzerindeki etkilerini doğru görme ve kendi pratiklerini bundan doğru yararlandırma, bu temelde doğrudan daha da açığa kavuşturulması esas almaya, en önemlisi de, yerine getirilmeyen görevleri bu kez daha kararlı bir şekilde ve kişilğini tam vererek yerine getirmeye, devrimci yaşamı tam ve sürekli gelen bir devrimci kişiliğe ve bunun örgütüne ulaşarak mücadele etmeye ve başarmaya çağırıyoruz.

Kendi pratiğimizi dayanarak söylüyoruz ki, mücadelede böyle yaklaşanlar ve kendileri bu temelde mücadele vereler, iç ve dış engeller ne olursa olsun, yine koşullar nasıl olursa olsun başarabilirler, başarılmanın önünde ciddi hiçbir engel olmaz. PKK, bu konuda tarihi bir deney yaratmış, başarıya gitmenin temel durumunu sağlamıştır. Buna

layık olmaya çalışalım ve mutlaka başaralım diyorum. İnanıyoruz ki, bu temelde Türkiye ortamı üzerine gelenlerin başkanı kesindir. Biz, bu temelde görevlerini yerine getirenleri sürekli yanında olacağız. Bu temelde görevlerini yerine yürütenler de, halkımızın kurtuluşuna gidene yolda en doğrusunu yapmış ve başarmış olacaktırlar.

Türkiye devrimine bu temelde yönelirken, bunun yeni bir adım, ama sağlam temelde başlayan bir adım olacağına inanıyoruz. Kendimiz de bu devrimci çok yükümlü, çok şey aldık ve çok şey verdik, bundan sonra da bu temelde güvenmeye, desteklemeye ve başarıya salama-ya büyük öznen göstereceğiz. Milleti ayırma yapmaksızın bütün devrimci, görevlerine bu temelde yönelmeye ve mutlaka başarmaya çağırıyoruz.

12 Ocak 1992

"Yersiz kayıplara yol açan eksiklik ve ...

Başarlar 13 sayfa

Sorum, devrimin alıp olamayacağına inanmadım dedim. Kürtistan devriminin zaferle taçlanacağı zaten kanıyanmıştır. Sorun, partiyeye layık olmayan, partinin hak etmediği, partilerin üstünite boğan bu açı olmaları, darbelerin telifi edili edilmemesi sorunudur. Bizi kaygılandıran, açığı üstünite boğan, bu durumun varlığıdır. Yoksa şahadetlerin yaşanması değildir. Elbetteki Kürt halkı gibi taleh buca bulma ve baskı altında olan bir halk ulusal bağışsızlık mücadelesine katıldığı ve bunu da savasla gerçekleştirmek istediğinden kan dökerek, şehit verecek. Yüzler, binler değildi, beki yüzbinler, milyonlar kaybedeceğe. Eğer düşmanımız da atalarından kendisine miras kalmış barbarlığı, vahşetini ve talancılığına sahipse, bu durum hem olasıdır hem de doğaldır. Bunlar olacak diye titremiyoruz. Üzünümlü kaynağı partiler değildir, bizi feryat ettireye götüren de bunlar değildir, yalnız ve yalnız, anladık sayı kayıplardır.

Şahısız, anımsa söylemek gerekirse: Bu aldimız sorumluluğu kutsalı dercesinde çalışıyoruz. Bu sorumluluğu ve bu sorumluluğu veren partiyeye layık olmanın savasını veriyoruz. Uzun süredir yürüttüğümüz bu savasmda yılmadık, yorulmadık ve mücadelemiz, halkımızın kurtuluşu için vazgeçemir bir araç olduğunu bildiğimiz için bıkmadık. Bu savasın zorluklarından kaçmadık, risklerinden ürkmedik. Tüm gereklilikleri büyük bir içtenlikle yerine getirmeye çalıştık. Şimdi de öyle. Şimdi de kendimize güveniyoruz, kendimizi güçlü hissediyoruz. Bir şeyler yapmanın isteği ve coşkusu var. Şu ana kadar olduğu gibi, bundan sonra da partiyeye ve Parti Önderliğine, şehitlere ve direnç abilerine bağlı kalmamız, onlara layık olmanın, emir ve talimatları ışığında hareket etmenin sözü var. Bu sözü, burada da yenilemek istiyoruz.

Ama bir şey yok, bu vahim durumlar, hatalar, eksikliklere artık dayanamaz gücü yok. Olay bitenleri doğa karşılayarak kabul etmenin ve daha da sürdürülmesine izin vermenin cesareti yok. Aynı hataların, aynı eksikliklerin bir daha, bir daha özleştirilmesinin düşkünlüğü yok. Artık anımsız yere genç insanların

kanına girmenin nasırlaşmış yüreği yok. Coğcuğun salımlarına gönderep kısa bir süre sonra canenazisi alan ananın, bacının gözyaşlarına dayanacak yüreğimi yok.

Yoldaşlar, bu görevden istifa etme hakkını kendimize görmüyoruz. Böyle bir talebi savasın kaçınılmaz ve halka ihanet etme olarak görüyoruz. Görevi kutsal olarak kabul edip, gerekliliklerini yerine getirmeye çalışıyoruz. Fakat, bu büyük görevin gerekliliklerini ancak tümünün destek ve dayanışmasıyla yerine getirebileceğimize inanıyoruz. Daha iyisini yapmaya aday olanlar varsa, onları her türlü şansı tanımayı partinin bir gereği olarak görüyoruz. Bu halin kan-revan içinde olduğu bir ortamda kayıyer peşinde koşmayı soysuzluk olarak değerlendirmiyor. Bu nedenle, yanınızda da yürümeye varız, arkanızda da yürümeye varız. Yanınızda yürürken desteğimize ihtiyacımız var. Arkanızda yürümeye güç görüseniz, her türlü desteği sunacağımıza devrimci onurumuz üzerine söz veriyoruz. Yeter ki, bu kutsal gelişsin.

Oyleyse gelin birlikte yanlışları düzeltelim. Bu tahribatları, bu vahim gelişmeleri ortaya çıkaran kaynakları kuralalım. Örgüt yapıları, antarak netleştirilim, sağlamlaştıralım. Bu örgüte, düşmana hak ettiği dersi verelim. Bu örgüte, şehitlerimizin intikamını alalım. Bu örgüte, Parti Önderliğine ve partinin ışığı yolunda yürüelim. Bu örgüte, halkımızın güven ve cesaret kaynağı olalım; birlik ve beraberlik çekirdeği olalım. Bu örgüte, halkımızın özgürlüğünü ve bağışsızlığını tariz daha yaklaşıralım. Bu ise tarih, partinin, halkın ve bu halkın kurtuluşu için kutsal benedenleri toprağa düşürmekten kaçınmayan şehitlerimiz emridir. Gün, bu emri layıkıyla yerine getireceğiz.

Tüm partilerini, tüm çalışanlarını ve tüm savasçılarını parti hattında birleşiklerine olan güven ve inancımızla mektubumuz son verirken, tüm yoldaşları, çalışanları ve savasçılarını selamlıyor, onlara olan saygı ve sevgimizi belireterek, devrimci çalışmalarında üstün başarıları dileriz.

3 Kasım 1991

SERXWEBÜN

Abone fişi

Adı, Soyadı:
Adres:

6 Aylık

Almanya içi:

DM 30 ☐

Almanya dışı:

DM 32 ☐

1 Yıllık

Almanya içi:

DM 58 ☐

Almanya dışı:

DM 62 ☐

Abone hesap numarası:

Stadtparkasse - Köln

Konto Nr.: 27 93 29 53

BLZ: 370 501 98

Yazışma adresi:

SERXWEBÜN

Postfach 10 16 83

5000 Köln 1

Not: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine postalamalıdır.

V.i.S.d.P.

H. Barcedoğrus

Vogelsangerstr 288

5000 Köln 30

Yazışma Adresi:

Serzwebün

Postfach 10 16 83

5000 Köln 1

Hesap numarası:

Stadtparkasse - Köln

Konto Nr.: 27 93 29 53

BLZ: 370 501 98

Avustralya

Avusturya

Belçika

Danimarka

Fransa

6.00 A.\$

30.00 s.

90.00 bfr.

16.00 dkr.

14.00 fr.

Hollanda

İngiltere

İsvaç

İsviçre

Norveç

4.50 hfl.

2.00 £

16.00 skr.

4.00 sfr.

16.00 nkr.

Midyad, Nisêbîn, Hezex, Êlih, Şîrnex, Cizîra Botan, Misric ve Kerboran'da onbinler tek ses, tek yürek:

"Berxwedan jiyan e"

1. 24 Ocak 1992: Êlih (Batman) il merkezinde, Qûbîn (Beşir) ilçesi-nin Fekîran köyü muhbir Hüseyin Pamukçu, kontr-gerrillanın saldırısı sonucu yaşamını yitirdi.

2. 30 Ocak 1992: Farqîn (Silvan) şehir merkezindeki düşman kuvvet ve kuruluşlarına yönelik, ARGK gerilla birliği bir baskın düzenledi. Otomatik silah ve roketlerin kullanıldığı eylemde 11 düşman askeri öldürüldü, 20'ye yakını da yaralandı.

3. 6 Şubat 1992: Nisêbîn (Nusaybîn) ilçesinde arabası içinde yayılım ateşine tutulan Necim Yancı, kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi.

4. 8 Şubat 1992: TC'nin mazot yasağını protesto etmek amacıyla 40 civarında kamyon sürücüsü, Cizîra Botan (Cizre) dan Xebûr (Habar) a doğru bir yürüyüş başlattı. Cizîra Botan'dan Girgê Amo (Silopi) ya araçlarıyla birlikte gelen yürüyüşçüler, Xebûr'a yöneildiler. Yolda düşman bankatılığı karşılaştıran eylemciler, barikatları aşamayıp, Cizîra Botan'a girene kadar, 15 dakika yolları trafikle kapattıktan sonra, eylemlerine son verdiler.

5. 9 Şubat 1992: İstanbul'un Kadıköy ilçesinde Fenerbahçe semtindeki orduve, Kürdistan dağlarının havadan bombalanmasını misilleme olarak, Kürdistanlı yurtsaver gençlik tarafından bombalandı. Öldürde 2 astöğmen, 2 asker ve çeşitli rütbelere toplam 8 ordu mensubu yaralandı. Da ha yüksek olan asıl kayıplar ise gözildi.

6. 10 Şubat 1992: Cizîra Botan'da düşman gerilla, hedef seçtiği ailelere ile 8 Şubat gösterişine katılan 150 araç ve sahiplerini rastgele silah ve panzerlerle tasede. Kurşan almayan ve hasar görmeyen evin kalmadığı saldırı sonrasında 11 yaşındaki kız çocuğu Newroz Şahmaz, 21 yaşındaki M. Nuri Kirek ile 8 yurtsaver yaralandı, çok sayıda araç da tahrip oldu.

7. 10 Şubat 1992: Dep (Karakoçan) ile Dersim arasında bulunan Cemê Perî (Perisyus) yakınına ARGK gerilla birliği ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada ARGK'nın kahraman bir savaşçısı şehit olruk, 1 düşman assubayı öldürüldü.

8. 10 Şubat 1992: Êlih'te bakkal dükkanı işleten Metin Elçeki, üç kontrannı sopalı saldırısına uğradı. Yaralı olarak hastaneye kaldırılan Elçeki, kısa bir süre sonra yaşamını yitirdi.

9. 10 Şubat 1992: Êlih'te, bir taksi durağı önünde bekleyen lise öğrencisi M. Nuri Ekinici, bir grup kontrannın sopalı saldırısına uğradı ve ağır yaralandı. Aynı anda bir arada da molotof kokteyl atılarak tahrip edildi.

10. 11 Şubat 1992: Cizîra Botan'da ARGK'ye bağlı bir gerilla birliğimiz, şehirlere astöbüs telenin çevresinde istislenilerin polis panzerlerine yönelik bir saldırı gerçekleştirdi. Atılan roketin isabeti masıyla bir panzer tamamen tahrip edildi. Öldü 6 özel tim elemanının öldürüldüğü ve birçoğunun da yaralandığı bildirildi.

11. 12 Şubat 1992: Dep ile Mız-

ger (Mazgirt) arasında Cemê Perî çevresinde ARGK gerilla birliği ile düşman arasında ikinci bir çatışma yaşandı. 13 Şubat gününe kadar süren çatışmada, 11 yüzbaşı olmak üzere toplam 22 düşman askeri öldürüldü, 6 ARGK gerillası da kahramanca direnerek şehit düştü.

12. 12 Şubat 1992: Riha (Urfa)'da Eyyubiye ve Şehitlik semtlerinde bulunan polis karakollarına akşam saatlerinde ARGK gerillalarının nam-larına hedef oldu. Atılan bombalar ve açılan ateş sonucu düşman güçlerinden çok sayıda ölü ve yaralının olduğu bildirildi. Karakolları yalnızca baskın eyleminin gerçekleştirildiği anda, iş Bankası Urfa Şubesi de bombalandı. Sabaha karşı da Yapı Kredi Bankası Urfa Şubesi'ne bomba yerleştirildi.

13. 13 Şubat 1992: Cizîra Botan merkezini basan ARGK gerilla birliği, sömürgeci Türk devletinin jandarma ve polis karakollarına, askeri kışla ve panzerlerin konuşlandırıldığı noktalar ile polis lojmanları ve idari kuruluşlarına yönelik bir saldırı gerçekleştirdi. 4 roketin hedeflere isabet ettiği saldırıda büyük ölçüde maddi hasar meydana gelirken, düşman kayıpları üzerine bir bilgi edinilemedi.

14. 14 Şubat 1992: Yüzü maske-ketli karınca Farqîn'de Selim Selki'ye saldırı yapıldı.

15. 14 Şubat 1992: Mêrdîn'e bağlı Qûrdîsê köyü, düşman güçleri tarafından ablukaya alınarak, sabaha karşı baskın düzenlendi. Köylüler il meydana toplanan düşman, 4 kadını tutuklamak isteyince, köylüler buna karşı direndi. Binbaşî Ramazan Çakmak'ın emri üzerine köylülerin üzerine ateş açıldı.

Silah sesleri üzerine Kunkî ve Ametî köylüleri harekete geçti. Qûrdîsê köyü girişinde düşman bankatılığı karşılaştıran Kunkî (Aytepe) köylülerine, Yüzbaşı Mehmet Göçmen'in emri üzerine ateş açıldı. Öldü 20 yaşındaki Seyfettin Paçpakan aldığı kurşun yaralarıyla yaşamını yitirdi. Ayrıca Abdülselem Aced (15), Bedriye Gümüş (30), Abdülhamî Özbey (20) ve Ali Ölmaz (17) ağır, Salih Çekin, Mahfuz Ömre, Esma Çavak, Hanım Cıvık ve Hasan Batan aldıkları kurşunlarla çeşitli yerlerinde yaralandılar.

Abdülhamî Özbey, Abdülselem Aced ve Ali Ölmaz adlı yurtsaver köylüler, hastaneye kaldırılmaları müsaade edilmediğinden, taradadan üç saat sonra aşırı kan kaybından yaşamlarını yitirirken, Bedriye Gümüş hastanede ameliyata alındıktan kısa bir süre sonra yaşamını yitirdi. Diğer yaralılar hastanede tedavi altına alındılar.

16. 15 Şubat 1992: Bedriye Gümüş'in cenazesi hastaneden alınarak Qûrdîsê köyüne götürüldü. Çevre köylülerin katılımıyla 4 bin kişilik bir cenaze töreni yapıldı. 6 cenazeyi ERNK bayraklarına saran kitleler, yürüyüşe geçtiler. "Şehid ne mirin", "Bij PKK", "Bij yekitiya gelê me" sloganlarıyla E-24 karayoluyla cizîra cenaze konvoyu, işi saatlık bir yürüyüşten sonra mezarlığı keşit. Burada yapılan 8 bin kişilik ikinci bir törende cenazeler toprağa verildi.

17. 15 Şubat 1992: Yurtsaver Kürt aydını öğretmen Ahmet Beyhan Amed merkezinde kontralar tarafından katledildi. Olayı protesto eden Hezex (İdli), Misric (Kurtalan), Nisêbîn ve Kerboran (Dargeçit) halkı sokaklara döküldü; esnaf kepenk indirdi, şoförler kontak kapattı.

18. 15 Şubat 1992: Nisêbîn HEF İlçe Başkanı Hasan Bozkurt'un konfeksiyon dükkanına kontralar tarafından bomba atıldı. Öldü maddi hasar meydana geldi.

19. 16 Şubat 1992: Öğretmenlikten alınıktan sonra kırtasye dükkanı işleten yurtsaver Mehmet Sabrî Kızılkın, Çewlik (Bingöl) merkezinde kontralar tarafından kaçırıldıktan üç gün sonra, Norşin yakınına cesedi bulundu.

20. 16 Şubat 1992: Dih (Eruh) ilçesine bağlı Besinê (Bozalt) köyü çevresinin Ocak ayında düşmanın havadan bombardıman saldırılarına uğradığı dönemde bir ARGK birliği ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada kahramanca bir direniş sergileyerek şehit düşen dört gerilladan bir olan 16 yaşındaki Halime'nin Peyamî köyünden olması nedeniyle, çevre köylü başsağlığı için sık sık Peyamî'yi göüp gelmeye başladılar. Bunun üzerine düşman, köylülere bası uygulayarak 60 kişiyi gözaltına aldı. Düşman baskınlardan durdurmadı ve en son Peyamî köyüne baskın gerçekleştirdi. 4'ü kız 7'gen gözaltına alınmak istenince köylüler direndi. Bunun üzerine özel tim ve DiH'tan getirilen askerler panzerlerle halkı taramaya ve ezmeye başladılar. Düşmanın bu saldırısı sonucu Selamet Özer (14) ve Nezir Çetin (21) olay yerinde yaralı olarak yitirirken, Emine Güçlü, Emine Esen, Hediye Aydın, Bedriye Elçeki ve bir diğer köylü de ağır yaralandı.

Qûrdîsê ve Peyamî köyündeki olayların duyulması üzerine Sêrt, Dih ve Cıwanikan (Gökçebağ) da esnafın tümü kepenk indirirken, şoförler de araçlarının kontaklarını açmadılar.

Yine aynı gün Nisêbîn'in 4 köyünden gelen yaklaşık 1.500 yurtsaver köylü E-24 karayoluyla trafikle kapatarak, katliamları protesto etti.

21. 17 Şubat 1992: Nisêbîn şehir merkezinde 3 binin üzerinde yurtsaver bir korsaın gösteri düzenledi.

22. 16-21 Şubat 1992: Kosar (Kiziltepe) şehir merkezinde Qûrdîsê köyünde gerçekleştirilen katliam protesto amacıyla çeşitli gösteriler düzenlendi. Etnaf güçlerce kepenk açmadı, sürükülleri kontak kapattı, öğrenciler okulları boykot etti.

Yine Dênka Çirçêş Mazi (Derik), Gercews (Gercês) ve Mehserî (Ömerli) ilçelerinde ve bunların köylerinde de çeşitli protesto eylemleri yapıldı.

23. 17 Şubat 1992: Hezex halkı 12 bin kişinin katılımıyla bir yürüyüş düzenledi. Kontra cinayetten ve devlet terörü protesto edildi.

24. 17 Şubat 1992: Farqîn'de tekel işçisi Şahabettin Karakus kontraların saldırısına uğrayarak ağır yaralandı.

25. 18 Şubat 1992: Farqîn'de

M. Ali Dede adlı ilkököl müdürüne silahlı suikast düzenlendi.

26. 18 Şubat 1992: Bursa Cumhuriyet Başsavcısı Nural Uçurum ve korumaları otomatik silahlarla açılan ateş sonucu vuruldu. Öldü savcı ağır yaralananlar 3 koruması öldü.

27. 18 Şubat 1992: Yurtsaver gazeteci Halit Güngen Amed merkezinde 2000'e Doğru dergisinin bürosunda kontralar tarafından katledildi.

28. 19 Şubat 1992: Büyük bir konvoyla Şîrnex'e götürülen Halit Güngen'in cenazesi, 15 bin kişinin katılımıyla toprağa verildi.

29. 19 Şubat 1992: Sêrt şehir merkezinde kontralar bir pastaneye dinamit attılar. Öldü büyük maddi hasar meydana geldi.

30. 19 Şubat 1992: Qûrdîsê ve Derawud'da 8 yurtsaverin katledilmesini protesto amacıyla Kerboran halkı serihildana kalktı. Serihildana Kerboran merkez ve 39 köyünden 20 binin üzerinde kitle katıldı.

31. 19 Şubat 1992: ARGK gerillalarının Eruh mevkisinde döşediği mayına çarpan bir düşman cemesi imha oldu. Araçta bulunan özel tim elemanlarından 5'i ölü, 2'si de yaralandı.

32. 19 Şubat 1992: Kontralarla işbirliği yapan 2 hain Cizîra Botan'da misiller tarafından öldürülürken, biri de yaralı olarak kurtuldu. Yine gerillanın bu temizlik hareketinde Hezex'te 1 ve Êlih'te de 1 işbirlikçi öldürülürken, aynı cinayet şebekesinin elemanlarından birinin Hezex'teki dükkanı ateşe verilerek imha edildi.

33. 20 Şubat 1992: İstanbul'da yurtsaverlerin Kürdistan'daki katliamları bir tepki olarak gerçekleştirdiği bir eylemde İTO binası bombalandı.

İTO eylemi özel silaha karşı geliştirilen ve buna vurulmuş bir darbe-dir. TC'nin katliamları devam ettiği sürece, yurtsaverlerin bunlara sesiz kalmayacakları da açıktır ve Kürdistan'da katliamlar devam ettiği sürece kimsenin bundan rahatsız olmaması gerekir.

34. 21 Şubat 1992: Cizîra Botan'da özel timlerin yerleştirdiği bombayı bulan ve bununu oynayan Sevgen İvereng adlı bir çocuk ağır yaralandı.

35. 21 Şubat 1992: Qûrdîsê'de yapılan katliam protesto etmek için Midyad'da yapılan ve 3 binin üzerinde yurtsaverin katıldığı yürüyüşte sömürgeci güçlerin açtığı ateş sonucu Kerboran'lı M. Nuri Cebe adlı bir yurtsaver yaşamını yitirdi, adını tespit edemediğimiz yurtsaver bir kadın da ağır yaralandı.

36. 21 Şubat 1992: Girgê Amo (Silopi) şehir merkezi ARGK gerillaları tarafından basıldı ve denetimde alındı. Askeri ve resmi binaların roketlerle dövülerek harabeye çevrildi kente, düşmanın kayıpları hakkında bilgi edinilemedi.

37. 21 Şubat 1992: Cizîra Botan'da basan ARGK gerillaları düşman sersemeye döndürdü. Askeri ve resmi binaları yerlebilir edildiyi bu saldırıda, düşmanın kayıplarının aç-

ğa çıkmaması için her türlü çab gösterdi.

38. 20 Şubat 1992: Midyad'da katledilen M. Nuri Cebe'nin cenaze törenine 8 bin kişi katıldı. Cenaz büyük bir konvoyla Kerboran'a götürüldü.

39. 22 Şubat 1992: M. Nuri Cebe'nin Kerboran'da yapılan cenaze törenine 10 bin yurtsaver katıldı. Kepenkler indi, araç kontakları kapandı, okullar boykot edildi.

40. 23 Şubat 1992: Farqîn'de Fahri Gösteriş adlı yurtsaver bir lise öğrencisi kontraların saldırısı sonucu yaralandı.

41. 24 Şubat 1992: Sêrt şehir merkezinde Nizam Özekincin'in fotoğrafçı dükkanına patlayıcı madde atıldı.

42. 24 Şubat 1992: Cûdi dağının Qesirkê Boğazı mntıkasında 22 Şubat'ta çıkan çatışmada şehit düşen 2 ARGK savaşçısı için Şîrnex'te 17 bin kişinin katılımıyla bir cenaze töreni düzenlendi.

43. 24 Şubat 1992: Yeni Ülke gazetesinin Êlih muhabiri Cengiz Altun evinde gazete bürosuna gidenken kontralar tarafından katledildi.

44. 25 Şubat 1992: Êlih'te katledilen Yeni Ülke gazetesi muhabiri Cengiz Altun için yapılan cenaze törenine 40 binin üzerinde kişi katıldı. Sloganlara başlayan ve sloganlarla biten cenaze yürüyüşünden sonra, kitleler akan Altun'un evine taziyeye gittiler. Tüm esnafın kepenk indirildi, tüm şoförlerin kontak kapattığı, şehirlere astöbüs telenin işlemediği, okulların boykot edildiği Êlih, tarhının en büyük kitle gösterisini yaşadı.

Gercews esnafı kepenk indirerek ve şoförleri de kontak kapatarak, Êlih'te dayanışmasını gösterdi.

Amed'de Ziya Gökalp Lisesi öğrencileri de aynı gün okulu boykot ettiler.

45. 26 Şubat 1992: Nisêbîn şehir merkezinde ARGK şehir gerillaları 1 askeri ve 1 polis panzerini roketle imha ettiler. Nisêbîn halkı da düşmanı karşılamak için silahlarına sandık. Yarnın saat süren çatışmada, düşman karşılık verme cesaretinden kendisinde göremedi; binlerce gerillanın şehit başlığını sanan düşman, korkudan ilerinden kaçmadı.

46. 26 Şubat 1992: Elbistan'da operasyonlara katılan ve keşif uçurşu yapan bir helikopter düşürek parçalandı. Helikopterde bulunan 2 albay, 2 binbaşî, 1 yüzbaşı ve 1 astöğmen öldü.

47. 27 Şubat 1992: Farqîn Sağlık Ocakında görevli Mehmet Şeyhm Akncı eşyle birlikte Merkez Sağlık Ocakı'na girmeye önce evinden çıktığı sırada uğradığı bir silahlı saldırı sonucu katledildi. Akncı'nın cenazesi doğum yeri olan Nisêbîn'e götürüldü.

48. 27 Şubat 1992: Nisêbîn'de Mehmet Emin Narin adlı yurtsaver silahlı saldırı sonucu katledildi.

49. 27 Şubat 1992: Adana'nın Şakirpaşa mahallesinde bir polis otosu tarandı.